

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయము

తేలిస్తోలు (కృష్ణ)

1P2A116B111.

జాతుల సమస్య

రచన:

స్థానిన్

అనువాదం:

ఆనందమోహన్

ప్రజా శక్తి కార్యాలయం.

గవర్నర్ పేట

:::

బెజవాడ.

పజాశక్తి ప్రచురణ : 44.

జనవరి 1944.

రూపాయి.

అవంతి ప్రెస్.

మొగ్గండ.

విషయ సూచిక.

ప్రీతిక.

అధికారి

I.

(1) మార్క్సిజం - జాతీయసమస్య.

(2) రష్యాలో జాతీయసమస్య.

(3) జాతీయసమస్య - పార్టీతత్వకర్తవ్యములు. (ధీసిస్)

II. జాతీయసమస్య - పార్టీతత్వకర్తవ్యములు. (రిపోర్టు)

III. సోవియటు రిపబ్లికుల సమ్మేళన.

IV. పార్టీదేశప్రజల విశ్వవిద్యాలయంయొక్క రాజకీయకర్తవ్యములు.

V. జాతీయసమస్యను (గురించి) ఇంకోసారి.

VI. అనుబంధము. (1)

జాతీయసమస్యపై సో. యూ. కమ్యూనిస్టుపార్టీయొక్క
ప్రధాననిర్ణయాలు.

VII. అనుబంధము. (2)

పార్టీకార్యక్రమమునుండి. (Extract).

VIII. వివరణనూచిక.

ప్రీతి క.

కామ్రేడ్ స్టాలిన్ యొక్క వుపన్యాసాలను, వ్యాసాలను సమీక్షించి మార్క్సిన్ లారెన్సు (లండన్) కంపెనీవారు “మార్క్సిజము—జాతీయవలస రాజ్యాల సమస్య” అనే పుస్తకంగా ప్రకటించేరు. దానిలోని కొన్ని కొన్ని భాగాలను యెత్తి యీ పుస్తకరూపంలో ప్రకటిస్తున్నాం. జాతీయసమస్యపై మార్క్సిస్, లెనిన్, స్టాలిన్ ల ఆభిప్రాయాలను స్పష్టంగా తెలిసికొనేందుకు యిందులో యిచ్చిన వుపన్యాసాలు, వ్యాసాలు చాలును.

ఈ పుస్తకం స్టాలిన్ 1912 లో వ్రాసిన ‘మార్క్సిజము - జాతీయ సమస్య’ అనే కరపత్రం (Pamphlet) పోషారంభమౌతుంది. దానిలో నుంచి ప్రస్తుతం మనకవసరమయిన మొదటి రెండు అధ్యాయాలను, అఖిరి అధ్యాయాన్ని మాత్రమే యిచ్చేం. వొడిలివేయబడిన భాగాలు. “జాతీయ స్వేచ్ఛానిక స్వపరిపాలన” (National cultural autonomy) సమస్యపై వినాదానికి సంబంధించినవి. ఈ సమస్యను సమగ్రంగా తెలిసికోవాలంటే ఆ భాగాలకూడా అవసరమే కాని, ప్రస్తుత మన ప్రాథమిక విచారణ (Study) (మార్క్సిజం జాతుల సమస్యపై యే విధమైన వుపదేశాన్ని చ్చించో తెలిసికొనుటకు) అంత అవసరం కాదు. కామ్రేడ్ స్టాలిన్ జారిస్టు రష్యాలోని జాతీయ, సాంఘిక (Communal) సమస్యపరిష్కారానికి మార్క్సిస్టు యొక్క యీ వుపదేశాల నేవిధంగా వుపయోగించాడో యీ కర పత్రంలో మనకు తెలుస్తుంది.

‘జాతి’ అనేది అనాది కాలంనుండియున్న శాశ్వతమైన విషయం కాదనీ, ‘జాతి’ అనేది పెట్టుబడిదారీ యుగంలోనే ప్రారంభమైనదనీ, స్టాలిన్ చెబుతున్నాడు. జాతులనేకాక, బహుజాతులున్న సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలలో (Multinational States) జాతి నిర్బంధవిధానాన్ని కూడ బూర్జువా వర్గమే సృష్టించింది. సంపూర్ణప్రజాస్వామ్యం—ప్రజా ప్రభుత్వం—నెలకొల్పబడిననాడే యీ జాతీయ సమస్య పరిష్కారం సాధ్యమౌతుంది. ఆ ప్రజాస్వామ్యాన్ని సాధించుటకు దేశంలోని శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం (అన్ని జాతులవారూ) ఐక్యతను సంపాదించి ఏకీకృతంగా, యేకాశయంతో పోరాటాన్ని సాగించాలి. భీష్మజాతుల ప్రజాసామాన్యం మధ్య ఐక్యతను నెలకొల్పాలంటే, ఒకటే మార్గం— అన్ని జాతుల సమత్వాన్ని ప్రతి జాతియొక్క స్వయంనిర్ణయహక్కును గుర్తించాలి. శ్రామికులందరినీ—వారి తెలతోగాని, జాతితోగాని సంబంధించని వర్గసంస్థ (Class organisation)లలో సంఘటిత పరిచినచో అది సాధ్యమౌతుంది. జాతిస్థు నిరంకుశత్వకాలంలో జాతీయ సమస్య పరిష్కారం యీమార్గాన నడిచింది.

రష్యన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ 12వ సమావేశంలో (1921) జాతీయ సమస్యపై స్టాలిన్ యిచ్చిన డిరెక్షన్ లో జాతుల సమస్య, జాతీయనిర్బంధాల సమస్య, వాటివిముక్తి సమస్య యివన్నీ కూడ శ్రామికవర్గ విప్లవనిజయంతో యేవిధంగా ఒక కొత్త దశలోనికి మారుతాయో వివరింపబడింది. విషయవంతమైన శ్రామిక ప్రభుత్వం చేతిలో స్వయంనిర్ణయహక్కు ఒక జాతినుండి వేరు పంచువిధంగా గాక వివిధజాతులను ఐక్యపరచి ఒకే అంతర్జాతీయ సంఘ నిర్మాణంచేయుటకు తోడ్పడుతుంది; వివిధజాతులు ఏకమై పాస్పరిసహకారం చేసుకుంటూ, వెనుకబడియున్న జాతులనుకూడ ఆశీర్వాది చేయుట కెంతో సహాయం చేస్తూ, తమతమ వ్యక్తిత్వాన్ని జాతీయజీవనాన్ని సర్వతోముఖాభివృద్ధి చేసుకుంటూ నూతనసోషలిస్టు నాగరకతానిర్మాణంలో పాల్గొంటాయి.

తర్వాత 1922లో U. S. S. R. మొదటి కాంగ్రెసు సమావేశంలో “సోవియట్ రిపబ్లిక్కుల సమ్మేళన (Amalgamation of the Soviet Republics) మీద స్టాలిన్ రిపోర్టు, సర్వస్వతంత్రములైన వివిధ సోవియట్ రిపబ్లిక్కులు కలసి “యు.ఎస్.ఎస్.ఆర్” అనే ఒక ఏకరాజ్యం గా (Single State) నిర్మించుకున్నారు; భావిప్రపంచసోషలిస్టు సోవియట్ రిపబ్లిక్ నిర్మాణానికి మార్గదర్శకులైనారు;” స్టాలిన్ దాని, “జాతీయనిర్బంధాలను అరాచకాన్ని నాశనంచేసిన నూత్నరష్యా విజయోత్సవ దినం” అన్నాడు.

ప్రాగ్దేశప్రజల విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులకిచ్చిన వుపన్యాసంలో (1924) స్టాలిన్ నేటి సామ్రాజ్యవాదపతనదశాకాలంలో తూర్పు బానిస దేశాలలోని జాతీయస్వాతంత్ర్య, జాతీయైక్యతాసమస్యలను గూర్చి చర్చిస్తాడు. ఆవుపన్యాసంలో ఇండియాలోని జాతులసమస్యయొక్క భావినిగూర్చి చెప్పినది. కమ్యూనిస్ట్ సమస్య అని పిలువబడుతున్న జాతుల సమస్యపరిష్కారానికిగాను మనం లెనిన్ స్టాలిన్ వుపదేశాల నేనిధంగా ఆచరణలో పెట్టవలెనో నూచిస్తుంది. “ఈనాడు హిందూదేశం అంతా ఒకటే (One Single Whole) అంటున్నారు. కాని ఇండియాలోనే విప్లవోద్యమం జరిగేపరిస్థితిలో నేటివరకూ యింకా జాగ్రత్తచెందని యెన్నో జాతులు, గుంపులు తమతమ ప్రత్యేకభాషా సాంప్రదాయాలతో ముందుకు వచ్చి రంగంలోనికి దూకుతారని ఘంటాపథంగా చెప్పవచ్చును.” అన్నాడు.

స్టాలిన్ 1925లో వ్రాసిన “జాతీయసమస్య, ఇంకోమారు” అనే వ్యాసంలో ఒక ప్రధాన విషయాన్ని గురించి విపులంగా చెప్పించేడు. యుగోస్లావీయా మొదలగు దేశాల్లో జాతీయసమస్య పట్ల జాతీయబూద్ధివాదుల వధ్య పోటీమాత్రమే కాదు. ఆదేశాలలో జాతీయసమస్య ప్రధానంగా ఒకైత సమస్య ప్రజాసామాన్యంలోని జాతీయ, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక

చైతన్యం మూలంగా బయల్పడిన సమస్య. ఈ ప్రధాన పాతాన్ని మనం చాలా జాగ్రత్తగా గమనించాలి.

పాటివాటి అభివృద్ధిలోవున్న హెచ్చుతగ్గులమూలాన వివిధజాతీయ బూర్జువా వర్గాలమధ్య బయల్పడిన పోటీ, పోరాటం తీవ్రతరం అయిన కొలదీ, పెట్టుబడిదారీవిధానం ముందుకు పోతున్న కొద్దీ, జాతీయ సమస్య అంతకంతకు క్లిష్టతరం జౌతుంటుంది. జాతీయనిర్బంధవిధానం ప్రవేశ పెట్టి బదుతుండేమో :న్న భయం ఉడుతుంది. కాని ఇది సమస్యయొక్క ఒక భాగం (aspect) మాత్రమే. దీనికన్న ప్రాముఖ్యతగలదీ, అసలు సమస్య పరిష్కారానికెక్కువ తోడ్పడేదీ అయిన రెండోభాగం వుంది- అదే రైతాంగానికి సంబంధించినది. రైతు ప్రజాసామాన్యంలో జాతీయచైతన్యం సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక చైతన్యమూ, సంఘటనలను ఒకేసారి కలుగుతాయి. అందుచేతనే అన్నిజాతులయొక్క సమానత్వాన్నీ, అన్నిజాతులయొక్క స్వయంనిర్ణయహక్కునూ గుర్తిస్తూ, అపునాదివై అన్నిజాతులను దాస్యవిముక్తి పోరాటానికై ఐక్యపరచుట మనకర్తవ్యం.

బూర్జువా సామ్రాజ్యవాదులు నిర్బంధవిధానాన్ని సృష్టించి, జాతీయ విభేదాలను యెక్కువచేయుటకే ప్రయత్నిస్తారు. జాతీయబూర్జువా వర్గానికి తనస్వస్వయోజనాలు తప్ప ఇతరుల బాగు అవసరమేలేదు. ఆకారణం చేత ప్రజలందరినీ ఐక్యపరచేమార్గమే దానికి కనపడదు. ప్రతిజాతీకూడా అభివృద్ధిచెందే అవకాశాలు, దానికి కావలసిన స్వాతంత్ర్య వాతావరణమూ, సమానత్వాన్నికల్గియున్న స్వతంత్రజాతులతో కూడిన సంస్థలనే వుంటాయి. అట్టి సంస్థానిర్మాణానికిగాని రేశంలాని ప్రజలందరూ జాతీయ స్వాతంత్ర్యసంపాదనా కార్యక్రమంలో ఐక్యపరచుటగాని సన్నిహిత పంథాను నూచిస్తూ ధైర్యంతో ప్రసలముండు కొచ్చేది ఒక్క శ్రామిక వర్గమూ, అవగూర్చి మాత్రమే. సామ్రాజ్యవాదం నశించి, ఒకజాతి నింకొక జాతి దోపిడిచేసేవిధానం పోయిననాడే జాతీయస్వాతంత్ర్యము, సమానత్వము

అనేవి సార్థకమాతాయి; అంతవరకూ అవి వట్టిమాటలుగా మాత్రమే వుంటాయి.

జాతిస్థు సామ్రాజ్యవాదాన్ని కూలగ్రోయుటద్వారా యీపైజేప్పిన పరిస్థితులను రవ్యన్ శాశ్రమికవర్గము సోవియటు యూనియనులో నెలకొల్ప గలిగెను. నేడు జరుగుతున్న ప్రపంచదాస్యవిమోచన పోరాటంలో ప్రపంచసామ్రాజ్యవాదంయొక్క భవిష్యత్తు నిర్ణయింపబడుతుంది. భావిప్రపంచ వ్యవస్థానిర్మాణంలో మనం మనపాత్రను నిర్వహించవలసియుంది. రష్యా, చైనా, అమెరికా, బ్రిటన్ ప్రజల సహకారంతో మన మాతృదేశాన్ని గ్రహీంచుకొనుటకుగాను, స్వయంనిర్ణయనూత్రం అనే పునాదిపై భారత జాతీయైక్యతను సాధించగల్గినవాడే మనకర్తవ్యనిర్వహణ చేయగలగాం. ప్రస్తుతయుగంలో జాతీయ సమస్యపరిష్కారానికి ప్లాట్ ఫాం చూపిస్తూన్న మార్గం యిదే.

20—6—42

గంగాధర అధికారి.

తా. క; పూర్వచరిత్రాంశములకు సంబంధించినవాటికి ప్రస్తుతము చివర వ్యాఖ్యానం యివ్వబడినది.

మార్క్సిజము — జాతీయసమస్య.

“మార్క్సిజము — జాతీయసమస్య” 1912—13లో రెండవసారి వ్రాయబడింది. జాతీయసమస్యపై ప్లాటో వ్రాసిన ‘వ్యాససంపుటిలో’ అది 1920 లో తిరిగి ముద్రించబడింది. (By the People's Commissariat of Nationalities) అప్పుడు దానికి గ్రంథకర్త ఒక కొత్త పీఠికను కూడా వ్రాసి యిచ్చేడు, దానిలో.

“రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ సభ్యుల్లో జాతీయసమస్య యొక్క ప్రధానసూత్రాలను గురించి జరుగుతున్న తీవ్రవివాదం యీ వ్యాసంలో ప్రతిబింబిస్తుంది. ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద యుద్ధప్రారంభానికి (1914) ఒకటిన్నర సంవత్సరాలయింది జాతిస్థు-భూస్వాముల అభివృద్ధి నిరోధకశక్తులు నిరంకుశంగా పరిపాలిస్తున్న రోజులవి; సరిగా ఆసమయంలోనే బూర్జువా సామ్రాజ్యమ్యవిప్లవశక్తులు బలపడుతున్నాయి. ఆరోజుల్లో ‘జాతి’ని గురించి రెండు పరస్పరవ్యతిరేకములైన సిద్ధాంతాలు, ‘వాటితో’ బాటు రెండు భిన్న జాతీయ కార్యక్రమాలు ప్రచారం చేయబడుతున్నాయి. (1) బండోచేత, మెన్షేవిక్కులచేత బలపరచబడుతున్న ఆస్ట్రీయన్ ప్రోగ్రామ్; (2) బోల్షివిక్కుల ‘రష్యన్’ ప్రోగ్రామ్. ఈ వ్యాసంలో యీ రెండు వుద్యమాలను గురించి వివరించబడింది. తర్వాత సంఘటనలు, ముఖ్యంగా సామ్రాజ్యవాదయుద్ధము, ఆస్ట్రీయా-హంగరీ సామ్రాజ్యము వివిధజాతీయ రాజ్యాంగములు (National States) గా విచ్ఛిన్నమైపోవుటయు పై రెండింటిలో యేపక్షపువాదన గురియైననో స్పష్టపరచినై, స్పీంగర్, బశర్లు యింకా రెండు పాతజాతీయ కార్యక్రమాన్నే పట్టుకు వ్రేలాడుతున్న మయంలో చరిత్రయే ‘ఆస్ట్రీయన్ ప్రోగ్రామ్’ శత్రుపనికేమాలినదని

నిస్సందేహముగా ఋజువుచేసింది. చివరకు బండ్ (The Bund) కూడ తమపంథా లోపభూయిష్టమని అంగీకరించక తప్పినదికొదు. “జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలనకారకు మనకోరిక (అంటే, ఆస్ట్రీయన్ నేషనల్ ప్రోగ్రామ్: స్టాలిన్.)-వెట్టుబడిదారీ సమాజంలో వుచితమైనదే అయినప్పటికీ, -సోషలిస్టు విప్లవపరిస్థితులలో శ్రద్ధ అర్థహితమైనకోరిక (demand) గా తయారౌతుంది. (బండ్ యొక్క 12వ సమావేశం. 1920). అంటే, అనుకోకుండానే, బండ్, తమయొక్క జాతీయకార్యక్రమమూ, తమ ‘జాతీ’ సిద్ధాంతమూ కూడ (Austrian theory of nations) దుర్బలమైనవనీ, ఆధారరహితముల ఒప్పుకుందన్నమాట.

రష్యాలో 1906—1912 మధ్యకాలంలో (Period of counter Revolution) విప్లవోద్యమంలోని లోపాలు పూర్తిగా బయలుపడినై. నిరంకుశప్రభుత్వం యెదురుదెబ్బ కొట్టికొలదీ, వుద్యమంలో నిస్పృహ, తమ శక్తిలోనే అవశ్యాసం యెక్కువ కాసాగేయి. “ముందు ముందు మనకుమంచి దినాలొస్తున్నాయి” అనేవిశ్వాసం ప్రజల్లో వున్నంతకాలం జాతిభేదాలను మరచి వారందరూ విక్రయోరాటాన్ని సాగించేరు; అందరికీ సంబంధించిన విషయాలకే ప్రాధాన్యత నీయాలి! అన్నారు. కాని తమ విజయంలో సందేహంకలిగేసరికి, వెంటనే, యెవరిదోవ వారు చూసుకున్నారు; ఏజాతి కా జాతి వేరుపడిపోయింది. వుద్యమం కదలికెట్టి. “ఎవడిసగతి వాడే చూసుకోవాలి! ఇప్పుడు జాతిప్రమాదమైనది ‘జాతీయసమస్య’ మాత్రమే!” అనే ధోరణి నిరుత్సాహకారిగా వచ్చింది.

ఆదేశమయంలో రేశంయొక్క ఆర్థిక శీవనంలో ఒక బ్రహ్మాండమైన సంచలనం కలుగుతూంది. 1905 లో (Country districts) బాసత్వం పై మరొక గట్టిదెబ్బ తీయబడింది. కొన్ని సంవత్సరాలు వరుసగా యెక్కువ పంటలు పండటం, సత్వరపారిశ్రామికాభివృద్ధి కలసి వెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని బలపరచేయి. చట్టజాలెన్నో వెలిపేయేయి; పైతాలు, పల్లెవాసుల పట్టణవాసులనుండి జేరేసేయేరు; వర్తకవ్యాపారాలు రాకపోకల మార్గాలు

యెన్నో రెట్లు అభివృద్ధి చెందేయి. ఇదంతా రష్యా సరిహద్దు ప్రదేశాలలో (Border Regions) మరీ యెక్కువగా జరిగింది. ఈమార్పు లన్నిటి మూలంగా రష్యాలోని జాతులన్నీ అర్థికంగా సన్నిహితం అవక తప్పదు; అవసారమేయి కూడాను. ఆ జాతులన్నిటిలో సంచలనం కలగసాగింది.

ఆ సమయంలోనే స్థాపించబడిన “శాసనబద్ధ పరిపాలనాయంత్రం” (Constitutional Regime) కూడ యీ జాతీయసంకలనాన్ని రగుల్కొల్పడానికి దారితీసింది. వాఙ్మయం, వాగ్దాపరీకలు యెక్కువగా వ్యాపించేయి. వైజ్ఞానికసంస్థలకు స్వేచ్ఛ యివ్వబడినది. జాతీయవిజ్ఞానరంగ స్థలాలసంఖ్య యెన్నో రెట్లు యెక్కువైంది; ఇవన్నీ మొత్తంమీద “జాతీయ భావాన్ని” బలపరచుటకే తోడ్పడినాయి. ధ్యూమా (రవ్యన్ శాసనసభ) లోని రాజకీయముతాలు, ఎల్క్షక్ ప్రచారాలమూలంగాకూడ వివిధజాతులు రాజకీయాలలో యెక్కువ ఆతురతతో పాల్గొనుటకు, తమప్రజలను సమీకరించుకొనుటకు యెన్నో అవకాశాలు కలిగేయి.

జాతీయభావప్రేరితులైన సరిహద్దు ప్రదేశాలలోని ప్రజల స్వాతంత్ర్యపిపాసను అధికారంలోవున్న నిరంకుశప్రభుత్వం అతిశయంగా అణగద్రొక్కేసింది. దానితో ఆ జాతులలో జాతీయభావం యింకా యెక్కువైందేకాని నశించిపోలేదు; కొన్ని సమయాల్లోనది జాతీయదురహంకారానికి (Chauvinism) కూడా దారితీసింది. యూదులలో జియోనిజమ్ (Zionism) వ్యాప్తమైనది; పోలండులో జాతీయదురహంకారం, తర్తారులలో “పాక్-ఇస్లామిజమ్” యెక్కువయేయి; ఆర్మీనియన్, జార్జియన్, యుక్రేనియన్ ప్రజలలో జాతీయత వ్యాపించింది; సామాన్యంగా అందరూ యూదులంటే ద్వేషభావంతో చూడసాగేరు. (Anti Semitism); ఇవన్నీ అందరికీ తెలిసికవిషయాలే.

క్రొత్త ప్రజాసామాన్యాన్ని కూడా తనలోకి ఆకర్షించి లాగేస్తుందా అన్నంతబలంతో జాతీయాధిమానప్రవాహం ముంచుకొచ్చింది. ప్రజాస్వాతంత్ర్యచంద్రుడు సన్నగిరినకొలదీ జాతీయసమచితత్వం విలపపసాగింది.

సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ అక్లిప్తసమయంలో సంకుచిత జాతీయతను యెగుర్కొని, ఆ అంటువ్యాధి ప్రజాసామాన్యానికి తలకుండా కనాడవలసియుంది. దాన్ని యెగుర్కొనుటకు తగిన ఆయధంగాని, వలసిన ధైర్యంగాని ఒక సోషల్ డెమోక్రాటులకేవుంది. జాతీయతకు యెదురుగా వారు అంతజాతీయతను, వ్యసారాటయొక్క వికృతను నిలబెట్టి యెగుర్కొనవాలి. జాతీయభావయొక్క వుధృతం యెక్కువైనకొలదీ, అంతకన్న యెక్కువకీతతో, యింకా గట్టిగా రష్యలాని అన్నిజాతుల శ్రామికులను తమవ్యవస్థను సుహృద్భావనీ పెంపొందించుకోమని హెచ్చరించాలి. ఈ జాతీయోద్యమాలు సరిహద్దుప్రదేశాలలో తీవ్రంగా ఉడున్నాండడంవలన ఆప్రదేశాలలోని సోషల్ డెమోక్రాట్లపై యెక్కువ బాధ్యతలుపడినాయి; వారు తమ బాధ్యతానివ్వమమను అకుంత ధైర్యంతో పనిచేయవలసి యుండుంది.

కాని 'సోషల్ డెమోక్రాటు' లందరు ముఖ్యంగా సరిహద్దు ప్రదేశాల్లోనివారు—తమ కార్యనిర్వహణను సరిగా చేయలేకపోయేరు. అప్పటి వరకు సామాన్యజనాలకు (Common aims) ప్రాధాన్యతనిస్తూవచ్చిన 'బండ్' స్థాయి మార్చి పూర్తిగా సంకుచిత జాతీయోద్యమాలకు ప్రాముఖ్యత నీయసాగింది; ఎల్లెక్కో ప్రచారంలో "సబ్బాత్; ఇడ్లివ్ భావ గుర్తింపబడాలి" అనేవి ప్రధానసమస్యలుగా చేసింది. కాకసన్లోని కొందరు సోషల్ డెమోక్రాట్లకూడా బండ్ ననుసరిస్తున్నారు. వెలక "జాతీయ వైఖానిక స్వపరిపాలన" నినాదాన్ని నిరాకరించినవారే నేడు దానిని తక్షణ సమస్యగా ప్రచారం చేస్తున్నారు. 'లిక్విడేటర్స్ (Liquidators) కాన్ఫరెన్సు కొంతవరకు యీ జాతీయవాదులు తత్వానికి తన సామధూనినిచ్చింది.

జాతీయసమస్యపై రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీయొక్క ఆధిపత్యాలు సోషల్ డెమోక్రాట్లందరూ పూర్తిగా అర్థం అవలేదని తలచుకొంది దీనినితనూటే.

జాతీయసమస్యమిద సంపూర్ణమైనచర్చ అవసరమని స్పష్టపడుతుంది. నిజమైన సోషల్ డెమోక్రాట్లందరూ జాతీయత పేరుతో చెలామణీ అవుతున్న తప్పుడు సిద్ధాంతాలను ప్రచారాన్ని ధైర్యంతో యెరుక్కొని పోరాడాలి."

1. జాతి:

జాతి అనగా యేమిటి?

ఒక నిర్దిష్టమైన మానవసంఘమే జాతి అనబడుతుంది. కొని యీ సంఘం ఒకతెగలు (Race) గాని, గుంపులగాని సంబంధించినదికాదు. రోమన్లు, ట్యూటన్లు, ఎట్రూస్కన్లు, గ్రీకులు, ఆరబ్బులు మొదలగు తెగలన్నీ కలిసి నేటి యిటాలియన్ జాతి యేర్పడింది. గాల్స్, రోమన్లు, బ్రిటన్లు ట్యూటన్లు కలిసి ఫ్రెంచిజాతి యేర్పడింది. ఈవిధంగానే బ్రిటిష్ జర్మన్ జాతులు కూడ వివిధతెగలకు చెందిన ప్రజల కలయిక వలన యేర్పడినవే.

అంటే, ఒక తెగలుగాని, గుంపులకుగాని సంబంధించినదిగాగాక చారిత్వాత్మకంగా నిర్మితమైన మానవసంఘమే 'జాతి' అనబడుతుంది.

అయితే వివిధతెగల కలయికతో చారిత్వాత్మకంగా యేర్పడిన డైరెక్ట్, ఆన్ గ్లాండర్ల సామ్రాజ్యాలను జాతులనడానికి వీల్లేదు. ఆసామ్రాజ్యాలు ఒకటిగా వుండటంగాని, విచ్ఛిన్నమగుటకాని, ఆయా ప్రకారపు జయాపజయాలపై నాధానపడియుండేవి; వాటిలోని వివిధతెగల కలయిక తత్కాలికమైనది మాత్రమే స్థిరస్థితిసంబంధంలేదు.

కనుక, తాత్కాలికంగా యేర్పడిన వివిధగుంపుల కలయిక గాక (Conglomeration) స్థిరత్వాన్ని కల్గియున్న ప్రజాసంఘమే జాతీయని పించుకుంటుంది.

కాని స్థిరత్వాన్ని కల్గియున్న ప్రతిప్రజాసంఘమూ (Community) జాతి అవదు. ఆస్త్రియా, రష్యాలే మనకుదాహరణ. అవి జాతులని పిలువబడుతులేదు. జాతీయసంఘానికి (National Community) రాజకీయ కలయికకు (Political Community) లేదా యెక్కడవుంది? ఒక సామాన్యభాషలేనిదే జాతిలేదు: కాని రాజకీయకలయికకు భాషాస్వామ్యం అవసరంలేదు. ఒకేరాజ్యాంగం (State) లో వివిధభాషలు వాడుకగా వుండవచ్చు. ఆప్రిజలకు సామాన్యభాషయే లేకపోయినట్లయితే ఆస్త్రియా లోని జెక్కులందరూ ఒకజాతిగాను, రష్యాలో పోల్సు అంతా ఒకజాతిగాను యేర్పడుటే అసంభవమయ్యేది. అయితే వివిధభాషలు తమ సరిహద్దులో మాట్లాడబడుతుండుట ఆస్త్రియా, రష్యా రాజ్యాంగాలకు యేవిధంగానూ అభ్యంతరంకాదు. ఇక్కడ మనంచెప్పేది ప్రజల వ్యావహారికభాషనుగురించి కాని ప్రభుత్వభాషనుగురించికాదు.

కాబట్టి ఒకే సామాన్యభాషను కలిగియుండుట జాతికుండవలసిన ప్రధానలక్షణాలలో ఒకటి.

అయితే వివిధజాతులప్రజలు తప్పకుండా భిన్నభాషల నుపయోగిస్తారనికాని, ఒకభాషను మట్లాడే ప్రజలంతా ఒకేజాతియనికాని దీని అర్థం కాదు. ఒకజాతిగ్రుజులు ఒకభాషనే వాడాలి; కాని వివిధజాతులు వేర్వేరు భాషల నుపయోగించకపోవచ్చు. ఒకేజాతిప్రజలు ఒకటికన్న యెక్కువ భాషల నుపయోగించరు; కాని ఒకేభాషను మట్లాడే రెండు వేర్వేరు జాతులుండవచ్చును.

ఇంగ్లీషు, అమెరికన్ ప్రజలు ఒకేభాషను మాట్లాడుతున్నా వారో కటేజిగా యెన్నడూ పరిగణింపబడరు. నార్విజియన్లు, డేన్లు (Danes) ఒకేభాష నుపయోగిస్తారు. కాని వారు రెండు వేర్వేరుజాతులుగానే

పరిగణింపబడతారు. ఇంగ్లీషు, ఐరిష్ ప్రజల విషయంలో కూడ యిదే వర్తిస్తుంది.

ఇంగ్లీషువారూ, అమెరికన్లు భాషాసాహ్యం కల్గియున్నా ఒకేజాతిగా యెందుచేత గుర్తింపబడుటలేదు?

ప్రధానమైన కారణం, వారు కలిసి ఒకే ప్రదేశంలో నివసించకుండా వేర్వేరు దేశాలలో నివసిస్తున్నారు. తరతరాలుగా కలిసిమెలిసి యుంటూ యెడతెగని చిరకాలసాంఘిక్యాన్ని కల్గియుండుటవ్వగానే జాతి అనేది యేర్పడుతుంది. ఆచిరకాలసాంఘిక్యం, సన్నిహితత్వం అనేవి ఒకటిగా కలిసి వున్న భూప్రదేశంలో (Geographical territory) నివసించే ప్రజలల్లా తప్ప సాధ్యంకావు. మొదట ఇంగ్లీషువారూ, అమెరికన్లు కలిసి ఇంగ్లండు లో వుంటూన్న రోజుల్లో వారందరూ ఒకేజాతి. తర్వాతవారిలో ఒక భాగం అమెరికా అనే కొత్తదేశానికిపోయి కాలక్రమేణ అమెరికన్ జాతిగా యేర్పడ్డారు. ఈవిధంగా భిన్నదేశాల్లో నివసిస్తుండుటవలన వారు భిన్న జాతులుగా యేర్పడ్డారు.

అందుచేత ఒకే ప్రదేశంలో (Territory) నివసించుట, జాతికి వుండ వలసిన ముఖ్యలక్షణాలలో ఒకటి.

అయితే ఒకే ప్రదేశంలో నివసిస్తున్నంతమాత్రాన ఆ ప్రజలందరూ ఒక జాతిగా యేర్పడరు. ఆప్రజల్లోని వివిధభాగాలను ఒకటిగా సంఘటింపచే ఆంతరంగిక ఆర్థికసంబంధాలుకూడా వుండాలి. ఇంగ్లండు అమెరికాలమధ్య ఉండుంటే సంబంధం లేకపోవుటచేతనే ఆవి రెండూ భిన్నజాతులుగా పరి గణింపబడుతున్నాయి. ఉత్తర్రాష్ట్రంలో కల్గిన అభివృద్ధిరమైనమాపులు, రాకపోకల సౌకర్యాల భిన్నమొకటగు వాటివ్వారా అమెరికాలోని వేర్వేరు ప్రదేశాల ఒకే ఆర్థికవిధానంక్రిందకు వచ్చినై; తద్వారానే అమెరికా కూడ జాతిగా నిలుచుకుంటున్నదని గుర్తించవలసింది.

ఉదాహరణకు, జార్జియన్ల సంకతి మా ధృఢి. 1961లో వాని సన్నిహిత్య లనకు పూర్వం జార్జియన్లు ఒకే ప్రదేశ లో వుంటూ, ఒకేభాషను మాట్లాడు

తూవుండేవారు. అయినా, వారందరూ చిన్నచిన్న జమిందారీలుగా విడిపోయి, పరస్పర కలహాలను విద్వేషాలను పెంచుకుంటూ ఒకే ఆర్థికజీవన విధానం క్రిందకు రాలేకపోయేరు. అందుచేతనే వారు అనాడు 'జాతి' అనబడలేదు. శతాబ్దాలతరబడి యీ పరస్పరకలహాలు, యుద్ధాలు తీవ్రంగా సాగిచేయి. అపుడపుడు తమకలహాలలో యితరరాజ్యాల సహాయాన్ని కూడా ఆర్థిస్తూండేవారు. ఎప్పుడైనా ఒక బలవంతుడైనరాజుక్రింద యీ చిన్నరాష్ట్రాలన్నీ ఒకే పరిపాలనలోనికి తాత్కాలికంగా వచ్చినా, జమిందార్ల పరస్పరదేషాలు, ప్రజాసామాన్యమొక్క మూకీభావం మూలాన ఆ ఏకత్వం త్వలోనే విచ్ఛిన్నమైపోయేది. ఆర్థికంగా విచ్ఛిన్నమైయున్న అనాటి జాజ్జియాలలో యింకొక్క జరుగుతుందనుకోవడానికి అవకాశం లేదు. 19వ శతాబ్దపు చివరిభాగంలో జాజ్జియాలలో బానిసత్వం నిర్మూలమై ఒకే దేశీయార్థిక జీవనవిధానం అనేది ఆభివృద్ధి చెందింది. రాకపోకల సౌకర్యాలు విస్తృతమయ్యాయి. పెట్టుబడిదారీవిధానంకూడ అపు డపుడే తలమాపుతోంది. వీటన్నిటివలన వివిధరాష్ట్రాల మధ్య సంబంధం యెక్కువైంది. అంతవరకూ అవి అవలంబించిన ఆర్థికస్వయంసోమకత్వం (Economic selfsufficiency) పూర్తిగా నిర్మూలించబడి అవన్నీ ఒకే ఆర్థికవిధానంక్రింద సంఘటితపరచబడినై. ఉత్పత్తివిధానంలో వివిధప్రాంతాల మధ్య పనివిభజన (Division of labour) ప్రవేశపెట్టబడి రాష్ట్రాలన్నీ ఒకేవ్యవస్థ(system) లోని భిన్నభాగాలుగా యేర్పడినై. అప్పటినుండియే జాజ్జియా ఒకజాతిగా పరిగణించబడింది.

భూస్వామ్యవిధానంలోనుండి పెట్టుబడిదారీవిధానంలోనికి మార్పు చెందిన యితరజాతు లన్నిటికీకూడ యిది వర్తిస్తుంది.

కాబట్టి, సామాన్యార్థికజీవనాన్ని కల్గియుండి, ఒకేఆర్థిక నిర్మాణం క్రిందవుండుట 'జాతికి' వుండవలసిన ముఖ్యలక్షణాలలో ఒకటి.

ఇంతతో పూర్తిగాలేదు. ఈపైచెప్పినవేగాక ప్రజల మనోతత్వాన్ని (Spiritual Complexion) కూడ మనం గుర్తించవలసి యుంటుంది.

జాతులు తమతమ జీవనవిధానాల్లోనేగాక, మనోతత్వాల్లోకూడ భేదిస్తాయి. అమెరికన్, రషియన్ వారి వారి జాతీయసంస్కృతిలో ప్రతిబింబిస్తుంది. బ్రిటిష్, ఆమెరికన్, రషియన్ ప్రజలు ఒకే సామాన్యభావము కల్గియున్నా వారు వేర్వేరు జాతులుగా పరిగణింపబడుతున్నారంటే కారణం యేమిటి? వారి వారి భిన్న జీవితపరిస్థితులమూలంగా తరతరాలనుండి వారిలో పెంపొందుతూ వచ్చిన ప్రత్యేకమానసిక తత్వాలే చాలవరకు కారణం అని చెప్పవచ్చును. జాతీయస్వభావం (National Character) అనబడే యీ మానసికతత్వ నిర్వచనంచేయడం సాధ్యంకాదు. కాని అది ఆజాతి ప్రజలయొక్క సంస్కృతిలో ప్రతిబింబించినంతవరకు దానిస్వభావాన్ని వర్ణించి నిర్వచనరూపం యివ్వవచ్చును. దాని నెంతమాత్రమూ త్రోసి పారేయడానికి వీలేదు.

ఈ 'జాతీయస్వభావం' అనేది యెట్టిమార్పుకూ లోనుగాని, శాశ్వత లక్షణంకాదు. జీవితపరిస్థితులలోని మార్పుతోబాటు అదికూడా యెప్పటి కప్పుడు మారుతూనేవుంటుంది. మార్పుకు లోనౌతూన్నా అది ప్రతినిమిషం లోనూ ప్రత్యక్ష మవుతూనే వుంటుంది. దానిప్రభావం జాతియొక్క నిర్మాణం (Physiognomy of the nation) మీద యెప్పుడూ కన్పిస్తూనే వుంటుంది.

అందుచేత, ఒకే మానసికతత్వాన్ని కల్గియుండుట జాతికి వుండవలసిన ప్రధానలక్షణాలలో ఒకటి.

ఇప్పుడు 'జాతి'ని నిర్వచిద్దాం. "ఒకేభావము మాట్లాడుతూ, సామాన్య ఆర్థికజీవనాన్ని, మానసికతత్వాన్ని, విజ్ఞానాన్ని కల్గియుండి, ఒకే భూభాగం లో నివశిస్తూ చారిత్రకంగా (నిర్మితమై) అభివృద్ధిపొందిన ప్రజాసంఘమే జాతి అనబడుతుంది."

ప్రతి యితరచారిత్రకవిషయానికి వలెనే 'జాతి' కూడా యెప్పుడూ మార్పుకు లోనౌతూనేవుంటుంది; వానికి చరిత్రవుంది; అద్యంతాలున్నై.

ఒక్కటిమాత్రం గుర్తించాలి. పైలక్షణాల్లో యేవొక్కటి ప్రత్యేకంగా 'జాతి'ని నిర్వచింపజాలదు. కాని వీటిలో యే ఒక్కటి లోపించినా అది 'జాతి' అనిపించుకోజాలదు.

ఒకజాతి ఆర్థికంగా విచ్ఛిన్నమై యున్నపుడు, వేర్వేరు ప్రదేశాలలో నివసించేటపుడు, వివిధభాషలను మాట్లాడుతూన్నపుడు, అప్రసలందరకూ ఒకే జాతీయస్వభావము, సంస్కృతి వున్నాసరే వారు 'జాతి' యని పిలువబడుటను అనగూతే. రష్యాలో, గెలీషియాలో, అమెరికాలో, జాపానలో కక్షియాలో నివసించే యూదులను ఒకేజాతిగా పరిగణింపకపోవు కదే కారణం.

అలాగే, ఒకప్రదేశంలోనే నివశిస్తూ సామాన్య ఆర్థికజీవనాన్ని కలిగి యున్న ప్రజలకూడా వారిలో భాషాసాధ్యం, జాతీయస్వభావం లోపించినట్లయితే, 'జాతి' యని పిలువపడదు. బాప్టిక్ ప్రదేశంలోని లెటన్లు, జర్మన్లును యిది వర్తిస్తుంది.

నాన్వీజియన్లు, డేనులు ఒకేభాష మాట్లాడినా, అయినప్పటికి మిగతా యితరలక్షణాలు లోపించుటచేత వారు ఒకజాతిగా పరిగణింపబడుటలేదు. ఈ లక్షణాలన్నీ వుండేనే 'జాతి' అనేపేరు స్థాపకమూ, ఉచితమూ జూకుంది; జాతీయసమస్యానికాంతవేత్తలై (Theoriticians) సోషల్ డెమోక్రాటుగా అస్మిగాలో ప్రసిద్ధులైన స్ప్రింగర్ (R. springer) బవర్ (G. Baver) ల ఆధిపత్య ప్రకారం, 'జాతీయస్వభావం' జాతికి వుండవలసిన వివిధలక్షణాల్లో ఒకటిమాత్రమేకాదు, అసలు అది ఒక్కటే 'జాతి' కి వుండవలసిన ప్రధానలక్షణం. మిగిలినవన్నీ "జాతి" యొక్క ఆభివృద్ధికి తోడ్పడిన అంశములు (Factors) మాత్రమే. కాని అవి ప్రత్యేకంగా లక్షణాలుకావు.

'జాతి'ని గురించి వాల్టర్స్థాయెం యేమిటో పరిశీలించాం. స్ప్రింగర్ ఆధిపత్య ప్రకారం "ఒకేభాష మాట్లాడుతూ, ఒకే దృక్పథం (Similarly thinking) కల వ్యక్తుల సమూహమే జాతి" అవుతుంది. అది సాంప్రద్యంగా ఒక జైన్యైకసమాజం, అప్రజలు ఒకేప్రదేశంలో నివసించిన పోవచ్చును కూడాను."

అంటే, ఒకేభావను మాట్లాడుతూ ఒకే దృక్పథం కల్గియున్న ప్రజాసమూహం—వారిలో యెన్నివిభేదాలున్నా, అనైక్యతయున్నా, వారెక్కడ నివసిస్తున్నారో— జాతి అబడుతుంది.

బవర్ యాసిద్ధాంతాల్నింకా విపులీకరించేడు

“జాతి అంటే యేమిటి? ఒకేభావను మాట్లాడేవారందరూ ఒక ‘జాతి’ అవుతారా? అయితే యింగ్లీషువారు ఐరిష్ ప్రజలు. ఒకేభావను కల్గియున్నా వారొకేజాతికాదే; యూదులకు ఏకభావ లేకపోయినా వారొకే జాతిగా పరిగణింపబడుతున్నారే.”

అయితే మరి ‘జాతి’ అంటే యేది?

“ఇంచుమించు ఒకేస్వభావాన్ని కల్గియున్న ప్రజాసమూహమేజాతి. కాని స్వభావం, అంటే జాతీయస్వభావం అంటే యేమిటి? జాతీయ స్వభావం అంటే?

‘ఒకజాతినుంచి మరొకజాతిని, ఒకజాతి. ప్రజలనుండి మరొకజాతి ప్రజలను వేరుగా చూపించే (distinguish) భౌతిక (శారీరక) ఆధారాన్ని లక్షణముల మొత్తం.’

జాతీయస్వభావం అనేది యెలాపుట్టింది. ఆకాశంవిడచుంచి వూడి పడిందా? దానికి సమాధానంగా బవర్ అంటాడు.

“ప్రజలమొక్క స్వభావాన్ని నిశ్చయించేది వాళ్ళ అదృష్టమే. (Fate) ఇంచుమించు ఒకే అదృష్టమునకు లోబడియున్న ప్రజలందరూ ఒకజాతిగా యేర్పడతారు. ఇను జీవితావసరముల నెట్లు వున్నా తిచ్చేసుకుంటారో, తమ శ్రమశక్తి ఫలితముల నెట్లు విభజించుకుంటారో ఆపరిస్థితులను బట్టియే ఆ ‘అదృష్టం’ అనేది నిశ్చయింపబడుతుంది.”

అందుచేత “ఒకేవిధమైన అదృష్టంవలన కల్గిన ఒకేవిధమైన సామాన్య స్వభావం కల్గియున్న ప్రజల సమూహమే జాతి” ఇదీ బవర్ మొక్క నిర్వచనం.

అంటే, స్వభావసామ్యం (Community of character) వుంటే చాలు- సామాన్యప్రదేశం, ఒకే భాష, ఆర్థిక జీవనవిధానం లేకపోయినా సరే- జాతి అవుతుందన్నమాట.

కాని అటువంటి 'జాతి'లో యేంముది? వేర్వేరు ప్రదేశాల్లో నివశిస్తూ, భిన్న ఆర్థికవిధానాలక్రింద జీవిస్తూ, తరతరాలు వేర్వేరు భాషలను మాట్లాడుతూవుండే ప్రజలను ఒకే 'జాతి'గా పరిగణించటంలో యేమైనా అర్థంవుందా?

యూదులకు ఏకభాష లేకపోయినా, వారు ఒకే 'జాతి' అంటాడు బవర్. కాని వేర్వేరుప్రదేశాల్లోవుంటూ, వేర్వేరుభాషలు మాట్లాడుతూ, పండ్లసంబంధం లేకుండావున్న జార్జియాన్, రష్యన్, అమెరికన్ దేశాలలోని యూదులమధ్య 'అదృష్టసామ్యంగాని, స్వభావసామ్యంగాని' యేమి వుంటుంది? ఏకజాతి ప్రజలమధ్యనుండే కూర్పు (Cohesion) కలయిక వారిలో యేంవుంటుంది?

పైచెప్పిన యూదులందరూ తాము నివసించే ప్రదేశంలోని మిగతా జాతి ప్రజలతోబాటు ఒకే రాజకీయజీవనంలో పాల్గొంటూ, ఒకే వైజ్ఞానిక వాతావరణంలో వుంటారు; అంటే జార్జియాలోని యూదులు, జార్జియన్ల యొక్క విజ్ఞానంలో, ఆర్థికరాజకీయవ్యవస్థలో పాల్గొంటారు; అమెరికాలోని యూదులు అమెరికన్లయొక్క విజ్ఞాన, ఆర్థిక రాజకీయజీవితంలో పాల్గొంటారు. అదేవిధంగా రష్యాలోనియూదులు. వాళ్ళజాతీయస్వభావం మీద యీపరిసరాలకంతోప్రాబల్యం వుండకతప్పదు, ఈయూదులందరూ సామాన్యమైన దేమైనావుంటే అది వారియొక్క మతము, పుట్టిక (Origin) యేవో కొన్ని జాతీయచారములు మాత్రమే. అయితే, వారు నివశించే సాంఘిక, ఆర్థిక, వైజ్ఞానిక పరిసరములకంటే కూడ యేవో పురాతనాచారములు, మతచిహ్నములు వారి అదృష్టముమీద స్వభావంమీద యొక్కవ ప్రాబల్యాన్ని గల్గియుంటాయనడంలో యేమీ సబబులేదు.

ఈ ప్రరాతన మతాచారములే వారి 'అద్వైతము'ను నిర్ణయిస్తాయని అనుకుంటేనేతప్ప 'యూదులు' ఏకజాతిగా పరిగణింపబడరు.

ఆధ్యాత్మికవాదుల అగోచరమైన 'జాతీయశక్తి' (National spirit) కీ బవర్ యొక్క 'జాతి'కీ తేడాయేమిటి?

బవర్ సిద్ధాంతప్రకారం, జాతిని నిర్ణయించే అసలైన లక్షణం 'జాతీయస్వభావం'. అందుచేతను ఆ 'స్వభావాన్ని' ఆప్రిజల జీవనపరిస్థితులనుండి పూర్తిగా వేరుచేసి వాటికి మధ్యగా పెద్దగోడ కట్టేసేడు. కాని జాతీయస్వభావం జీవితపరిస్థితులయొక్క ప్రతిబింబమేనని, పరిసరముల స్వభావమే దానిని నిర్ణయిస్తుందనీ బవర్ మంగిలొయేడు. అటువంటప్పుడు అసలువిషయాన్ని వొదిలేసి, ప్రతిబింబమైన జాతీయ స్వభావాన్నిమాత్రమే ప్రాధాన్యత నీయడం అసంబద్ధముకాదా!

19వ శతాబ్దపు ప్రారంభంలోకూడ అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రాలు 'నూతనయింగ్లండు' (New England) అనే వ్యవహరింపబడేయి. 'ఆర్జుల్లా' కూడ ఇంగ్లీషు, అమెరికన్ జాతులు రెండు భిన్నజాతులుగా యెందుకు పరిగణింపబడినవి? వాద్దరినధ్యగల తేడా యేమిటి?

'జాతీయస్వభావం' కాదని నిశ్చయంగా చెప్పవచ్చును: ఎందుచేతనంటే అమెరికన్లుకూడ మొదట ఇంగ్లీషువారే; వారు తమతో ఇంగ్లీషు భాషను, ఇంగ్లీషు జాతీయస్వభావాన్నికూడ అమెరికాకు తెచ్చుకున్నారు. అమెరికాదేశపు నూతనపరిస్థితులలో వారి ప్రత్యేకస్వభావం యేర్పడే అవకాశం వున్నప్పటికీ, అనాటికి వాొచ్చి యెక్కువకాలం కాకపోవుటచేత వారిలో అప్పటికీ ఇంగ్లీషు జాతీయస్వభావమేవుంది. అది యింకా అప్పటికి మాసిపోలేదు. కాని వారిరువురిలో ఒకే జాతీయస్వభావం వున్నప్పటికీ, అనాటికే అమెరికన్లు, ఇంగ్లీషువారు భిన్నజాతులుగా వ్యవహరింపబడుతున్నారు. దీన్నిబట్టి, న్యూ ఇంగ్లండు (అమెరికన్) జాతికీ ఇంగ్లండు జాతికీ గల తేడా జాతీయస్వభావంలో కాదనీ, వారి వారి భిన్నపరిసరాలు, జీవనపరిస్థితులు

లోనే ఆనీ తేలుతుంది; అంటే వారిని వేరు 'జాతి'గా నిర్ణయించినవి యితర విషయా లేకాని 'జాతీయస్వభావం' కాదని తెలుస్తోంది.

ఒకజాతికి ఒకే ఒక ప్రత్యేక లక్షణం (Characteristic) ఉండనిదని వీన్ని ఒట్టి స్పష్టమాతూంది. వైచేష్ట్య లక్షణాలన్నీ కలిసేవుంటాయి; కాని వివిధజాతులను పోల్చి చూచినపుడు ఒక్కొక్క లక్షణం ప్రత్యేక ప్రాధాన్యత కల్గియుంటుంది. కొన్ని జాతులకు భావ ప్రధానమైవుండొచ్చు; కొన్నిటిలో శక్తి, ఆర్థికపరిస్థితులు యెక్కువ ప్రాముఖ్యతతో కన్పించవచ్చు; అయితప్పటికీ యీ లక్షణాలన్నీ (క్రొత్త, గొప్ప) కలిసిననాడే అది 'జాతి' అవుతుంది.

ఒకర్ ఒకప్పుడు ప్రకారం 'జాతి' 'జాతీయస్వభావం' రెండూ ఒకటే; అతని 'జాతికి' పరిసరాలతో సంబంధంలేదు; అది యొక స్వయం పరిపూర్ణమైన, అగోచరమైన శక్తి (Force). 'జాతి' అంటే ఒక సహజ విషయం కాదు. అది మానవాళిని మేల్కొల్పి, అవాఙ్మూల సహజాన్ని మేల్కొల్పింది.

ఈ దాహానికనుగుణంగా జాన్ మన్, డాక్టర్ స్టాలిన్, అమెరికన్, రష్యన్ యూనులందరు కలిసి ఏకజాతి యుద్ధం అవుతారు? వాళ్ళలో వారి భావ మనోహరిక తెలియదు; ప్రపంచంలో వేర్వేరు ప్రదేశాల్లో నివసిస్తారు. ఎటువంటి సమయంలోనూ కూడా వారంతా కలిసి గోపనీ చేయరు. యెవ్వ పరస్పరసంబంధాలు లేవు వారిరుద్ధం. వారినందరినీ కలిపి 'నొకజాతి' అని డెంబలో యేమీ అర్థంలేదు; అది వాస్తవికతకు దూరం. సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ యొక్క 'జాతీయ కార్యక్రమం' (National Programme) యిటువంటి వ్రాహాజనితములైన జాతులకు కాదు. తమపనులద్వారా దృష్టి నాకర్పించే సజీవమైన 'జాతులకు మాత్రమే' మన 'జాతీయ కార్యక్రమం' వుద్దేశించబడింది.

ఒకర్ 'జాతి'కి (Nation) గుంపు (Tribe)కి మధ్య తేడా సరిగా గ్రహించక రెండింటినీ కలగాపులగం చేస్తున్నాడన్నమాట. 'జాతి' అనేది చారిత్రకంగా వుట్టింది. 'గుంపు' అనేది మానవులలోని శారీరక భేదాలనుబట్టి

నిర్ణయింపబడింది. (Nation is a historical category; Tribe is an ethnographical category).

తన సిద్ధాంతంలోని బలహీనతను బవర్ ఊడా గుర్తించినట్లే తోస్తుంది. తనపుస్తకంలో మొదట 'యూదులు' ఒకేజాతియని చెప్పేడు కాని, చివరనుమాత్రం మళ్ళీ తనతప్పును సవరించుకున్నాడు. "పెట్టుబడిదారీ విధానం ఫలితంగా యూదు లొకేజాతిగా వుండుట అసంభవంగావుంది." అని చెప్పేడు. వాళ్ళు నిశ్చయించుటకు ప్రత్యేకంగా ఒకప్రదేశం లేకపోవుటే దీనికి కారణం అని చెప్పేడు; జెక్కులకటువంటి ప్రత్యేకప్రదేశం వుండినకీ వారొకజాతిగా నిలడతాననగాడా అంగీకరించేడు. చివరికి 'ఒకేప్రదేశం లేకపోవుటే' యూదులు 'జాతి'గా పరిగణింపబడకపోవుటకు కారణం.

యూదుశ్రామికులకు 'జాతీయ స్వపరిపాలన' అడుగుటకు హక్కు లేదని నిరూపించుటకుగాను బవర్ యీవిధంగా వాదించుకొచ్చేడు. కాని యీవాదన పాపం! అతడి 'జాతి' సిద్ధాంతాన్నంతనీ తలక్రిందులు చేసింది. అతనిసిద్ధాంతప్రకారం 'ఒకే నివాసప్రదేశం' వుండుట 'జాతి'కి అవసరం లేదు. కాని యూదులను గురించిన చర్చలో అతడు తేల్చిన సారాంశాన్ని ఒట్టి 'అ, ప్రదేశం' ముఖ్యం అని అతడే అంగీకరించేడు.

బవర్ అంతటితో ఆగలేదు. మొదట "యూదులకు సామాన్యభావ లేక పోయినా వారు ఏకజాతియే" అన్నాడు. కాని అరెడిపుస్తకంలో 126వ పేజీలోనే సామాన్యభావ లేనిదే 'ఏకజాతి' అనేది అసంభవం అని స్పష్టంగా చెప్పేడు.

అతని సిద్ధాంతంలో 'సామాన్యభావ'కు ప్రాధాన్యత లేనేలేదు. మానవులమధ్య పరస్పరసంబంధాలను పెంపొందించుటకు ఆతిప్రధానమైనసాధనం భావయేనని నిరూపించబోయి, అనుకోకుండానే, తన 'జాతి' సిద్ధాంతం శుద్ధ తప్పు అని ఋజువు చేసుకున్నాడు.

అందుచేత బవర్ యొక్క సిద్ధాంతం పరస్పర విరుద్ధమనీ, అసంబద్ధమైనదనీ స్పష్టమైంది.

II జాతీయోద్యమం.

జాతి అనేది పెట్టుబడిదారీ యుగానికి సంబంధించిన చారిత్రక విషయం. భూస్వామ్యవిధాననాశము, పెట్టుబడిదారీ విధానములకు - అభివృద్ధిమయ, జరుగుతున్న సమయంలోనే ప్రజలను జాతులుగా కూడగీసేయి. పశ్చిమయూరపులో యిదే జరిగింది. బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ, జర్మనీలలో పెట్టుబడిదారీవిధానం, భూస్వామ్యపద్ధతిని కూలగ్రోసి సత్వరాభివృద్ధి చెందుతూన్న సమయంలోనే ఆయాదేశాలప్రజలు జాతులుగా యేర్పడ్డారు.

పశ్చిమయూరపులో ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుటయు, ఆదేశములలో జాతీయ ప్రభుత్వ స్థాపనయు ఆవినాభావసంబంధాన్ని కల్గియున్నాయి. బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట, బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి జాతీయప్రభుత్వ స్థాపనయు ఒకేసారి జరిగింది. ఈనూతానికి విస్మయకరమైన మిహాయింపు (Exception).

తూర్పు యూరపులో మాత్రం సంఘటనలు భిన్నమైనవి. పశ్చిమ యూరపు జాతులు తమ జాతీయరాజ్యాంగనిర్మాణం గావించుకునే గోజుల్లోనే తూర్పుయూరపులో బహుజాతీ ప్రభుత్వాలు (Multi national States) యేర్పడుతు వచ్చేయి. ఆస్ట్రీయా-హంగరీ, రష్యాలే మనకు దాహరణ. ఆస్ట్రీయాలో, రాజకీయంగా యెక్కువ అభివృద్ధివశలోవున్న జర్మన్ జాతి ఆస్ట్రీయాలోని మిగతా జాతులన్నిటిని తన ఆధిపత్య క్రిందకు తెచ్చి ఒక కేంద్రప్రభుత్వాన్ని స్థాపించింది; హంగరీలో మారిశూరులు మిగతా జాతులను కలుపుకొని హంగరీరాజ్యాన్ని స్థాపించేరు; రష్యాలో యీ పనిని మంచిపలుకుడీ, బలమూ కల క్రేట్ రష్యాన్ జమిందారీశ్వర్యంచేసింది.

తూర్పు యూరపుదేశాల్లో అప్పటికింకా భూస్వామ్యవిధానం అమలులోనేవుంది; పెట్టుబడిదారీవిధానం అభివృద్ధి చెందలేదు; కొన్ని జాతుల ప్రజల విభేదమైన అర్థవ్యవస్థయులేదు. అటువంటి పరిస్థితి ఉండుటవలననే

బలీయ మైజాతి మిగతా జాతుల్ని తన అధికారం క్రింద ఒకే రాజ్యాంగం (State) లోకి తెచ్చుట సాధ్యమైంది.

కాని తర్వాతనే ఆదేశాల్లా కూడ పెట్టుబడి గారీ విధానం అన్వేషించడం సాగింది పట్టణాలు, రాకపోకల సౌకర్యాలు యెక్కువయ్యె. వివిధ జాతులు తమతమ ఆర్థిక వ్యవస్థను బలపరచుకొని సాగెయి. పెట్టుబడి గారీ విధానం సామెత జాతుల్లా అకాంతి, అలభ్యం కల్గించసాగింది. ఆనాటి వాఙ్మయం ద్వారా, రంధ్రలం ద్వారాను 'జాతీయ భావాలు' ప్రచారం కాసాగెయి. ఆస్త్రియాన్, రష్యన్ శాసనసభలలోని చర్చలుకూడ 'యాప్రచారాన్ని తోడ్పడినై. మేధావుల (Intelligentsia) లో కూడ యాభావాల ప్రాబల్యం కన్పడింది. వారుకూడ ఆభావాలకు దోహదం యివ్వసాగెయి.

కాని అప్పటికే ఆలస్యమైంది! పాలక జాతులలో స్వతంత్ర జాతీయ భావాలు ఒలపడేటప్పటికే పాలక జాతులలోని అధికార వర్గాలు ప్రభుత్వాధికార సహాయంతో యాజాతీయోద్యమాలకు అణగద్రొక్కుట. ప్రాగంభిం చేయి | ఈ విధంగా ఆస్త్రియాలోని జెక్కులు, పోలుస్; హంగరీలో క్రోటులు. రష్యాలో, లెటుస్, లిథుయేనియన్లు, యుక్రేనియన్లు, జార్జియన్లు, ఆర్మీనియన్లు మొదలగు పోత ప్రజలు జాతులుగా రేపెన్పడ్డారు.

అంటే పశ్చిమ యూరప్ లో జరిగినదానికి సరిగా వ్యతిరేకంగా జరిగి దన్నమాట తూర్పు యూరప్ లో.

పశ్చిమాన ఇర్లండులో జాతీయోద్యమం. బయల్పడింది. అదేవిధంగా తూర్పు దేశాలలోకూడ జాతీయోద్యమాలు బయల్పడెయి.

తత్ఫలితంగా నూతన జాతీయ భావ ప్రేరితులైన యాపోత జాతులకు, వారిపై అధికారం చెలాయుతున్న పాలక జాతులకు మధ్యపోరాటాలు తప్పనిసరిగా కలిగెయి.

కాని యాపోరాటాలలో ఆయా జాతుల ప్రజాసామాన్యానికి సంబంధము తక్కువ. ఇరువైపులకూడ ఆయా జాతులలోని వున్నతస్థులే పోరాటం సాగించెయి. ఆస్త్రియాలో అధికారంలో వున్న జర్మన్ బూర్జువా వర్గ

ముతో, జెక్ బూర్జువావర్గం పోరాడింది; పోలండులో పోలిష్ జమిందారీ వర్గంతో యుక్రేనియన్ భూస్వాములు పోరాడారు; రష్యాలోని పాలక వర్గంతో పోలిష్, లిథుయేనియన్, యుక్రేనియన్ జాతులలోని బూర్జువా వర్గాలు పోరాడాయి. ఏజాతీయపోరాటంలో చూసినా బూర్జువావర్గమే నాయకత్వాన్ని వహించింది.

ప్రతి జాతీయ బూర్జువావర్గానికి తమసరకు విడుదల చేసికొనుటకు మార్క్స్-ప్లూ సూపాదిగమటే ప్రణాళిక. సమైక్యమైన మార్క్స్-ప్లూ తన చెతులలోవుంటేనే అది యితరజాతుల బూర్జువావర్గాలతో పోటీకి నిలబడి జయించుట సాధ్యమౌతుంది. 'మాజాతికి ప్రత్యేక రాజ్యాంగం కావాలి' అనే కోరికలోనే "మాకు సమైక్యమైన మార్క్స్-ప్లూ కావాలి" అనేదికూడ యెప్పుడూ న్నండిచీరింది. యీ జాతీయోద్యమాలలో మార్క్స్-ప్లూను సంపాదించవలసిన అవసరమే బూర్జువావర్గానికి జాతీయతను నేర్పింది.

కొన్ని యీ సంఘటనలు 'మార్క్స్-ప్లూ'కు మార్త్రమే సంబంధించినదవవు. ఈ జాతీయోద్యమాలను అణచివేయుటకు పాలకజాతిలోని బూర్జువా వర్గం తనశక్తుల నన్నిటిని కూడగట్టుకొని విజాతీయులపై యెన్నో నిబంధనలను, నిర్బంధాలను ప్రకటించిస్తుంది. దాంతోటి పోరాటం, ఆర్థికవిషయాల నుండి రాజకీయవిషయాలలోకి మారుతుంది. పాలకజాతి తనశక్తులపై యెన్నో నిర్బంధాలను పెడుతుంది; వారినాక్కులు అరికట్టబడతాయి; భాషపై యెన్నో నిర్బంధాలు, పాఠశాలలు, మతవిషయాలు వోటింగు హక్కు ప్రతిదానిమీదా యెన్నో నిర్బంధాలు విధిస్తుంది. తమజాతి బూర్జువా వర్గక్షేమంతోబాటు అధికారంలోఉన్న తమ ముతామొక్క ప్రాబల్యాన్ని నిలబెట్టుకొనుటకూడా యీ నిర్బంధవిధానం ప్రయోగించుటలో పాలకజాతిలోని అధికారుల (Bureaucracy) ఆశయమై వుంటుంది. సామాన్యంగా అభిప్రాయం, ఆశయం యేదై నప్పటికీ ఫలితమాత్రం ఒకటే. పాలకజాతి బూర్జువావర్గమూ, అధికారంలోఉన్న ముతా (Bureaucracy) రెండూకలసి పాలితజాతులపై నిర్బంధవిధానాన్ని రుద్దుతాయి.

బానిసదేశంలో బూర్జువావర్గం నలుమూలలా నిర్బంధాలనూ, నోపిక్కి విధానానికీ గురియై కొంతకాలానికి సహజంగానే చైతన్యవంతం అవుతుంది. “మాతృదేశం” పేర జాతీయప్రచారం మొదలెడలుతుంది. తమవర్గకోరికలనే తమజాతిప్రజలందరియొక్క కోరికలుగా ప్రచారంచేస్తుంది; “మాతృదేశం” ప్రయోజనాలను సాధించుటకుగాను దేశస్థులలోనుండి ఒకసైన్యాన్నితయారు చేస్తుంది. పాలకజాతుల నిర్బంధవిధానంతో అసంతృప్తులైయున్న ప్రజాసామ్యంకూడ బూర్జువావర్గప్రచారంచేత ఆకర్షింపబడి వారి వ్యవస్థయెడల సానుభూతి మాపుతారు; సహాయం చేస్తారు.

జాతీయోద్యమం యీవిధంగా ప్రారంభమౌతుంది. దాని బలం వైతూ కూలీ ప్రజాసామ్యం దానిలో యెంతవరకు పాల్గొంటుందో దానిపై నాధారపడియుంటుంది.

శ్రామికవర్గం యీగోరాటాలలో బూర్జువా జాతీయవాద నాయకత్వంక్రింద నడుస్తుందా, లేక తనవర్గనాయకత్వం క్రిందనే పోరాడుతుందా అనేది శ్రామికల్లోవున్న వర్గచైతన్యంపై నాధారపడియుంటుంది. వారిలో పూర్తివర్గచైతన్యంవుంటే శ్రామికులు తమవర్గనాయకత్వంక్రిందనే పోరాడుతారు; బూర్జువా నాయకత్వం వారి కవసరంలేదు.

జాతీయోద్యమంలో రైతులు పాల్గొంటారా లేదా అనేది నిర్బంధ విధానంయొక్క మోస్తరు (Kind) నుబట్టి నిర్ణయింపబడుతుంది. విప్లవంలో వలె నిర్బంధవిధానం రైతులను స్వప్రచేదిగావుంటే దేశంలోని రైతులంతా వెంటనే జాతీయోద్యమంలో చేరుతారు. జర్మనీలో జాతీయోద్యమం రష్యన్ వ్యతిరేక (Anti Russian) స్వరూపాన్ని దాల్చుకపోవుటకు కారణంవుంది. జర్మనీలో నిర్బంధవిధానాన్నినుసరిస్తున్నది ఆస్ట్రీయన్ బూర్జువాలు, భూస్వాములుకాని, రష్యన్లుకాదు. అందుచేతనే జర్మనీలో జాతీయోద్యమం ఆస్ట్రీయన్ వ్యతిరేకస్వరూపం దాల్చింది. ఆస్ట్రీయన్ బూర్జువావర్గం జర్మనీలో బూర్జువావర్గాన్ని పైకిరాకుండా అణచివేసింది.

జాతీయోద్యమం విప్లవం గెలీషియాలలోవలె ప్రజాసామాన్యం ఆతని ఆకర్షించి ప్రజోద్యమం అవుతుందా, లేక బాహ్యమియాలోని కొన్ని పట్టుకొలలోవలె చిన్నచిన్న కొట్లాటలుగా మారి, చివరికి శత్రు పనికిమాలిన విషయాలపై కొట్లాడుకొనుటలోకి దిగుతుందా అనేది యీ ప్రశ్నయాల (Factors) న్నిటిపై సాధారణపడి యుంటుంది.

జాతీయోద్యమస్వరూపం అన్నిచోట్లా ఒకేవిధంగా వుండదు. దాని స్వభావం (Nature) అది కోరే 'డిమాండ్స్'ను బట్టి నిర్ణయించబడుతుంది. విప్లవం జాతీయోద్యమం వ్యావసాయక (agrarian) స్వభావాన్ని దాల్చింది; బాహ్యమియాలో భాషావిషయక సమస్యగా వ్యక్తమైంది. ఒక చోట జాతీయోద్యమశయం సమానహక్కులను, మతస్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుటై యుంటుంది; మరోచోట, వివిధస్థలలో తమజాతీయతే నియమింపబడవలెననియో, తమకొక ప్రత్యేక 'కానననభ' కావలెననో జాతీయోద్యమం కోరవచ్చును. సాధారణంగా ఒకజాతీయొక్క ప్రధానలక్షణం యేదై యుంటుందో (భాష, రేషం, మొ॥) దానిమీదనే జాతీయోద్యమం యొక్క కోర్కెలు (demands) ఆధారపడి యుంటాయి. బవర్ యొక్క 'జాతీయస్వభావం'తో సంబంధించినకోర్కె, యేజాతీయోద్యమంలోనూ వైకిరాలేదు; సమాజమే కూడాను. "బాజకీయాల్లో దానివుపయోగం యేమీ లేదు." అన్నాడు స్ట్రాసర్ (J. Strasser)

ఇవే మూలముగా జాతీయోద్యమం యొక్క స్వరూప స్వభావాలు. కెట్టబడివారీవిధానం అభివృద్ధిచెందుతూన్నదశలో జాతీయోద్యమము వివిధ బూర్జువావర్గాలమధ్య జోగే పోరాటాలస్వరూపంలో వుంటాయి. కొన్ని సమయాల్లో బూర్జువావర్గం శ్రామికవర్గాన్నికూడ జాతీయోద్యమంలోని కాకర్షించి ఆద్యమనికి ప్రజోద్యమస్వరూపాన్నిస్తుంది. వైక ప్రజోద్యమం గా వున్నా, ఆంతర్యంలో బూర్జువావర్గంచేత వారి వర్గలాభాలకొరకు ఒరుప బడేపోరాటమేకాని వేరుకాదు. అయితే జాతీయనిర్బంధసాధనాన్నెదు రొక్కనుశ్రావకులు బూర్జువావర్గంలో కలవనేకూడదని దీని అర్థంకాదు.

పౌరసత్వపుహక్కులు లేకపోవుట, భాషపై, సాంకేతికతపై, విద్యా సంస్థలపై విధింపబడిన నిర్బంధాలు మొదలగునవి. పోలిష్ జాతుల బూర్జువా వర్గాన్నింత నష్టపరుస్తాయో అంతకన్న యెక్కువగానే శ్రామికవర్గాన్ని కూడ నష్టపరుస్తాయి. పోలిష్ జాతుల్లోని శ్రామికవర్గంలోనుండి విద్యార్థులు తయారౌటకీ నిర్బంధాలతో అడ్డంకి. వారిస్కూల్స్ మూసివేసి. స్కూల్స్ పునర్వ్యవస్థాపన వారిమాతృభాష నుపయోగించుకోవలసినట్లుగానే యేజాతిశ్రామికునికైనా మానసిక వికాసానికి అవకాశం యెక్కడవుంటుంది?

ఇంకో కారణంచేతకూడా నిర్బంధవిధానం శ్రామికవర్గప్రయోజనాలకు ప్రమాదం కలిగిస్తుంది. నిర్బంధవిధానం ప్రజాసామాన్యంయొక్క దృష్టిని సాంఘిక, వర్గసమస్యలనుండి మరలించి, అన్నివర్గాలకు సంబంధించిన జాతీయ సమస్యపై పునః తీర్పుతుంది. అంతటితో “మాజాతిప్రజలందరి అవసరాలూ, ఆశయాలూ ఒక్కటే: ని బూర్జువావర్గం అభివృద్ధిచారం చేయుటకూ, శ్రామికులయొక్క ప్రయోజనములను ప్రకృతు తోసిసారేసి, వారిని మానసికబానిసత్వంలో పడ దోయుటకూ తన వాతావరణం యేర్పడుతుంది. అన్ని జాతుల శ్రామికులకు ఒక్కపరచుట కిదియొక పెద్ద అటంకంగా తయారౌతుంది. పోలిష్ శ్రామికులు చాలమంది యిప్పటికీ తమ బూర్జువాజాతీయ వాదుల పలుకుబడిక్రిందనేయుండి, అంతర్జాతీయ కార్మికోద్యమానికి విముఖులుగా వున్నారంటే గానికీ కారణం పోలిష్ జాతులు తరతరాలకుండి అవలంబిస్తూన్న “పోలిష్ వ్యతిరేకనిర్బంధవిధానమే.” అవిధానమే శ్రామికులు తమ బూర్జువా దాస్యవిముక్తులు గాకుండా అటంకంగా వుందన్నమాట.

ఈనిర్బంధవిధానం యింతతో ఆగదు. ‘అణగారినదొక్కట’తో ప్రారంభించి క్రమక్రమంగా యిది జాతివిచ్ఛేదాలను పురోగొల్పి, జాతికి జాతికి మధ్య యుద్ధాలు కల్పించుటలోనికి, ప్రజాహత్యలను (Massacres) ప్రోత్సహించుటలోనికి దిగుతుంది. ఈప్రజాహత్యలు, ప్రోగ్రెస్సు అన్ని చోట్లా కలకపోయినా, ప్రాథమిక పౌరసత్వహక్కులుకూడ లేనిచోట్లలో అవి చాల భయంకర రూపాన్ని దాల్చుస్తాయి. వాటి మూలంగా శ్రామికవర్గ

వికృత పూర్తిగా నాశనమైపోతుంది. కాకనస్లోనూ, డక్షిణగమ్మలోనూ యిటువంటి పెన్నోసార్లు జరిగేయి. వివిధజాతుల్లా అనైక్యతనుంటేనే విజాతీయులు పాలించగలుగుతారు, ఆ అనైక్యతను కల్పించుటకే పాలకజాతి జాతి విశ్వేషాలను కలహాలను ప్రోత్సహిస్తుంది. ఈ నిర్బంధవిధానం, అనైక్యతను పెంపొందించే విధానం బయపెట్టమైన ప్రతిదేశంలోనూ, కార్మికగ్న వికృతకు గట్టిదెబ్బ తగిలి తీరుతుంది. అట్టి వికృతాసాధన కదియొక పెద్ద అటుకంగా వుంటుంది.

కాని శ్రామికవర్గంయొక్క ఆశయం యేమిటి? తమవర్గానికి చెందిన అన్నిజాతులప్రజలూ ఒకే అంతర్జాతీయ సమ్మేళనంలో విశ్వపరచబడాలి. బూర్జువావర్గ భావదాస్యంనుండి ఆతిష్ఠిరితంగా విముక్తులు గావాలి. తమ సోదరుల మానసికవైజ్ఞానిక శక్తులు యెట్టి ఆటంకాలూ లేకుండా పూర్తిగా వికసింపుటకు సంపూర్ణావకాశాలండాలి. ఈ సవయంలో జాతి భేదాలను మూలబెట్టాలి. శ్రామికులు "యేజాతికి చెందినవారైనా, వారి అవసరాలు ఒకటే. నిర్బంధవిధానాన్ని - అది యేరూపంలో వ్యక్తిమైనా సరే - శ్రామికులు తప్పక యెదిరించి తీరుతారు. జాతివిశ్వేషాలను పురిగొల్పే విధానాన్ని కూడ వారు తప్పక యెదిరిస్తారు. అందుచేతనే ప్రతిదేశములోను కమ్యూనిస్టు పార్టీలు 'జాతుల స్వయంనిర్ణయహక్కును' బలపరుస్తారు.

ఒకజాతికి స్వయంనిర్ణయహక్కు వన్నదంటే యేమిటి? అజాతి ప్రజలే తమభావిని నిర్ణయించుకొనుటకు బాధ్యులు; వారి జాతీయతవనంలో బలవంతంగా కల్పించుకొనుట కెవ్వరికీ హక్కులేదు; ఆప్రజలయొక్క విగ్యా సంస్థలను నశింపజేయుటకుగాని, వారి భావ వికృతీకృతుటకుగాని, వారి ఆచార వ్యవహారాలను నిరశించి నాశనంచేయుటకుగాని, వారి హక్కులను సంకుచితపరచుటకుగాని యెవ్వరికి హక్కులేదు.

అయితే కమ్యూనిస్టులు ఒకజాతియొక్క ప్రతి ఆచారాన్నీ, సంస్థనూ విచక్షణలేకుండా బలపరుస్తారని అర్థంకాదు. జాతినిర్బంధవిధానాన్ని తీవ్రంగా ప్రతిఘటిస్తారు. ఒకజాతియొక్క స్వయం నిర్ణయహక్కుకొరకు

పోగాడే పుడు కూడా ఆజాతీలోని అర్థంతో, అర్థనాయకములైన వ్యవస్థలకు, ఆచారాలను తొలగించుటకు అతి తీవ్రమైన ఆందోళన సాగి న్నూనే ఘటారు. ఎందుచేతనంటే ఆజాతీలోని ప్రజాసామాన్యం వారి దాస్య బంధాలను డి విముక్తులు గావాలంటే యీ అర్థనాయకములైన వ్యవస్థలూ, ఆచారాలూ వశించక తప్పదు.

ఒక జాతీ స్వయం నిర్ణయహక్కును కల్గియున్నదంటే ఆప్రజలకు తమ ఆర్థిక రాజకీయ జీవితాన్ని తమ యిష్టానుసారం నిర్మించుకొనుటకునూ, యితర జాతులతో కలిపి సమాఖ్య నేర్పించుకొనుటకూ - ఆ సమాఖ్యనుండి విడి పోవుటకూకూడా - సంపూర్ణమైన స్వాతంత్ర్యాన్ని కలిగియున్నదన్నమాట.

అయితే 'జాతీ' యొక్క ప్రతి కోర్కెనూ - విషయ పరిశీలన చేయ కుండా - కమ్యూనిష్టులు బలపర్చరు. వైన చెప్పిన ప్రకారం ఒక జాతీకి అభి వృద్ధి మార్గాన్ని ఏడిచి వెనుకకు పోవుటకుకూడా హక్కు వుంటుంది. ఆప్రజ ఆభివృద్ధి క్షతరేక పంథాను తొక్కినపుడు కమ్యూనిష్టులు అట్టి నిష్ణయం యెడల నానుభూతీ, సహకారమూ చూపరు. కామి కర్గం యొక్క అభి వృద్ధిమే ఆశయంగా గల సోషల్ డెమోక్రాట్ల యొక్క విధులువేరు: భిన్న వ్యూహంతో కూడిన జాతుల హక్కువేరు. ఆరెండింటి పంథానూ యెల్లప్పుడూ యేకీకరిస్తాయని చెప్పుటకు కీలేదు.

కమ్యూనిష్టులు జాతుల స్వయం నిర్ణయ హక్కుకొరకు పోరాడుటలో జాతీయ నిర్బంధ విధానమును నిర్మూలించి, వివిధజాతుల మధ్య కలహ కారణాలను, విద్వేష బీజాలను తొలగించి, వాటినున్న సామరస్యాన్ని నెల గొప్పచే వారి ఆశయం.

ఇందులో నేవుంది, వ్యవస్థాత్మక పరిచేసే శ్రామిక వ్యవస్థానానికీ, బూర్జువావ్యవస్థకి అవలంబించే కథానకీ తేడా. కమ్యూనిష్టుల జాతీయ సమస్య పరిష్కార మార్గం, వివిధజాతుల మధ్య సుఖాన్ని పెంపొందించుట. బూర్జువా కథానం, జాతీయపోరాటాలను రెచ్చోట్టి, జాతీయ ద్వేషాలలో పగసాగించాలనే భావాన్ని తీవ్రతరూ కల్గించడం.

అకాగణం చేసే వ్యవస్థాపన కల శ్రామికవర్గం, బూర్జువాల జాతీయ పతాకం క్రిందకు చేరజాలదు.

అందుచేతనే బవర్ యొక్క 'పరిణామజాతీయ' విధానం (Evolutionary National Policy) శ్రామికులకు అంగీకృతంకాదు. ఈ పరిణామ జాతీయ విధానము, నేటి శ్రామిక వర్గవిధానము ఒకటేనని చెప్పి, శ్రామికుల వర్గ కలహాన్ని జాతీయ పోరాటముల కనుగుణంగా వుండేలా మారుద్దాపని ఒకర్ ప్రయత్నించేడు.

జాతీయోద్యమం ప్రధానంగా బూర్జువా వుద్యమం. జాతీయోద్యమం యొక్క బుద్ధిమూ, బూర్జువావర్గం యొక్క భవిష్యత్తు చాల దగ్గర సంబంధం కలిగియున్నాయి. బూర్జువావర్గం తొలగింపబడిననాడే జాతీయ సమస్య యొక్క పూర్తి పరిష్కారం సాధ్యపడుతుంది. సోషలిజం యొక్క ఏకబిడి లోనే కాల్కితమైన శాంతి యేర్పడుతుంది. అయినప్పటికీ పెట్టుబడిదారీ విధానం క్రింద కూడ జాతీయ పోరాటాన్ని చాలవరకు తగ్గించవచ్చు. అట్టి పోరాటం యొక్క పునాది పెల్లగించేసి, దానివలన శ్రామిక వర్గానికి సాధ్యమైనవరకు ప్రతిమాదము లేకుండా చేయవచ్చును. ఈవిషయంలో స్విజర్ లండు, ఆమెరికాల నుదహరణగా తీసికొవచ్చు. దేశంలో ప్రజాస్వామ్య వుండి, జాతుల కిభివృద్ధిచెందు అవకాశా లీయబడి నపుడే అది సాధ్యపడుతుంది..

రష్యాలో జాతీయ సమస్య.

జాతీయ సమస్యకు సంద్యోగ పరిష్కార మార్గం చూపించాలి మనం. ప్రస్తుత పరిస్థితులకు సంబంధించుట్లుగానే జాతీయ సమస్య పరిష్కారం సాధ్యమని మనం అనుకుంటున్నాము.

ప్రస్తుతం రష్యా తీవ్రమైన మార్పులు జరిగేదశ (Transition Period) లో వుంది. రాజకీయ పరిస్థితులు యింకా చాలా క్లిష్టంగానే వున్నాయి. ('సాదాసాదా' శాసన సభ Constitutional శీవితం యింకా నెలకొల్పబడలేదు.) ప్రజాజీవనం యింకా మామూలు పరిస్థితులలోనికి వచ్చి కుదుటపడలేదు. ముందు యింకా యెన్నో క్లిష్ట సమస్యల సేదగొన్న వలనీ యున్నది. దీనిమూలంగానే సంపూర్ణ ప్రజాస్వామ్య సంస్థాపన కొరకు వుద్యమం బయల్పడుతుంది.

ఆవద్యమాన్ని మనసులో వుంచుకొని మనం జాతీయ సమస్యకు జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి. దేశంలో సంపూర్ణ ప్రజాస్వామ్యం అనే పునాది వుంటేనే జాతీయ సమస్య పరిష్కారం సాధ్యమవుతుంది.

ఈ సమస్య పరిష్కార మార్గం అలోచించేటపుడు మనదేశంలోని పరిస్థితి నేకాక, విదేశాలలోని పరిస్థితులను కూడా గమనించ వలసియుంటుంది. రష్యా ఆసియా, ఐరోపా వధ్యవుంది. దానికొక వైపున ఆఫ్రికా, మరొక వైపున చైనా. ఆసియా ఖండంలో ప్రజాస్వామ్య విధానం అనివార్యంగా అభివృద్ధి చెంది తీరుతుంది.

యుగోపులో సామ్రాజ్యవాదం అభివృద్ధి చెందుతూంది కొన్ని కారణాలవలన. "పెట్టుబడి" (Capital) స్వదేశంలో ఖాళీలేక యితర దేశాల వైపు ప్రవహిస్తుంది. దానికి కొత్తమార్కెట్లు, చౌక లేబరు (Cheap labour) కావాలి. పెట్టుబడి (Investment) పెట్టుబడు కొత్తమార్కెట్లు వెదకతూంది. ఇదంతా యెన్నో క్లిష్ట పరిస్థితులను కల్పించి శత్రుత్వం సృష్టించుతుంది. చివరకు యిట్లు చేస్తే సమస్య ఎలా

మొదలు. దేశంలోని పరిస్థితులను, విదేశ పరిస్థితులలోను కొన్ని మార్పులు రావచ్చు. అమర్పుల మూలంగా, కొన్ని జాతులు తమ స్వాతంత్ర్యాన్ని స్థాపించుకొనుట అవసరం కావచ్చు. అటువంటివాటి విషయంలో మార్క్సిస్టు లెన్సిన్ మా ఆటంకములు కల్పించరు.

అంటే, రష్యన్ మార్క్సిస్టుల దృష్టిలో “జాతుల స్వయం నిర్ణయ హక్కు” కు యెంతో ప్రాధాన్యత వుంది.

జాతీయ సమస్య పరిష్కారానికి “స్వయం నిర్ణయ హక్కు” ప్రధానాంశం. తర్వాత మేము విడిపోము. మీతోనే కలిసివుంటారు అనే జాతుల విషయంలో మనం దేమీ చేయాలి? అనే దొక సమస్య.

‘జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన’ తగిన మార్గం కాదని తేలింది. ఎందు చేతంటే అది అస్వాభావికమూ, అచరణ సాధ్యం కావడీవి. దాని ప్రకారం ఒక జాతిగా కలుపబడిన ప్రజలే దేశంలోని పరిస్థితుల మూలాన చెల్లాచెదురై దేశం నలుమూలలకూ పోతున్నారు. అజాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన వారిలో విశ్వసన నిలబెట్టలేక పోతూంది: వాస్తవిక సంఘటనల బలముండు అది నిలువలేకుండా వుంది.

ఈ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన “జాతీయత” ను బలపరుస్తుంది. దీని కే, జాతి ప్రత్యేకతను బట్టి ప్రజలు విభజింపబడాలి, ప్రతి జాతిలోనూ వున్న విలక్షణ వైవిధ్యమును పెంపొందించ వలెను అనే ఆభిప్రాయానికి చాలా దగ్గర సంబంధ వుంది. కాని ఇది కమ్యూనిస్టుల పాలిసీ వూర్తిగా వ్యతిరేకం.

రీఘర్ట్ (Reichsrat) లోని మొరేనియన్ “సెపరేటిస్టు”లు రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రెటిక్ విశిష్టమైన మొరేనియన్ బూర్జువా డెమోక్రాటిక్ తో కలిసి ఒక ‘ముతా’ (Ring) గా నేపథ్యము. బండోలోని రష్యన్ సెపరేటిస్టులు ‘సెపరేట్’ అండియన్ కోకు ఆందోళన చేస్తున్నారు; ‘డ్యూమో’లోని ‘బండిస్టు’ (Bundist) డెమోక్రాటిక్ లేరు, కాని, బండో డిస్ట్రిక్టు లోని కీలక సంస్థలలో యూనియన్ వ్యతిరేకులైన యూదుల ముతా వుంది. బండో ద్వారా యూదు కార్మికుల్ని, బూర్జువా వర్గిని విలక్షణత వడానికి

ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఈవై రెండువిషయాలూ కూడా 'జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన' యొక్క పరిణమిస్తుందో స్పష్టంగా వెల్లడిస్తున్నాయి.

దీన్ని బట్టి చూస్తే "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" జాతీయ సమస్యలు పరిష్కరింపజాలదని తేలుతూంది.

అయితే మాగ్నాంతరం యేమిటి?

నిజమైన పరిష్కారమాగ్నం ప్రాంతీయ స్వపరిపాలన (Regional autonomy) ఒక్కటే. ఇలాంటిది, యుక్రేన్, కాకసస్ మొదలైన ప్రత్యేక ప్రాంతాలకు స్వపరిపాలన ఇవ్వాలి..

ఇందులో ముఖ్యమైన లాభం యేమిటంటే, ఒక ప్రత్యేక ప్రదేశంలో నివసించే జనానికి స్వపరిపాలన ఇవ్వబడుతుంది; కానీ, నివాస ప్రదేశమైనా లేని వూరూజుత విషయం (Fiction) కి కాదు.

కెండ్రి, అది 'జాతి' ని బట్టి ప్రజలను విభజించదు; జాతీయ విభజన (Partition) లను బలపరచదు; మైగా ఆవిధజనలను కూలదోసి ప్రజల సందర్భాన్ని వికృతం చేస్తుంది. అప్పుడు విభజన వ్యభిచారాలకు బట్టి జరుగుతుంది కానీ జాతి భేదాలకు బట్టి కాదు.

మైగా, కేంద్రప్రభుత్వ నిర్ణయాలకొరకు కనిపెట్టుకు కూచోవలసిన అవసరంలేకుండానే, తన ప్రాంతంలోని సహజ సంపదను పూర్తి వుపయోగంగానికి తెచ్చుటకూ, వుత్పత్తిశక్తులను లాభకరమైన మార్గాల్లో అభివృద్ధి చేయుటకూ మంచి అవకాశం ఉంటాయి.

"జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలనకు యీపనులలో వేటిని చేయుటకూ సమర్థత వుండదు.

అందుచేత జాతీయ సమస్య పరిష్కారానికి, రానికి, ప్రాంతీయ స్వపరిపాలన చాలా నిష్పాక్షికం.

ఈ ప్రాంతం (Region) లోనూ కూడా ప్రజలంతా ఒకే జాతి ప్రజలే కాదు. ముస్లింలు, క్రిష్టియన్లు, బౌద్ధులు, జాతులున్నాయి, పరిపాలనలోనూ. ఇంకా యూదులు; లిథుయేనియాలో లాట్వియన్లు;

కాకసన్ లో రవ్వలు , యుక్రెయిన్ లో పోల్సు వున్నారు. అట్టి పరిస్థితులలో అధిక సంఖ్యలోవున్న జాతి మిగతా అల్పసంఖ్యాకవర్గాలను నిష్పంధ విధానాన్ని లోనుగావించడా అని సందేహం రావచ్చు. కాని వెనుకటి సమాజ విధానం (old order) లోనే అటువంటి నిష్పంధ విధానాన్ని అవకాశం వుంటుంది. కాని దానిని తొలగించి, రేశంలో సంపూర్ణ ప్రజాస్వామ్యం నెలకొల్పినాడు అటువంటి భయానికి భావించడం.

చెక్లొ-చెదరుగావున్న యీ అల్పసంఖ్యాక వర్గాల నన్నింటినీ కలిపి జాతీయ సమ్మేళన (National union) యేర్పరుస్తే బాగుంటుందంటారు కొందరు. కాని నిజంగా యీ అల్పసంఖ్యాకులు కోరేది తాము నివసించే ప్రాంతాల్లో యితరులతో సమానహక్కులు కాని యేదో కృత్రిమమైన సమ్మేళనకాదు. సంపూర్ణ ప్రజాస్వామ్యంలేనినాడు ఆజాతీయ సమ్మేళన వలన వారికి యేమీ లాభంలేదు. ఆప్రజా స్వామ్యమే నెలకొల్పబడిననాడు 'జాతీయ సమ్మేళన' (National union) యొక్క అవసరమేలేదు.

ఏ అల్ప సంఖ్యాకవర్గమైనా దేన్నిగురించి యెక్కువ భయపడుతుంది? దాని ఆసంతృప్తికి కారణమేమిటి?

దాని ఆసంతృప్తికి కారణం తన మాతృభాష నుపయోగించుకొనే హక్కు లేకపోవడమే; (ఏక జాతీయ సమ్మేళన లేకపోవడం దానిలో అంత ఆసంతృప్తి కల్గించదు) మాతృభాష నుపయోగించుకొనుటకు ఆప్రజలకు స్వాతంత్ర్యంయివ్వండి; వెంటనే ఆ ఆసంతృప్తి తొలగిపోతుంది.

అల్పసంఖ్యాక ప్రజల ఆసంతృప్తికి కారణం వారికి స్వంత పాఠశాలలు, వివిధపాఠశల్విపు హక్కులు, మరె స్వాతంత్ర్యము, మొదలగునవి లేకపోవడమే కాని యింకొకటికాదు. వారికి జాతీయ పాఠశాలలు, మిగిలిన వివిధ హక్కులు, స్వాతంత్ర్యములు ఇవ్వండి; వారి ఆసంతృప్తి కారణాలన్నీ తొలగిపోతాయి.

అన్ని విషయాలలో (భాష, పాఠశాలలు మొ||) వారికి యితర జాతులతో సమాన హక్కుల నిచ్చుట వలన జాతీయ సమస్య చాలావరకు

పరిష్కారం అవుతుంది. ఏజాతికీ అన్యాయాధికారాలు (Privileges) ఉండ కూడదు. అల్పసంఖ్యాక జాతుల హక్కులపై నిర్బంధాలూ, నిబంధనలూ తొలగించాలి. న్యాయదృష్టిలో అన్ని జాతులకూ సమాన హక్కులే వుండాలి.

ఇదంతా జరగాలంటే దేశంలో సంచూక్త ప్రజాస్వామ్య పద్ధతులపై నిర్మింప బడిన రాజ్యాంగవిధానం స్థాపించబడాలి.

అట్టి ప్రజాస్వామ్యం, నిష్పక్షపాతమైన రాజ్యాంగచట్టం, వున్న నాడే మైనారిటీ జాతులకు, తమ హక్కులు రక్షింపబడతాయనే విశ్వాసం కలుగు తుంది, కాని వూరికే కాగితం మీద గ్యాంగ్ టీ యిచ్చినంత మాత్రంతో లాభంలేదు.

‘ఆర్గనైజేషన్ ఫర్ ఛేంజింగ్ ది ‘జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన’ కూ నాలా దగ్గర సంబంధంవుంది. ఆర్గనైజేషన్ ఫర్ ఛేంజింగ్ ది (ఇది వివిధ జాతులను పరస్పరం వేరుచేయుటకూ, విభేదాలకూ దారితీస్తుంది.) అనుకూ లమైన వాతావరణాన్ని సృష్టిస్తుంది, వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన. ఆస్త్రియాలో జైక్కులు, రష్యాలో ‘బండిస్తులు కూడ మొదట “స్వపరిపాలన” కావాల న్నారు; తర్వాత సమ్మేళన (Federation) లోకి దిగారు; చివరికి యెవరి మట్టుకు వారు వేరుగా వుండుటే (Seperation) మంచిదన్నారు. దీనికి కారణం ‘జాతీయ స్వపరిపాలన’ వలన ప్రజల్లో బయల్పడిన జాతీయ వాతా వరణమే. ఆర్గనైజేషన్ ఫర్ ఛేంజింగ్ ది, సోషల్ అటానమీ, ఒకేసంధాన నడచుటలో ఆశ్చర్యపడ వలసిందేమీ లేదు. రెండింటి ప్రకారమూ కూడా ‘జాతి’ ని బట్టి విభజన జరగాలి. జాతిని బట్టియే నిర్మాణం జరగా లంటాయి రెండూను. కాని ఒక్క తేడావుంది. ఒకదాని ప్రకారం మామూలుగా ‘జనాభా’ అంతా విభజింపబడిపోతుంది: రెండోదాంట్లో శ్రామికులను విభ జించడం జరుగుతుంది.

జాతి భేదాలనుబట్టి శ్రామికులను విభజిస్తే కలిగే చెడు ఫలితాలన్నో వున్నాయి. విక్రమశ్రామికవర్గపార్టీ విచ్చిన్నంకావడం, ప్రిడ్ యూనియను లో కూడ యీజాతి విభజన ప్రవేశ పెట్టబడటం, జాతుల వర్గీకరణ స్వేచ్ఛలు

సెరుగుట, ఒకజాతిశ్రామికులు సమ్మేళనమున మరోజాతివారిచే దానిని భగ్నం చేయడం (National Strike Breaking) వీటన్నిటి మూలంగా కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యులలో (Ranks) అధ్యేతనం, నిస్పృహ కలగడం యివి అగ్గనెడేషన్ షెడరేషన్ యొక్క ఫలితాలు.

ఆఫ్రికాలో సోవల్ డెమోక్రసీ యొక్క చరిత్రను బట్టియు, రష్యాలో 'బండ్' యొక్క కార్యకలాపం చూస్తేనూ యీవిషయం నిజమేనని తెలుస్తుంది.

దీని కొకే నివారణ మార్గంవుంది. పార్టీని, అంతర్జాతీయ పార్టీగా నిర్మించాలి.

రష్యాలోని శ్రామికులనందర్ని వివిధ ప్రాంతీయ సంఘాలుగా (Collective bodies) యేర్పరచాలి. సాధ్యమైనంత వరకు ఒకజాతి శ్రామికుల నందరను ఒకే సంఘంలో వికృతపరచాలి. (United and integral) ఆ సంఘాలన్నిటిని కలిపి ఒకే ఒకపార్టీగా నిర్మించాలి. ఈ విధమైన పార్టీ నిర్మాణంలో సభ్యులుగావున్న వివిధప్రాంతాలకు Regions వికాలమైన స్వపరిపాలన పొక్కు లుంటాయని వేరే చెప్పనక్కరలేదు.

కాకసన్ ప్రదేశం యొక్క అనుభవాన్ని బట్టి చూచినా, యిట్టి నిర్మాణం అవసరమని తెలుచుంది. కాకేషియన్లు ఆర్మీనియన్లు, తాగూర్ శ్రామికులమధ్యగల విద్వేషాలను తొలగించగల్గేరు. ప్రజావాత్యులు, కాల్పులు, జరగడానికే అవకాశంలేకుండా చేస్తారు. యెన్నోజాతులకు నివాస స్థానమైన 'బాకు' లో కొట్లాటలు లేకుండా చేయగల్గేరు; శ్రామికులందరను ఒకే బలమైన వుద్యమంలోనికి ఆకర్షించగలిగేరు. వారు దీనినంతనూ జయప్రదంగా సాధించగల్గుటకు కారణము కకేషియన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ యొక్క అంతర్జాతీయ నిర్మాణమే (Inter National Structure)

నిర్మాణ విధానంయొక్క తరహా శ్రామికుల మానసిక జీవితం అంత మోదనూ యెంతో ప్రభావాన్ని (influence) కలిగియుంటుంది. వారు సభ్యులుగా వున్న సంస్థయొక్క జీవితమే శ్రామికులలో ప్రతిఫలిస్తుంది. ఆ

సంస్థయే ఆతని మారని కాభివృద్ధికి దోహదమిస్తుంది. ఆతనికి విద్యగల పురుషుడు. ఆతడు ఆ సంస్థలోని ఇతర జాతి శ్రామికులతో నిరంతర సామాచార్యంలోనికి వస్తూ వాకే నాయకత్వం కింద వారందరితో చేయి చేయి కలిపి తమ అందరి యొక్క సామాన్యాలను సిద్ధి కై ఐక్య పోరాటాల్లో పాల్గొంటాడు. దానివలన ఆతనిలో “శ్రామికులందరు ఒకే కర్మ కుటుంబములోని సభ్యులు. సోషలిజాన్ని సాధించుటానికే మహా ప్రయత్నంలోని పాల్గొనియు” అనే చైతన్యం కలుగుతుంది. శ్రామికుల్లో ఎంతో శాంతి జం కలిగిస్తుంది. వారిలోని శక్తులను భివృద్ధి చేసి శ్రామికోద్యమానికి బలం యిస్తుంది.

అందుచేత “అంతర్జాతీయ పద్ధతుల మీద నిర్మాణం వివిధ జాతులకు భ్య పరపుక విశ్వాసాన్ని, సుహృద్భావాన్ని పెంపొందిస్తుంది. అంతర్జాతీయ భావం కలగొనుట కిది యెంతో దోహదమిస్తుంది.

కాని జాతీయ నూత్రాల (national lines) ప్రకారం నిర్మితమైన వాని విషయం వేరుగా వుంటుంది. శ్రామికులు తమ జాతినే బట్టి తమ సంఘాలను నిర్మించుకొన్న నాడు వారికి తమ వర్గానికే చెందిన యితర జాతుల శ్రామికులతో మేమీ సంబంధాలుండవు; తమ ‘జాతి’ సరిహద్దులలోనే బంధితులై పోయి యిరులనుండి వేరుచేయబడిపోతారు. ఈరకం నిర్మాణ సంస్థలో, శ్రామికులందరూ సామాన్యమైన (Common) విషయాలకు గాక, వారి నొకరినుండి ఒకరిని వేరు పరచే (distinguish) తేడాలకే యెక్కువ ప్రాధాన్యత యివ్వబడుతుంది. దాని దృష్టిలో ప్రతి శ్రామికుడు ఫలానా జాతికి చెందినవాడుగానే కన్పడుతాడు. ఆతడు యూదు జాతీయుడా, పోలిష్ జాతీయుడా అనే విషయమే పరిగణింపబడుతుంది. కాని యే జాతికి చెందినప్పటికీ శ్రామికులందరూ ఒకే విధమైన యిబ్బందులు (Grievances) సామాన్యాలయాయి common aims వున్నాయనే సంగతి విస్మరింపబడుతుంది. అలాంటప్పుడు శ్రామిక సంస్థలలో “నేషనల్ ఫెడరలిజమ్” ను ప్రవేశపెట్టుటవలన వారిలో “మా జాతికి ఇతర జాతులతో సంబంధంలేదు” అనే ఏకాకితనం అభివృద్ధి చెందుతుంది.

అనగా 'జాతి' ని బట్టి సంస్థలను నిర్మించుట, జాతీయ సంకుచిత తత్వానికి, యితరజాతుల యెడల సరసనకూ దారి తీస్తుంది.

ఇక్కడ మనకు రెండురకాల నిర్మాణ తరహా లున్నాయి. ఒకటి అంతర్జాతీయ వికృతమైన నాధారపడుతుంది; రెండోది 'జాతి' ని బట్టి కార్మిక వర్గాన్ని విభజిస్తుంది.

ఈరెండూ పరస్పరవ్యతిరేక పంథాలు. వాటిమధ్య సామరస్యం కల్గించుట యిప్పటివరకూ సాధ్యంకాలేదు.

1917 ఏప్రిల్ పార్టీ కాంగ్రెస్ లో ఆస్ట్రీయన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ పై రెండు విధానాలను సమన్వయ పరిచే సందేశ్యంతో కొన్ని నూతనాలు చేసింది. కాని అవి యెవ్వరూ ఆమోదించక పోయేటప్పటికి ఆస్ట్రీయన్ పార్టీ వేరుపడిపోయింది. తనతోబాటు 'ట్రేడు యూనియన్లు' కూడ కాంగ్రెసునుండి విడతీసేసింది. 'సామరస్యం' కల్గించుట అసాధ్యమైనది. స్ట్రాసర్ (Strasser) చెప్పినట్లు "వింబెర్గ్ పార్టీ కాంగ్రెస్ లో (సెప్టెంబరు 1907) 'విచ్ఛిన్నవాదం' మొదటి విజయాన్ని పొందింది"

రష్యాలో కూడ యిలాగే జరిగింది స్టాక్ హోమ్ కాంగ్రెసులో రెండు పార్టీలమధ్యనూ జరిగిన "రాజీ"వలన పరిస్థితులేమీ చక్కబడలేదు. ఆ 'రాజీ' (Compromise) ని 'బండ్' వ్యతిరేకించింది. వివిధ ప్రాంతాలలో వివిధ జాతుల క్రామికులందరినీ 'ఒకే సంస్థ'లోకి చేవడానికి జరిగే ప్రయత్నాలను 'బండ్' వ్యతిరేకించ సాగింది. 1907—1908 లో రష్యాన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ అన్ని జాతుల క్రామికులమధ్య వికృతను నెలకొల్పి పార్టీని బలపర్చవలెనని గట్టిగా ఆదేశించినది. అప్పుడూకూడా 'బండ్' తన విచ్ఛిత్తికి దాటితీసే పంథాను (Separatist Tactics) విడిచిపెట్టలేదు. మొదట 'జాతీయ స్వపరిపాలన' ను వుపదేశించిన "బండ్" క్రమంగా సంపూర్ణ విచ్ఛిత్తికి, విభేదాలకు కారణమైంది. రష్యాన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ నుండి విడిపోయి దానిని బలహీనపరచి దానిలోని వికృతను చెడగొట్టింది.

‘జాగిల్లో’ (Jagiello) వ్యవహారం జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటే యిదంతా బోధ పడుతుంది.

‘రాజీ’ పద్ధతి యేమాత్రమూ ప్రయోజనకారికాదు; పైగా అది చెడ్డది కూడాను. అందుచేత ఆమార్గాన్ని విడిచిపెట్టాలి మనం.

రెండే మార్గాలున్నాయి. ఒకటి, శ్రామికులందరినీ వారివారి ‘జాతి’ని బట్టి వేర్వేరు సంస్థలుగా నిర్మించడానికి ఆంగీకరించి దాని కనుగుణ్యంగా రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ తన నిర్మాణాన్ని సంస్కరించుకోవాలి; రేగా, శ్రామికవర్గమును అంతర్జాతీయ పద్ధతులపై సంఘటిత పరచుటకు ‘బండ్’ ఒప్పుకొని, ప్రాంతీయ స్వపరిపాలన సిద్ధాంతానుసారం పునర్నిర్మింప బడాలి. (కాకేషియన్, పోలిష్, లెట్టిష్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ లా విధానం మీదనే నిర్మింపబడినై) అట్లా చేస్తేనే యూదు శ్రామికులు రష్యాలోని యితర జాతులకు చెందిన శ్రామికులతో కలిసి ఐక్యతను పొందుట వీలుపడుతుంది.

ఇంకో మధ్యమార్గంలేదు. సిద్ధాంతములు (Principles) జయం పొందుతాయి, కాని యెప్పుడూ ‘రాజీ’ కి దిగవు.

అందుచేత, జాతీయ సమస్య పరిష్కారంలో శ్రామిక్ వర్గపు అంతర్జాతీయైక్యత ఒక ప్రధానాంశం.

వియెన్నా, జనవరి. 1913:

జాతీయసమస్య - పార్టీ తక్షణకర్తవ్యములు.

Theses on the immediate Tasks of the Party in
Connection with the National Problem.

(కమ్యూనిస్టు పార్టీ పదో సమావేశం ముందుంచబడింది. సెంట్రల్ కమిటీవారి
అమోదంతో. 1921)

1. పెట్టుబడిదారీ విధానము— జాతీయ నిర్భంధ విధానం.

1. పెట్టుబడిదారీ యుగంలోనే 'జాతులు' వుట్టేయి. భూస్వామ్య విధాన నాశనమూ, పెట్టుబడిదారీ విధానాభివృద్ధి క్రిమిమూ, అదే సమయములో ప్రజలను వివిధజాతులుగా కూడ గట్టేయి. బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ, ఇటలీలలో పెట్టుబడిదారీ పద్ధతి భూస్వామ్య పద్ధతిని కూల దోర్తి సర్వకాళివృద్ధి చెందుతూన్న సమయంలోనే ఆ ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడ్డారు.

2. కొన్నిచోట్ల ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట, కేంద్రీకృత రాజ్యాంగ (Centralised State) స్థాపనా యిచ్ఛుమిచ్ఛు ఒకేసారి జరిగేయి. అప్పుడా రెండూ యేకమై స్వతంత్ర బూర్జువా జాతీయ ప్రభుత్వాలుగా లభివృద్ధి చెందేయి. గ్రేట్ బ్రిటన్ (ఇంగ్లండును మిసహాయింబి) ఫ్రాన్స్, ఇటలీలలో యిదే జరిగింది. తూర్పు యూరపు దేశాల్లో మాత్రం భూస్వామ్య పదానం విధ్వంసం చేయడంకముందే, ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుటకు పూర్వమే, బలమైన కేంద్రీరాజ్యాంగ స్థాపన అవసరమైంది. ఆదేశాలకు దండయాత్రల నెదుర్కొని స్వతంత్రత చేసుకోవలసిన అవసరం మూలాన కేంద్రీరాజ్య స్థాపనలు చాల త్వరగా జరిగేయి. అందుమూలంగా తర్వాత తర్వాత జాతులుగా యేర్పడిన ప్రజలను స్వంతంగా జాతీయ రాజ్యాంగములను స్థాపించుకొనుటకు కీర్తకపోయింది. ఒహుజాతి బూర్జువా ప్రభుత్వాలు Multinational యేర్పడ్డాయి. వాటిలో ఒక బలవంతమైన

జాతి, మిగతా బలహీన జాతులన్నిటిని అణగ దొక్కి తనకు బానిసలుగా చేస్తుంది. ఆస్త్రియా-హంగరీ, రష్యాలు యూరప్ మైన బహుజాతి రాజ్యాంగములే.

3. ఫ్రాన్సు, ఇటలీ మొదలగు జాతీయ రాజ్యాంగములలో-ప్రజలందరూ యిందుమించు ఒకజాతివారే కొనడంచేత- జాతీయనిష్పాదవిధానం అనేది వుండేదికాదు. బహుజాతి రాజ్యాంగాలు మొదటినుంచీ ఈనిష్పాదవిధానానికి, జాతీయోద్యమాలకూ పుట్టినిల్లు. వాటిలో ఒకజాతి ఇతరజాతుల మీద స్వారీచేసేది; పాలితజాతుల అభివృద్ధి కేమీనోద్వేదించేదికాదు. పాలక పాలిత జాతులయొక్క ప్రయోజనాలు, ఆశయాలు పరస్పర వ్యతిరేకంగా వుండేవి. వాటిమధ్య సామరస్యం వుంటేనే, బహుజాతి ప్రభుత్వాలు జీవించగలుగతాయి. ఈవ్యతిరేకతను తొలగించుటకు చేయబడిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమైనాయి; పైగా జాతులమధ్య సమానత్వం స్థాపించుటకూ, అల్ప సంఖ్యాక జాతుల హక్కులను గ్రహించుటకూ చేయబడిన ప్రయత్నమూ జాతీయ విద్వేషాలను, కలహాలను యెక్కువ చేసిందేకాని, పోగొట్టలేక పోయింది. ఆప్రయత్నాలు విఫలమగుట కొక ప్రధానకారణంవుంది. వ్యక్తిగత ఆస్తివిధానమూ, వర్గభేదాలు అంతరించనంతవరకు యీప్రయత్నాలన్నీ అపజయం పొందితీరుతాయి. వాటినల్లాగే వుంచి జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించబూనుట శుద్ధ తెలివితక్కువ.

4. యూరపులో పెట్టుబడిదారీ విధానం స్థిరపడి అభివృద్ధి చెంది కొలవీ వివిధదేశాల బూర్జువా వర్గాలకు మార్కెట్లు, ముడిపదార్థాలు, చవక పనివాళ్ల యొక్క అవసరం కూడ యెక్కువైంది. తమ వర్తక రహదారులను కాపాడుకోవాలి; తమచేతిలోవున్న అధిక పెట్టుబడులను పార్శ్వశ్రమికంగా వెనుకబడియున్న దేశాలకు పంపి ఆక్కడ పెట్టుబడిపెట్టి వాటిపై తమ ఆర్థిక అధికారం నెలకొల్పునాగేరు. ఇతరదేశాలకు వశపరచుకొని వాటిని తమ పరిశ్రమలకు మార్కెట్లుగా, ముడిసరకులకు, చవకలేసుకు స్వల్పయిచేసే దేశాలుగా వుపయోగించుకో నాగేరు. ఈవిధంగా వెనుకటి ఏకజాతి ప్రభుత్వా

లన్నీ సామ్రాజ్యాలు సంపాదించి బహుజాతి రాజ్యాలుగా తయారయ్యాయి. తమ ఆర్థికాన్నిత్యాన్ని నిలబెట్టుకొనేందుకు వలస దేశాల ప్రజలపై నిష్పంథ విధానాన్ని నిరంకుశంగా సాగించేరు. ఇదంతా చూసి తూర్పు యూరప్ లోని బహుజాతి ప్రభుత్వాలలోని పాలక జాతులు కూడ తమ నిరంకుశ విధానాన్ని సాగిస్తూనే యింకా కొత్త దేశాలను బలహీన ప్రజలను తమక్రిందకు తెచ్చుకొని తమ సామ్రాజ్యాలను విస్తృతం చేయుటకు ప్రయత్నించసాగేరు. జాతి సమస్య క్రమంగా వలసరాజ్య సమస్యగా మారింది. నాటినుండి జాతీయ నిష్పంథ విధానం ప్రభుత్వాల ఆంతరంగిక సమస్యనుండి, వివిధ ప్రభుత్వాల మధ్య నిర్ణయింపబడవలసిన సమస్యగా మారింది; వలసరాజ్యాల కొరకు బలహీన జాతులపై తమ నిరంకుశత్వాన్ని స్థాపించి, తమ దోషిడి విధానాన్ని కొనసాగించేందుకు పెద్ద సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య యుద్ధాలుగా పరిణమించింది.

5. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధ కాలంలో యాబహుజాతి రాజ్యాంగాలలో వివిధ జాతుల మధ్య నున్న అణచాని విద్వేషాలు తీవ్రంగా బయటికొచ్చేయి. ప్రభుత్వాలు పైకి డాబుగావున్నా లోపల యేమీ సత్య లేదని తేలిపోయింది. ఆయుధ పృథ్వీవసానంగా, గ్రేట్ బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ మొదలగు సామ్రాజ్యవాద రాజ్యాంగములలో జాతి విద్వేషాలు; పోరాటాలు చాలా వుప్పుతంగా బయటైరినై. ఓడిపోయిన ఆస్ట్రీయా - హంగరీ, రష్యా (1917) మొదలగు పాత బహుజాతి రాజ్యాంగాలు పూర్తిగా విచ్ఛిన్నమై పోయేయి; పోలండు, డెన్మార్క్, వేకియా, యుగోస్లావియా, జర్మనీ, ఫిన్లండు, ఆర్మీనియా మొ॥ నూతన బూర్జువా జాతీయ ప్రభుత్వాలు స్థాపింపబడినై. బూర్జువా ప్రపంచానికి తెలిసినంతవఱకు యిదొక్కటే జాతి తీవ్రమైన శత్రుత్వమైన జాతీయ సహస్య పరిష్కారమౌను. కాని, కొత్త బూర్జువా జాతీయ ప్రభుత్వాల పుట్టుక వివిధ జాతుల మధ్య సామరస్యం కల్పించలేక పోయింది; వివిధ జాతుల మధ్య అసమానతనుగాని, జాతీయ నిష్పంథ విధానాన్ని గాని తొలగించలేకపోయింది. అవి జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించ

లేక పోవుటకు అసలు కారణం ఆదేశాలలో వున్న అర్థిక, సామాజిక వ్యవస్థయే. వ్యక్తిగత ఆస్తి (Private Property) వ్యక్తాల మధ్య అసమానత వున్నంతకాలం ఆయా జాతీయ రాజ్యాంగాలు కూడ (a) అల్పసంఖ్యాక జాతులను అణగద్రొక్కుటకే, ప్రయత్నిస్తాయి. (పోలండులో తెల్లరష్యన్లు, యూదులు, యుక్రేనియన్లు యంతో హింసకు గురియౌతున్నారు; జార్జియాలో ఆర్మీనియనులు, ఓస్సెట్లు, అబ్జాసియన్లు హింసింపబడుతున్నారు. యుగోస్లావియా కోరిటులను, బోస్నియన్లను అణగ ద్రొక్కి చంపుతోంది.) (b) బలహీనులైన తమ యిరుగుపొరుగు వారిని తమ అధికారం క్రిందకు తెచ్చుకో జూస్తాయి. చివరకు ఆదురాక్రమణ విభేదాలకూ, యుద్ధానికి దారితీస్తుంది. (పోలండు నిధుయేనియా, యుక్రేన్, “స్వాల యెడలను; యుగోస్లావియా బల్గేరియాకు వ్యతిరేకంగానూ, జార్జియా, ఆర్మీనియా, టర్కీలకు వ్యతిరేకంగానూ, దురాక్రమణ విధానం అవలంబిస్తున్నారు) (c) తమ అధికారం నిలబెట్టుకొనేందుకు “వెద్ద” సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలనుండి సహాయంకోరి అర్థికంగానూ, సైనికంగానూ వారికి దాసులౌతారు.

6. యుద్ధానంతర కాలంలో (Postwar period) యెక్కడ చూచినా జాతీయ విద్వేషాలు, అసమానత, నిర్బంధవిధానం, యుద్ధాలు, ఇవే కనిపిస్తున్నాయి. నాగరక జాతులు ఒకరిమీద ఒకరూ, యితర బానిస జాతులమీద కూడ తమ సామ్రాజ్యవాద పశుత్వాన్ని రుద్దాలని ప్రయత్నిస్తున్నాయి. “వెద్ద” రాజ్యాలు (Great Powers) తమకు లోబడియున్న దేశాలనూ, పేనుకు స్వతంత్రంగావున్న జాతీయ ప్రభుత్వాలనూ కూడ వీడించి దోడిదీ చేస్తున్నాయి; మళ్ళీ వాటిలో అనే యితరులను దోచుకొనే హక్కు కోసం పోట్లాడుకుంటున్నాయి. ఇంకోప్రక్క యీ జాతీయ రాజ్యాంగాలన్నీ వెద్దరాజ్యాల బానిసత్వంలోనుండి తప్పించుకొనుటకు గిజాయించుకుంటున్నాయి; వాట్లలో అవి తమ సహిష్ణులను వెంచుకొనేందుకు యితరులతో పోరాడుతున్నాయి; మళ్ళీ ప్రతిఒక్కరూ తమక్రిందవున్న అల్ప సంఖ్యాక జాతులపై దారుణ నిర్బంధాలను ప్రయోగిస్తున్నారు. వలస

రాజ్యాల్లో కూడ సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వ వ్యతిరేకపోరాటాలు తీవ్రరూపం దాల్చుతున్నాయి. సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లోనూ, జాతీయ రాజ్యాల్లోనూ కూడ జాతి విభేదాలంతకంటే కెక్కువౌతున్నాయి. అల్పసంఖ్యాక జాతులకూ, పాలకజాతికీ మధ్య తీవ్ర పోరాటాలు జరుగుతున్నాయి. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం ప్రపంచానికిచ్చిన వారసత్వంయిది. బూర్జువా సమాజం జాతీయ సమస్య నెంతమాత్రమూ పరిష్కరింపజాలదని ప్రపంచానికి స్పష్టంగా వెల్లడయింది.

2 సోవియట్ విధానము — జాతీయస్వాతంత్ర్యము.

1. వ్యక్తిగత ఆస్తి, పెట్టుబడి ప్రజల విద్యుత్తును భంగపరుస్తాయి. జాతి విభేదాల నెక్కువచేసి జాతీయ నిర్బంధ విధానాన్ని బలపరుస్తాయి. సమిష్టిఆస్తి, లేబరు ప్రజలనైక్యపరచి జాతీయ నిర్బంధాన్ని తుదియట్టిస్తుంది. సోషలిజం వున్నచోట జాతీయ స్వాతంత్ర్యం నెలకొల్పబడి, నిర్బంధ విధానం నిర్మూలింపబడుతుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానంతో నిర్బంధవిధానం వుంటుంది. రైతులు, పెట్టిబూర్జువావర్గమూ బూర్జువావర్గ నాయకత్వంక్రింద నడుస్తూ సంఘచిత జాతీయ భావాలను కల్గియున్నంత కాలం జాతీయ దురహంకారము (Chauvinism) జాతీయ పోరాటాలూ తప్పవు. శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం స్థాపించబడినప్పుడే జాతీయ స్వాతంత్ర్యం, వివిధ జాతుల మధ్య సుహృద్భావం, శాంతి నెలకొల్పబడతాయి. అందుచేత జాతి నిర్బంధ విధానం తొలగి వివిధజాతుల మధ్య సమానత్వం యేర్పడవలెనంటే, అల్ప సంఖ్యాక జాతుల హక్కులు పూర్తిగా రక్షింపబడవలెనంటే సోవియట్ల విజయం శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ స్థాపనా జరిగి తీరాలి.

2. సోవియట్ విప్లవానుభవం కూడ యీ సత్యాన్ని ఋజువు చేస్తూంది. రష్యాలో సోవియటు ప్రభుత్వం యేర్పడిన వెంటనే వివిధ జాతులకు స్వయం నిర్ణయహక్కు (విడిపోవుటకు కూడహక్కు) గలదని ప్రకటన చేయబడింది. దానితో రష్యాలోని వేర్వేరు జాతులకు చెందిన శ్రామిక

ప్రజాసామన్యం మధ్య గల పరస్పరసంబంధాల్లో ఒక కొత్తమార్పు కల్గింది. పూర్వపు విద్వేసాలు నశించేయి. జాతినిర్బంధ విధానం యొక్క మూలాధారం పడగొట్టబడింది. రష్యన్ శ్రామికుల యెడల యూరపు, ఆసియా లలోని వివిధజాతుల ప్రజలకు సోదరభావం, వారివిధానంలో విశ్వాసమూ యొక్కు వచ్చేయి. ఆవిశ్వాసబలం వారిలో ఒకనూతనోత్సాహాన్ని కల్గించి, శ్రామికవర్గక్షేమం కొరకు జరిగే పోరాటాల్లో పాల్గొనుటకు కూడ తయారుగా వుండేలా చేసింది. అజర్-బైజాన్, ఆర్మీనియాలలో సోవియట్ రిపబ్లికుల స్థాపనతో జాతివైషమ్యాలు నశించాయి. టర్కిష్, ఆర్మీనియన్ ప్రజల మధ్యనూ, ఆర్మీనియన్ అజర్ బైజాన్ ప్రజాసామన్యం మధ్యనూ తాతరాలుగా వున్న పాతశతృత్వాలు నశించేయి. హంగరీ, ఫిన్లండు బల్గేరియా, లాట్వియా దేశాల్లో సోవియటు విజయరీ తాత్కాలికమేయైనా ఆకొద్దికాలంలోనే యీమంచి ఫలితాలు సాధింపబడినాయని చెప్పవచ్చును. తమదేశంలో నిర్బంధవిధానాన్ని, జాతి వైషమ్యాలను నాశనంచేసి తద్వారా యూరపు ఆసియా ప్రజల సానుభూతిని, సహాయాన్ని పొందియుండక పోయినట్లయితే, రష్యన్ శ్రామికవర్గం కోల్చాక్, డెరికిన్ (తెల్లనైన్యాధ్యక్షులు) లను ఓడించుటగాని, అజర్ బైజాన్, ఆర్మీనియన్ రిపబ్లిక్కులకు సహాయం చేయుటగాని అసాధ్యమై యుండేదని చెప్పవచ్చు. సోవియట్ రిపబ్లిక్కులన్నిటిని ఐక్యపరచుట (Consolidation) జాతి నిర్బంధవిధానాన్ని నాశనం చేయుట, ఇవి రెండూకూడా సామ్రాజ్యవాద బానిసత్వం నుండి తప్పించుకొనుటకు శ్రామికవర్గం జరిపే స్వాతంత్ర్య పోరాట క్రియలోని రెండు భాగాలు. (aspects)

3. సోవియటు రిపబ్లికుల వునికి సామ్రాజ్యవాదానికి పక్కలో బల్లెము. వెనుక సామ్రాజ్యాలలోని భాగాలుగా, వలస దేశాలుగా వున్న దేశాలు తమబానిసత్వంనుండి విముక్తులై స్వతంత్రరాజ్యాలుగా, నేటి సోవియట్ రిపబ్లికులుగా యేర్పడుట ఒక కారణం; అంటే అవి సామ్రాజ్యవాదుల లాభాలను, ఆదాయాన్ని కొంతవరకు తగ్గించేయన్నమాట. ఇంతకన్న

ముఖ్యమైన యింకో కారణంవుంది. ఈసోవియటు రిపబ్లికులు బూర్జువావర్గ నాశనానికి, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వాన్ని బలపరచుటకు తీసికొనే ప్రతి చర్యకూడ పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని సామ్రాజ్య వాదాన్ని బలహీన పరచుటకు తోడ్పడుతుంది. బానిస దేశాల స్వాతంత్ర్య పోరాటాల కెంతో అనుకూల వాతావరణాన్నేర్పరుస్తుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానంయొక్క విచ్ఛిత్తికి, పతనానికి దారితీస్తుంది. ఆ కారణంచేతనే గ్రేట్ పవర్స్ కి పెద్దసామ్రాజ్య వాద దేశాలకు యీసోవియటు రిపబ్లికుల యెడల తీరని వైరం. వారంత దీక్షగా యీరిపబ్లిక్కులను నాశనం చేయబోచుటకు కూడ అదేకారణం. ప్రస్తుతం సోవియటు రష్యాకు వ్యతిరేకంగా యీ పెద్దరాజ్యాలు చేత్తాన్న అన్యాయ యుద్ధంనుండి ప్రతిసోవియటు రిపబ్లికూ నేర్చుకోవలసిన పాఠం ఒకటుంది. “వారందరూ ఐక్యతతో పోరాడివేనే ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద ముతామొక్క దురాక్రమణ నెదిరించగలుగుతారు” అనేది; ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదులు సోవియటు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా యెన్నో బూర్జువా ప్రభుత్వాలను బోర్డరు రిజియన్సులలో నిలబెడుతున్నారు; వాటిని ముందు పెట్టుకొని వేలకాల తాము నాటకం ఆడుతున్నారు; అన్నివిధాల సహాయం యిచ్చి విప్లవవ్యతిరేక సేనా నాయకులను సోవియటు రష్యామీద యుద్ధానికి పంపుతున్నారు. సోవియటు ప్రభుత్వాన్ని నలుమూలలా చుట్టుముట్టి యెక్కడనుండీ యే సహాయమూ రాకుండా చేస్తున్నారు. సోవియటు దేశాన్ని, అర్థికంగా ‘వెలి’ చేయుటకు యేమూలనుండికూడ దానికి అర్థిక సహాయం రాకుండా చేయుటకు యెంతో దీక్షతో ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈనాడు ఒకనిషయం స్పష్టమైంది. నేటి అంతర్జాతీయ పరిస్థితులలో సోవియటు రష్యా పెట్టుబడిదారీ దేశాలచే. అన్నివైతలా చుట్టుముట్టబడి యున్నప్పుడు యే యొక్క సోవియటు రిపబ్లికూ తనంతటతాను యేకాకియై ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదంతో పోరాడి జయించలేను. అట్లా యేకాకియై పోరాడుట అంటే స్వవినాశనాన్ని కొనితెచ్చుకొనుటే జౌతుంది. అట్టి పోరాటానికి తగిన అర్థిక సహపదగాని గాని, వైశ్యబలంగాని యే ఒక్క రిపబ్లికూ లేదు.

4. సామ్రాజ్యవాదుల దాడిమూలంగా ప్రతి రిపబ్లికు యొక్క ప్రాంతీకీ డేమానికి భంగం కలిగేలావుంది. స్వతంత్రకొరకు, యుద్ధకాలంలో సాదా పోయిన వుత్పత్తి శక్తులను పునరుద్ధరించుకొని దేశాన్ని ఆర్థిక దుస్థితినుండి తప్పించుట కొరకు తమలో తాము పరస్పర సహాయం చేసికొని ఆహార దుస్థితి నుండి ప్రజలను కాపాడుటకొరకు ఈ రిపబ్లిక్కులన్నీ కలిసి రాజకీయ సమ్మేళన (Political union) యేర్పరుచు కొంటేనే సామ్రాజ్యవాద బాని సత్వం నుండి, జాతీయ నిర్బంధవిధానం నుండి విముక్తులు కాగలరు; అదొక్కటే మార్గం. 'జాతీయ' 'విజాతీయ' బూర్జువావర్గాన్ని పారద్రోలి, తమ స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకొన్న యీ జాతీయ సోవియట్లు రిపబ్లిక్కులు వెంటనే బలీయమైన ఐక్యరాజకీయ సమ్మేళనగా యేడ్పడితేనే సామ్రాజ్య వాదుల నైన్యాల నెరుక్కొని ఓడించగలవు; అట్టి ఐక్యతను అవిసాధించలేక పోయినట్లయితే అన్ని రిపబ్లిక్కులూ సర్వనాశనమైపోతాయి.

5. తమ అందరికీ సంబంధించిన ఆర్థిక యుద్ధ (Military) వ్యవహారాలను విజయవంతముగా పరిష్కరించుకొనుటకుగాను "సోవియట్ రిపబ్లిక్కుల (ఫెడరేషన్) సమాఖ్యను నిర్మించుకోవాలి. అట్టి సమాఖ్య యీక్రింది విషయాలను హామీయివ్వాలి:-

(a) మొత్తం సమాఖ్యయొక్కయు, దానిలోని ప్రతి రిపబ్లిక్కు యొక్కయు వ్యక్తిత్వమును, ఆర్థికాభివృద్ధిని పెంపొందించుటకు పూచీ యివ్వాలి.

(b) భిన్ననాగరకతా దశల్లోవున్న వివిధ ప్రజలయొక్క సాంఘిక, ఆర్థిక, జైజ్ఞానిక పరిస్థితులకు సరిపడే రూపంలోనే సమాఖ్య నిర్మింపబడాలి.

(c) ఫెడరేషన్లో చేరిన వివిధజాతుల మధ్య సాహృద్ద్యము స్నేహ భావం పెంపొందింపజేయాలి.

సోవియట్ రిపబ్లిక్కులను సంఘటింపజేయుటకు "సమాఖ్య" యే అనుకూలమైన రాజకీయ విధానమని సోవియట్ల రష్యాయొక్క అపూర్వావేద్యం బుబుబువు చేస్తూంది. సోవియట్ యూనియను వివిధరకాల 'సమాఖ్యలను

ఆయా పరిస్థితులకు సరిపడేలా నిర్మించింది. కిర్జీజ్, బష్కిర్, తాతర్ రిపబ్లిక్కులు, గోర్బిని, డాఘస్తాన్లను కల్పి సోవియట్ స్వపరిపాలన సిద్ధాంతంపై ఒక ఫెడరేషన్ నిర్మిస్తమింది. తర్వాత యుక్రేన్, అజర్ బైజాన్ మొదలగు స్వతంత్ర రిపబ్లిక్కుల మధ్య పరస్పరాంగీకారంతో (Based on contractual relations) ఒకరక మైన ఫెడరేషను నిర్మింపబడింది. ఈ వివిధ రూపములు కూడ సోవియట్ ఫెడరేషను యెట్టి పరిస్థితులకైనా సరిపడేలా మార్పుచెందే గొప్పరసం (flexibility) దానిలో వుందని తెలియబడుస్తున్నాయి.

6. అయితే సమాఖ్యలో సభ్యులుగా వున్న దేశాలమధ్య పరస్పర విశ్వాసం, సుహృద్భావం వంటేనే ఆ సమాఖ్యనిలచుటకుగాని, తన ఆశయాలను, విధులను వెరవేర్చుటకు గాని అవకాశం వుంటుంది. ప్రపంచం అంతలో వివిధ జాతులు సోదరభావంతో పరస్పరం తోడ్పడుతూ కలసి మెలసి యుండుట ఒక్క 'గవ్యన్' సోషలిస్టు ఫెడరేటెడ్ సోవియట్ రిపబ్లిక్కు (R. S. F. S. R) లోనే సాధ్యమైంది. దానికి కారణమేమిటంటే, దానిలో పాలక పాలిత జాతులనే భేదాలు నాశనం చేయబడినై; సామ్రాజ్య శాసనం, నిబంధ విధానం తొలగింపబడినై; మాతృదేశాలు, వలసలు అనే భేదం తొలగించబడింది. అన్ని జాతులకు సమానహక్కులున్నై. నోషిడి విధానం పూర్తిగాపోయింది. ఈ వివిధజాతులకు చెందిన శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం అందరియొక్క ఐచ్ఛిక సహకారంతోనే వారందరిమధ్య పరస్పర విశ్వాసం వుండుటచేతనే (R. S. F. S. R) నిర్మింపబడుటజరిగింది. ఒకే ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ (a single world economic system) యొక్క అవశ్యకత గోజుగోజుకీ యెక్కువౌతూంది. అట్టి వ్యవస్థలో ప్రపంచశ్రామికులందరిను ఒకే ఐక్య శక్తిగా నిర్మించుటకు ఐచ్ఛిక సహకారమిద అవసరపడిన. 'సమాఖ్య' ఒక్కటే వ్యవస్థ (Transition Stage) గా వుపకరిస్తుంది. అందుచే సమాఖ్యయొక్క ఐచ్ఛిక స్వభావాన్ని (Voluntary character) నిలబెట్టుట చాలా అవసరం.

రష్యన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ యొక్క తక్షణకర్తవ్యాలు.

1. రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరల్ రిపబ్లికులోని మొత్తం 14 కోట్ల ప్రజలలో 6 కోట్ల 50 లక్షలమంది రష్యన్లకు జాతులను చెందినవారే. (యుక్రేనియన్లు, తెల్లరష్యనులు, కిర్గిజులు, ఉజ్బెకు, టర్క్ మెన్, తాజికు, ఆర్ బైజానియన్లు, వోల్గా తాతారు, క్రిమియన్ తాతారు, బొఖాన్, ఖివాన్, బషీరు, ఆర్మీయనులు, చెచెన్లు, కబార్డీయన్లు, డిసెటన్లు, సర్కేషియన్లు, ఇంగుషీలు, కరచాయీలు, బాలేక్రియన్లు, కాల్మిక్కు, కరేలియన్లు, అవేరియన్లు, డాల్ఫన్లు, కజుముఖియన్లు, క్యూరన్లు, క్యూమికు, మారిస్, ఛువాషీలు, ఓట్లు, వాల్గాజర్లు, బుర్జట్లు, యాకూషియన్లు, మొదలగువారు) జాతిస్టు ప్రభుత్వంకింద జమీందార్లు, బూర్జువాల చేతుల్లో ఈ జాతులన్నీ దుస్థిర నిర్బంధ విధానానికి గురియైనాయి; వారి రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం, అభివృద్ధి పూర్తిగా అరికట్టబడినై; వారిభాషపై, విజ్ఞానాభివృద్ధిపై యెన్నో నిర్బంధాలు విధింపబడి ఆప్రిజలలో అజ్ఞానం, నిరక్షరాస్యత బుద్ధుపూర్వకంగా యెక్కువ చేయబడినవి: ఆజాతులను 'రస్సిఫై' చేయుటకు (Russify అంటే యితరజాతుల వ్యక్తిత్వాన్ని పోగొట్టి, వారిపై రష్యన్ జాతియొక్క ఆర్థిక, రాజకీయ, వైజ్ఞానిక, భాషా ప్రాబల్యాన్ని చుద్దుటకు ప్రయత్నించుట) యెన్నోవిధాల ప్రయత్నించేరు. ఆజాతులన్నీ అంత వనుకబడి యుండుటకూ, రాజకీయంగా యెట్టి అభివృద్ధిని పొందకుండుటకూ యీ జారుప్రభుత్వపు దారుణ నిర్బంధ విధానమే కారణం.

ఆయాదేశాల్లోని ప్రజాసామాన్యం జమీందార్లను, బూర్జువా వర్గాన్ని కూలద్రోసి సోవియటు ప్రభుత్వ స్థాపన చేసిన మీదట ఆయా ప్రజలనందరను ఆర్థికంగా, వైజ్ఞానికంగా మంచి అభివృద్ధి దశలోవున్న మధ్య ప్రమ్యాతో సమానస్థితికి తెచ్చుట కమ్యూనిస్టుల ప్రధాన కర్తవ్యం అయింది. అట్టి కర్తవ్య నిర్వహణకు-

(a) ఆయాజాతుల ప్రత్యేక స్వభావాల కనుగుణ్యమైన రూపంలో వారివారి సోవియటు రాజ్యాంగ వ్యవస్థను నిర్మించవలెను.

(b) ఆయా ప్రాంతీయుల యొక్క ఆచార వ్యవహారాలను, మన స్వత్వాన్ని పూర్తిగా అర్థంచేసికొని, సానుభూతితో చూడాలి వారినే వివిధ పరిపాలనాకాఖ్యలలో వుద్యోగులుగా నియమించాలి; పరిపాలనా విధానం అంతా ఆప్రిజల మాతృభాషలోనే జరగాలి.

(c) ఆయా ప్రజల మాతృభాషలోనే వారి వారి జాతీయ సత్రికలను, వాఙ్మయమును, విద్యాసాధనము నిర్మించి అభివృద్ధిచేయాలి.

2. ఈ 6½ కోట్ల నాకొరవ్యన్ ప్రజలలో కూడ వారి అభివృద్ధి దశలలో యెక్కితేడాలున్నాయి. యుక్రేన్, నెల్లరష్యా, అల్ జెజాన్ లో కొంతభాగం, ఆర్మీనియాలో పారిశ్రామిక పెట్టుబడిదారీ విధానం చాలావరకు అభివృద్ధిచెందియున్నది: వారిని మనహాయిస్తే మిగిలిన 3 కోట్ల ప్రజలలో పెట్టుబడి విధానం యింకా వేళ్లుబాతేడు. పరిశ్రమలు లేకపోవడంతో ఆదేశాల్లో కార్మికవర్గంలేదు. వాటిలో కొన్ని జాతులు (క్రిమీజియా, బష్కిరియా, ఉత్తర కాకసన్లు) యింకా పూర్వపు పితృస్వామ్య (Patriarchal) జీవిత విధానమును విడిచాడనేలేదు. మరికొన్ని జాతుల్లో యింకా మధ్యయుగపు భూస్వామ్య విధానమే అవల్లో వుంది. కాని యీ జాతులన్నీ కూడ సోవియటు యూనియన్లో చేరిన కారణముచేత వారందరి యొక్క అభివృద్ధి విషయంలో పాట్లీకి పూర్తి బాధ్యత వుంది.

మధ్యరిష్యాలో అవల్లోవున్న అర్ధిక వ్యవస్థను, అంతకన్న యెక్కితే పెట్టుబడియున్న యింకా జాతుల ప్రజలలో ఒక్కసారిగా ప్రవేశపెట్టి జూచుట చాలా అనాలోచితమూ, ప్రమాదభూయిష్టమూ అయిన పని. అనాలోచిత రష్యాన్ అర్ధిక వ్యవస్థ మీలిన ప్రజలలో కంటే చాలా ఎక్కితే ప్రతిలో వుంది. అపరిష్కృత వేనుకబడియున్న ప్రజల యెడల వారి స్వంత ముఖాభివృద్ధి విషయంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ అవలంబించకలసి విధానం ఏది? 1వ షేరిలో చెప్పినవేగాన ఈకింది విధులను కూడ పూర్తి నెరవేర్చిన నాడే ఆప్రిజలను అభివృద్ధిచేయుట సాధ్యపడుతుంది. భూస్వామ్య పద్ధతిని (Feudalism) యితర సాంఘిక దురాచారములను తుదకు తీరించి, సోవి

యట్ అర్థికవ్యవస్థ నిర్మాణకార్యంలో ఆ ప్రజలకు సహాయం, సలహాలు, యివ్వాలి. శ్రామికులచే యెన్నుకోబడిన గ్రామసోవియట్లు సోవియటు వ్యవస్థ అంతకూ పునాదిగా యేర్పడేలా చేయాలి; సోవియటు వ్యవస్థ నిర్మాణంలో, అర్థికభీవృద్ధి పోరాటంలో రష్యన్ శ్రామిక వర్గం సహాదించిన అమూల్యానుభవాలను తమ ప్రస్తుత కార్యక్రమంలో వినియోగించుకొనుటకు, తమ కార్యక్రమాన్ని ఆయా జాతుల ప్రత్యేక సాంఘిక, అర్థిక పరిస్థితులకు, వర్గవ్యవస్థకు అనుగుణంగా వుండేటట్లు సహాయానుకూలంగా మార్చుకొనుటకూ, తగిన సహాయపూర్తి, ధైర్యము, సామర్థ్యముగల కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంస్థలను వివిధ ప్రజలలో నిర్మించాలి.

రి. ఈ మూడుకోట్ల ప్రజలలో అజర్ బైజాన్, మోన్గోలీయులు, క్రిమియను తాతరులు, బొఖారా, భీషా మొదలగు ప్రదేశాల్లోని ప్రజలకు ఒకస్థానివాసం అనేదివుంది. వారొక నిర్ణీత భూభాగంలో స్థిరపడిపోయారు. వీరు పోగా క్విర్క్, బష్కిర్స్, చెచెన్స్, ఓసెట్సు మొదలగు తెగలవారు ఒకకోటివరకూ వుంటారు. మిన్న మెన్నటివరకూ, వీరు నివసించే ప్రదేశాల్లో సాంఘికమైన భూములన్నిటినీ రష్యన్ భూస్వాము లాక్రిమియ కొని వారిని నిస్సామైన యెడారి భూములలోకి తోసివేశారు. ఈదూరి సామ్రాజ్య భాగాల్లోకి వీలైనంత యెక్కువమంది రష్యన్, కోసక్ భూస్వాములను వలస పంపించి వారికి మంచి భూములన్నిటినీ ఆక్రమించుకొనే హక్కు, యితర అన్ని సౌకర్యాలూ యిచ్చి జారిస్తు ప్రభుత్వం తనసామ్రాజ్య విస్తరణకు తగిన పరిస్థితులను కల్పించుకుంది. ఈనింకుళ దురాక్రమణ విధాన ఫలితంగా యీతెగలు క్రమక్రమంగా నశింపు చెంద సాగేయి.

ఈ అనాగృత ప్రజల విషయంలో మన పార్టీ కర్తవ్యం యేమిటి? కులకులపై (భూస్వాములపై) ముఖ్యంగా గ్రేట్ రష్యన్ కులకులపై పోరాటం సాగించి వారి అధికారం నిర్మూలనం చేయుటకుగాను, యీ ప్రజల నందరను రష్యన్ ప్రజాసామాన్యంతో సంఘటింపరచి ఒకే విప్లవిష్టన ప్రజోద్యమాన్ని నిర్మించుట కులక్ వలసదారులను పారదోలి మానవ

జీవితాధారమైన భూమిని మరల ఆపజల కప్పించుట - ఇవియే ఆ ప్రజల యెడల మనస్ఫూర్తి నిర్వర్తించవలసిన విధులు.

4. ఈపై చెప్పినవేకాక, స్థినివాసాలుగాని, వగ్గ నిర్మాణంగాని, లేని యెన్నో అల్పసంఖ్యాకజాతులు, గుంపులు రష్యన్ ఫెడరేషన్ లో వున్నాయి. వారికోక ప్రత్యేక నివాసప్రదేశాలేను. ఇతరజాతులు నిశశించే ప్రదేశాల్లోనే వీరు అనేకచోట్ల చెల్లాచెదురుగా వున్నారు. నాలుగు, ఎస్తో నియన్లు, యూదులు, మొదలగు యీ చిన్న గుంపులను జాస్టు ప్రభుత్వం పూర్తిగా నిర్మూలించుటే తన లక్ష్యంగా పెట్టుకుని, తదాశయస్థితికి తనకు చేరనైనన్ని విధాల ప్రయత్నించింది. ప్రజాహత్యలకు కూడ వెనుదీయలేదు. యూదులపై చిత్రవధలను, హోళిములను (రాడీలనుపురగొల్పి వారి ఆస్తులను పాడుచేసి, హత్యలుచేయించుట.) పురికొల్పింది.

సోవియటు క్యూకస్థ అన్ని జాతుల మధ్య సమానత్వాన్ని గుర్తిస్తుంది; ఆక్స్ ఫర్డ్ లో వివిధజాతుల హక్కులు (తమ అభివృద్ధి కార్యక్రమాన్ని నిర్మాటించుముగా కొనసాగించుకొనుటకు) పూర్తిగా "గ్యారంటీ" చేయబడతాయి. ఆప్రజల యెడల స్ఫూర్తి చేయవలసిన పని ఒక్కటే వుంది: ఆ అల్పసంఖ్యాక ప్రజలు తాము సంపాదించిన హక్కులను, అవకాశాలను పూర్తిగా, సర్వవిధమునా చనుకొనేటట్లు చూడాలి. ఆవిషయంలో వారికి తోడ్పడాలి.

5. సరిహద్దు ప్రదేశాలలో (Border Regions) కమ్యూనిస్టు నిర్మాణ సంస్థల అభివృద్ధి కొన్ని పరిస్థితుల మూలకంగా ఒక విచిత్ర పరిధాలో నడుస్తుంది. దానిని వెంటనే అరికట్టి, సవరించకపోయి ట్లయితే ఆప్రదేశాలలో స్ఫూర్తి అభివృద్ధికే ముప్పుకల్గుతుంది. 2 కప్రస్క యీప్రదేశాలలో పనిచేస్తూన్న గ్రేట్ రష్యన్ జాతికి చెందిన కమ్యూనిస్టులు తరచుగా జాతి ప్రత్యేకతలను అలక్ష్యంచేయుటగాని, పూర్తిగా విస్మరించుటగాని జరుగుతుంది. వారు మొదటినుంచీ, (సాలకజాతికి) స్వతంత్రజాతికి చెందిన వారడంచేత జాతి నిర్బంధవిధానం అంటే యేమిటో వారికి అనుభవంలేదు. అందుమూలంగా వారు తమ స్ఫూర్తి నిర్మాణకార్యంలో ఆయాప్రజలయొక్క

వర్గనిర్మాణంలో, విజ్ఞానంలో, సాంఘిక జీవితంలో వారి చారిత్రక సాంస్కరిక దాయాలలోవున్న ప్రత్యేక లక్షణములను గుర్తించకపోవడం, నాటికి. తగిన ప్రాధాన్యత నీయక పోవడం జరుగుతుంది. అంటే జాతీయ సమస్యపై పార్టీయొక్క విధానానికి వారు తప్పు వ్యాఖ్యానాలు చెసి పెడదొవలు త్రొక్కిస్తున్నారన్నమాట. ఈపంథా యిలాగే నడచినట్లయితే చివరకు ది కమ్యూనిజం నుండి, క్రేట్ రివ్యూట్ జాతీయ దురహంకారంలోకి, సామాన్య స్థాపనా స్వభావంలోనికి పోనమై పోతుంది. ఇంకోప్రక్క, ఆయా ప్రజలను చెందిన (Native) కమ్యూనిస్టులు తమ పార్టీ నిర్మాణంలో జాతీయ ప్రత్యేకతలకే యెక్కువ ప్రాముఖ్యత నిచ్చుట జరుగుతుంది. వారిమనస్సు లలో వెనుకటి నిష్పంస విధానయొక్క దారుణ కార్యాలు మాసిపోలేదు. దానియేల నారికింకా భయం పోలేదు. దానిమూలంగా వారు ఒకేజాతికి చెందినా శ్రామికులయొక్కయు యితరులయొక్కయు ప్రయోజనాలు వేరు అనే సంగతని మరచిపోయి, తమ పార్టీ నిర్మాణకార్యంలో శ్రామికుల ప్రయోజనాలను పూర్తిగా వదిలి వేయుటగాని, లేదా 'జాతి' అంటి యొక్క సామాన్య ప్రయోజనాలతో (General interest) కలపి వేయుట గాని చేస్తున్నారు. ఇవొక తప్పుడు పంథా. ఇది కమ్యూనిజం నుండి బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య జాతీయవాదానికి దారితీస్తుంది. ఒక్కొక్కప్పుడది "పాన్-ఇస్లామిజమ్; పాన్-టర్క్ జిమ్" ల వంటి అభివృద్ధిని కోరక స్వరూపములను కూడ పొందవచ్చును.

ఈ రెండు తప్పుడు పంథాలు (Deviations) కూడా కమ్యూనిజం యొక్క తేమానికీ, అభివృద్ధికి మిక్కిలి హానికరములని, యీ 'కాంగ్రెస్' అభిప్రాయపడుతుంది. ముఖ్యముగా మొదటి పంథా యెక్కువ ప్రమాదకరమైనది. పార్టీసభ్యులలో యీ వలసరాజ్య స్థాపనా భావాలు, సంకుచిత జాతీయ భావాలు పూర్తిగా పోతేనే తప్ప సరిహద్దు ప్రదేశాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీని బలమైన ప్రజాపార్టీగా నిర్మించుట సాధ్యపడదనే సంగతి అందరూ గుర్తించాలి; మరపార్టీ సిద్ధత కమ్యూనిస్టు పార్టీగా అభివృద్ధి

చెంది, 'అంతర్జాతీయత' అనే పునాదిపై రష్యన్, రష్యనేతర జాతులకు చెందిన శ్రామిక ప్రజాసామాన్యంతోనే తన జెండాక్రింద వికృతపరిచాలి. అందుచేత సంకుచిత జాతీయవాదులు, కాలవైజస్య, పూరికలాల తత్వానికి లోనై పోయిన యీ పైరెండు రకాల వాళ్లనీ కూడ కమ్యూనిస్టుపార్టీనుండి వెంటనే తొలగించుట 'సరిహద్దు ప్రదేశాల'లో పార్టీ ప్రధానకర్తవ్యాలలో ఒకటిగా యీ కాంగ్రెసు అభిప్రాయపడుతుంది.

యుద్ధకాలంలో మనకు విజయం మీద విజయం లభిస్తుండడం వలన ముఖ్యంగా 'రాంగెత్' నైన్యాల పూర్తిగా నాశనం చేయబడిన తర్వాత నుంచీ, కార్మికవర్గం లేని వెనుకబడియున్న సరిహద్దుప్రదేశాలు కొన్నింటి పెట్టి బూర్జువా జాతీయ-వాదుల ముఠాలు పార్టీలో చేరుటకు వుబలాట పడుతున్నారు. అందులో వాళ్లచుద్దేశ్యం నాయకత్వం సంపాదించుటే. పార్టీ నేడు యెంతో బలీయమైందనీ, ప్రభుత్వాధికారం దానిచేతిలోనే వున్నదనీ గుర్తించి, వీరందరూ కమ్యూనిస్టు బురఖా తగిలించుకొని పార్టీలో చేరడానికి పెద్దలంపులుగా తయారవుతున్నారు. వారితో బాటు పార్టీలోనికి వారి లంచగొండితనం, జాతీయ-దురహంకారమును కూడ తీసుకొస్తున్నారు. బోర్డరు రీజయన్సులోని మనపార్టీసంస్థలు చాలా మట్టుకు బలహీనంగానే వున్నాయి. ఆకారణంచేత యీకొత్తగావొచ్చీ వాళ్ళందరనూ సభ్యులుగా తీసుకుంటే "పార్టీ" యెంతో విస్తృతం అవుతుంది, బలపడుతుంది, అనే ఆశ వాటిని పీడిస్తుంటుంది.

ఈ కాంగ్రెసు, శ్రామికవర్గపార్టీలోనికి కమ్యూనిస్టు బురఖాతో దూరిన మోసగాళ్ల సందరనూ వెంటనే బహిష్కరించవలెనని ఆదేశిస్తుంది. పెట్టిబూర్జువా జాతీయవాదులను సభ్యులుగా తీసికొని పార్టీని విస్తృతం చేసే ప్రయత్నాలను విరమించవలసివచ్చిగా పార్టీని మెచ్చుకొన్నాంది; సరిహద్దు ప్రదేశములలోని పార్టీలోనికి సభ్యులను పాథ్యమైతనకు కార్మికులలోంచి, రీవైరతులలోంచియు మాత్రమే తీసుకోవాలి; పైగా పార్టీసభ్యులయొక్క స్థాయిని అభివృద్ధిచేసి పార్టీని బలపర్చుటకు తీవ్రప్రయత్నాలు జరగాలి.

జాతీయసమస్య - పార్టీతత్వం కర్తవ్యం

రవ్యక్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ పదవ సమావేశంలో యివ్వబడిన
రిపోర్టు. మార్చి 10- 1921

జాతీయసమస్య యెడల పార్టీయొక్క తత్వం కర్తవ్యములను నిర్ణయించుటకు ముందు ఆ సమస్య పరిష్కారమున కత్యవసరములైన కొన్ని ముఖ్యవిషయములను స్పష్టీకరించవలసియుంది. అవి జాతుల శ్రద్ధ, జాతీయ నిర్బంధవిధానం యొక్క శ్రద్ధ, చారిత్రకాభివృద్ధి క్రిమంలో నిర్బంధవిధానం పొందిన వివిధరూపాలు, వివిధ ఆభివృద్ధి దశలలో జాతీయ సమస్య పరిష్కార మార్గంయొక్క స్వరూపాలు, వీటికి సంబంధించినవి. అటువంటివి మూడుదశలు (periods) వున్నాయి.

పాశ్చాత్య దేశాలలో భూస్వామ్యపద్ధతి అంతరించి పెట్టుబడిదారీ విధానం సుస్థిరమయే వరకూ జరిగిన మధ్యకాలమే జాతీయ సమస్య లో ప్రధమదశ. ఇదే సమయంలో ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడ్డారు. ఇక్కడ బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, ఇటలీ మొదలగు దేశాలను గురించి చెప్పుతున్నాను. పశ్చిమాన బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, ఇటలీ, కొంతవరకు జర్మనీలో-భూస్వామ్యపద్ధతి నాశనమై ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడ్డట్లు, ఆయా దేశాలలో కేంద్ర ప్రభుత్వాలు స్థాపించబడ్డట్లు, రెండూ యించుమించు ఒకేకాలంలో జరిగేయి. అందుచేతనే ఆజాతులు రాజకీయంగా 'నేట్' రూపాన్ని పొందేయి. ఆరాజ్యాలలో చెప్పుకోదగినంత సంఖ్యబలం కలిగిన యితర మైనారిటీ జాతులు లేక పోవుటవలన జాతీయ నిర్బంధవిధానం (National oppression) వాటిలో కన్పించదు. తూర్పుయూరపు దేశాలలో భూస్వామ్యవిధానం నాశనమై ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడ్డట్లు, కేంద్రప్రభుత్వాల స్థాపన, ఒకేకాలంలో జరుగలేదు. దీనికి అష్ట్రీయా - హంగరీ, రష్యాలే నిదర్శనం. అదేకాల్లో పెట్టుబడిదారీ విధానం అప్పటికింకా తలచూపలేదనే చెప్పవచ్చు. అయినా టర్కీ, మంగోల్స్ మొదలగువారి దండయాత్రలవలన దేశాన్ని రక్షించు

కునేందుకు, బలీయమైన కేంద్రప్రభుత్వ స్థాపన అత్యవసరమైంది. ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట కంటోనుండుగానే కేంద్రప్రభుత్వ స్థాపనలు జరుగుట మూలంగా ఒకేరాజ్యాంగంలో భిన్నజాతులకు చెందిన ప్రజలుండుట తటస్థించింది.

ఈమొదటి దశలో పెట్టుబడిదారీ విధానాభివృద్ధిలో బాటు ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట జరిగింది. పశ్చిమయూరపులో జాతీయస్పంద విధానం యెరుగని జాతీయ ప్రభుత్వాల్లో ఉండినై కాని, తూర్పుయూరపులో ఒకే కేంద్రరాజ్యాంగం క్రింద వివిధజాతుల ప్రజలుండుట తటస్థించింది. వాటిలో బాగా అభివృద్ధి చెందియున్న ఒకజాతి అధికారంలోవుండి, అనారక దశలో వున్న యితరజాతులన్నింటిని రాజకీయ, ఆర్థిక దాస్యానికి లోనుగావించింది. జాతివైషమ్యాలకు, జాతిచూడ్యమాలకు, జాతీయసమస్యకు ఆ సమస్య పరిష్కార విధానాలకూ మూలమైన జాతీయనిస్పందవిధానము యీ తూర్పు యూరపులోని బహుజాతి ప్రభుత్వాలలోనే వుట్టింది.

సామ్రాజ్యవాదం పొడచూపుట, జాతీయనిస్పందవిధానాభివృద్ధి, ఆ సమస్య పరిష్కారవిధానాలు, యివన్నీ రెండో దశ కాలంలో జరిగేయి. పెట్టుబడిదారీ దేశాలకు మార్కెట్లు, ముడిపదార్థాలు, చవుక శ్రమశక్తి (cheap labor) కావలసినచ్చాయి. ఇతర దేశాలలో పెట్టుబడులు పెట్టి తమ ఆర్థిక ఆధిపత్యాన్ని వలసదేశాలపై స్థాపించుటకు, తమవద్దక వ్యాపారముల నెక్కువచేసికొనుట కవసరమైన సముద్ర, రైలుమార్గాలకోసం పెట్టుబడిదారీ దేశాలమధ్య తీవ్రమైన పోటీ బయటపడింది. దానితో జాతీయ ప్రభుత్వాలు వలసరాజ్యసంపాదన కొరకు దురాక్రమణలు ప్రారంభించేయి. ఈ రెండోదశలో పశ్చిమ యూరపులోని వివిధ ఏకజాతిప్రభుత్వాలు (single national states) బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ మొదలైనవి కొత్త వలస రాజ్యాలు ఆక్రమించి సామ్రాజ్యవాద దేశాలుగా, బహుజాతి ప్రభుత్వాలుగా మారేయి. తూర్పుయూరపు దేశాలలో వలసే వీటిలో కూడా నిస్పందవిధానము - మైనారిటీ జాతులపై, వలసదేశ ప్రజలపై, బయటపడింది.

తూర్పుయూరపులో యూరెన్షో దళకాలంలోనే జెక్స్, పోల్స్, మొదలగు పాలిత జాతులలో జాతీయసంచలనం కల్గింది. 1914—18 మధ్య జరిగిన సామ్రాజ్యవాద యుద్ధానంతరం వెనుకటి బహుజాతి రాజ్యాంగములన్నీ కూలద్రోయబడి కొత్తగా జాతీయ రాజ్యాంగములు నిర్మింపబడినై. అందులో చాలవాటియొక్క ఉనికి (existence) యే పెద్దరాజ్యాల దయపై నాధారపడియుంది.

మూడోది సోవియట్ దళం. ఈదళంలో పెట్టుబడిదారీవిధానము కూలద్రోయబడుట, జాతీయ నిర్బంధ విధానం నశించుటయు జరిగింది. పాలక పాలితదేశాలు; మాతృ, వలసదేశాలు అనేవేదాలు క్రమంగా పాతబడి పోతున్నాయి. రష్యన్ ఫెడరేషనులో వివిధజాతుల ప్రజలు సమాన హక్కులను, అవకాశాలను కల్గియున్నారు. అయితే వెనక గ్రేట్ రష్యన్ జాతివారు యితర జాతుల ఆర్థిక రాజకీయాభివృద్ధిని అణిచివేసి ప్రభుత్వాధికారాన్ని తమ ఒక్కరి రాజకీయ, సాంప్రదామికాభివృద్ధికొరకే వుపయోగించుకున్నారు. అందుచేతనే చారిత్రకంగా కల్గిన యీ అసమానత్వం యింకొవుంజి. ఎంతో కాలంనుండి బుద్ధిపూర్వకంగా యుక్కువ చేయబడిన యీ ఆర్థిక రాజకీయ అసమానత్వం ఒకటి రెండు సంవత్సరాలలోనే పోదు. కొని, అది నిర్మూలింపబడకలేస్తుదు. నేడు వెనుకబడియున్న యీ జాతులయొక్క ఆర్థిక రాజకీయ, వైజ్ఞానికాభివృద్ధి సహాయం చేయుట ద్వారానే యీ అసమానత్వం నిర్మూలింపబడాలి.

జాతీయసమస్యలో చారిత్రకంగా మనకు తెలిసిన మూడు దశలుఇవే. మొదటి రెండుదశలకు సామాన్య (common) విషయం ఒకటుంది. ఆ రెండు దశలలోనూ కూడ జాతులు నిర్బంధవిధానంకీ, బానిసత్వంకీ లోనుగానడం, దానిమూలంగా యెడతెగని జాతీయ పోరాటాలు జరుగుట—మొత్తానికి జాతీయసమస్య పరిష్కారం అవలేదు. మొదటి రెండుదశలకూ ఒక తేడాకూడావుంది. మొదటి దశలో జాతీయ సమస్య వివిధబహుజాతి రాజ్యాంగములలోనే వుండేది. ఆసమస్య యేదోకొన్ని యూరపు జాతులకు

మాత్రమే సంబంధించి యుండేది. కాని రెండోదశలో నది ప్రతి ఒక్క రాజ్యాంగానికి సంబంధించిన ఆంశరంగిక సమస్యనుండి యెన్నో ప్రభుత్వాలకు సంబంధించిన పెద్ద సమస్యగా మారింది. జాతీయ సమస్య చివకు కొత్త వలస రాజ్యాలకు సంపాదించుటకు, వలసదేశ ప్రజలకు వోచుకొనుటకు పెద్ద సామ్రాజ్యవాద దేశాలనధ్య యుద్ధసమస్యగా మారింది. ఈ విధంగా మొదట నానాదేశ దేశాలకు మాత్రమే సంబంధించిన యీ జాతీయ సమస్య క్రియంగా వలస రాజ్య సమస్యగా కనిపిస్తోంది.

అయితే, యీ మామూలు తలవనితలంపుగా కలిగిన చారిత్రక సంఘటన కాదు; దానికి కొన్ని కారణాలున్నాయి. మొదటిది. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధ కాలంలో, ఇరుపక్షాలనున్న సామ్రాజ్యవాదుల ముఠాలు కూడ వైన్యాలలో చేరి తమకు తోడ్పడవలెనని వలస దేశాల ప్రజలను కోరిక తప్పింది కాదు. దీనివలన ఆ ప్రాంతాల్లో చైతన్యం కలిగి వారిలో పోరాటంకొరకు, గాస్య విముక్తులకు తీవ్రమైన వాంఛను కల్పించింది. జాతీయ సమస్య ప్రపంచ వ్యాప్తమైన వలస దేశాల సమస్యగా మారుట కింకో కారణంకూడా వుంది. దాని మూలాన్నే మొదట చిన్నదిగా సాగించి మైన దాస్యనిముక్తి పోరాటం క్రమంగా ప్రపంచవ్యాప్తము చుట్టుముట్టింది. ఇదే సామ్రాజ్యవాద ముఠాలు, టర్కీని ముక్కలు చేసి తమలో తాము పంచుకొనుటకు, టర్కీని రూపుమాపుటకు చేసిన ప్రయత్నం. మహమ్మదీయ ప్రజలందరిలో చాలా నానాదేశ మైయుండి వారికి నాయక స్థానంలో వున్న టర్కీ సహజంగా దీన్ని అంగీకరించలేకపోయింది. తన శత్రువులపై యుద్ధం ప్రకటించి, తూర్పు దేశాల ప్రజలను సామ్రాజ్యవాద శత్రురేకపుష్కలంలో సంఘటిత పరచింది. మూడో కారణం. సోవియట్ సోషలిజం మీదికి ప్రవేశించడం. సామ్రాజ్యవాద శత్రురేక పోరాటంలో సోవియట్ సోషలిజం పోయింది. అఖండంగా యాదు, తూర్పు దేశాల బానిస ప్రజలలో వుహ్సాహాన్ని, ఆనందాన్ని కల్పించేయి. వారిలో స్వాతంత్ర్య విపాసనను కల్గిస్తోంది. వారిని పోరాటానికి రాయారు చేసేయి. అలా బిల్లెండు నుండి యిటు ఇండియా వరకున్న దేశాల ప్రజలందరూ

2 కుక్కుమ్మడిని సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక వుద్యమాన్ని సృష్టించారు.

ఈ కారణాలన్నిటి వలన బూర్జువా సమాజం జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించి ప్రజల మధ్య శాంతిని నెలకొల్పలేక పోవుటయేగాక, తననిష్పాన విధానము వలనదేశాలలోని వీడిత జాతులలో అణగియ్య పిపాసను గగులొక్కల్పి వారందరూ ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా యుద్ధభూమిలోనికి వచ్చి చీసింది.

జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించగల్గింది, వివిధ జాతుల సరస్పర సహకారంతో, సుహృద్భావంతో నివసించుటకు తగిన పరిస్థితులను కల్పించ గల్గినది, ఒక్కసోవియట్ ప్రభుత్వ పరిపాలనయే; శ్రామిక వర్గ నియంతృత్వమే అని చెప్పక తప్పదు.

పెట్టుబడిదార్లు అధికారం, వుత్పత్తి సాధనాలలో వ్యక్తిగత ఆస్తి హక్కు, వ్యవస్థాపితాలూ వున్నంతకాలం జాతుల మధ్య సమానత్వం అనేది అసాధ్యం; పెట్టుబడిదార్లు అధికారంలో వున్నంతకాలం, వుత్పత్తి సాధనాలను వశపర్చుకొనుటకు పోగాటం జరుగుతూన్నంతకాలం జాతుల మధ్య సమానత్వం కాని, వివిధ జాతుల శ్రామిక ప్రజాసామ్రాజ్యం మధ్య సహకారం కాని వుండజాలవు. జాతుల మధ్య సమానత్వమును పోగొట్టుటకు అన్ని జాతులకు చెందిన శ్రామిక ప్రజాసామ్రాజ్యం మధ్య సహకారంపై ఆధారపడిన సమాజ వ్యవస్థను స్థాపించుటకు, పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని నాశనం చేసి సోవియటు వ్యవస్థను స్థాపించుటే యేకైకమార్గమని చరిత్ర మనకు తెల్పుతూంది.

చరిత్ర యింకో విషయాన్ని కూడా స్పష్టంగా తెలియజేస్తూంది. ఒక ప్రజా జాతీయ విజాతీయ బూర్జువా వర్గాలను కూలద్రోసి సోవియటు వ్యవస్థను నిర్మించుకొన్న తర్వాత కూడా ప్రపంచంలో సామ్రాజ్యవాదం ఒలీయమై వున్నంతకాలం తమ యిరుగుపొరుగు సోవియట్ రిపబ్లిక్కుల ఆర్థిక వైనిక సహాయం వుంటేనే తప్ప తమ నూతన సామాజిక వ్యవస్థను కాపాడుకోలేరు. సోవియట్ రిపబ్లిక్కులు అన్ని ఒకేరాజకీయ సమైక్యతలో కలిసి సంపదలన్నిటిని కేంద్రీకరించి బలమైన విద్యుత్ ఆర్థిక, వైనిక శక్తిగా రూప

రైతేనే తప్ప ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదుల సంయుక్త శక్తి నెరుగోలేరనే విషయం, 'హంగరీ' యొక్క వుదాహరణను బట్టి పూర్తిగా తేలుస్తూంది.

రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరేషన్ అటువంటి రాజకీయ సమ్మేళన (political union) యొక్క సజీవమైన రూపమే.

కామ్రేడ్స్, రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరేషన్ లో జాతీయ సమస్య పరిష్కారానికి మనపార్టీ నిర్ణీత కార్యక్రమం నెరవేర్చవలసి ఆవశ్యకతను తెలియజేయుటకే యీ వైవిధ్యములన్ని వివరింపవలసివచ్చింది.

సోవియట్ పరిపాలనక్రింద రష్యాలోను, యితర సోవియటు రిపబ్లిక్స్ లలోను కూడ పాలక పాలిత జాతులుగాని, మౌన చలన దేశాలుగాని, దోపిడీదార్లు, పీడితులుగాని, లేకపోయినప్పటికీ రష్యాలో 'జాతీయ సమస్య' యిప్పటికీ పూర్తిగా పరిష్కారం అవలేదు. చాలాకాలం నుంచి ఆనాగ రకంగావున్న వివిధజాతుల ప్రజలకు అర్థికంగా, రాజకీయంగా, వైజ్ఞానికంగా స్వరాభివృద్ధిచెంది మధ్యరష్యాతో సమానస్థితికి వచ్చుటకు తగిన అవకాశాలను కల్పించిననాడే సమస్య పూర్తిగా పరిష్కరింపబడుతుంది. జారిస్టు ప్రభుత్వం యుక్రేన్, అజర్ బైజాన్, టర్క్ మెన్ షాన్ మరయిరా దేశాలను రాజకీయంగా ఆభివృద్ధి చేయుటకు వీలమనైనా ప్రయత్నించి యుండలేదు. సరిహద్దు ప్రదేశాలలోని ప్రజలయొక్క వైజ్ఞానికాభివృద్ధికి యెన్నో దాటరాని అడ్డంకులు కల్పింపబడినై. యితర జాతుల ప్రజలను బలవంతంగా 'రిస్సిఫై' (russify) చేయుటకు తీవ్రంగా ప్రయత్నించింది. రష్యన్ ప్రభుత్వ సహాయంతో రష్యన్ భూస్వాములు, పెట్టుబడిదార్లు, క్లిక్స్ లు, చెఛెన్స్, ఓసెట్స్, మొదలగు ప్రజల భూముల నాక్రమించి వారిని, నిస్సహాయులను చేసేరు. ఆప్రజలను స్వనాశనం చేసేరు. అట్టి ప్రజల ఆభివృద్ధి విషయంలో కూడ మనం పూర్తిబాధ్యత వహించాలి. గ్రేట్ రష్యన్ జాతి యెంతో కాలం ఆధికారంలో వుండడంతో ఆ ఆధికారి విహీనులు కేటికీ రష్యన్ కమ్యూనిస్టులపై ప్రభావాన్ని కల్పిస్తున్నాయి. వారు తాము గొప్పవారమనుకుంటూ వెనుకబడియున్న అనాగరక జాతులతో ద్వంద్వ సంబంధాల నేపే

రచు కొనుటగాని, వారి అభివృద్ధికొరకు కృషి చేయుటగాని జరుగుటలేదు. వారి అవసరాలు గుర్తించి తమ పార్టీపనిలో సరిహద్దు ప్రదేశ ప్రజల యొక్క సాంఘిక జీవనంలోని, విజ్ఞానంలోని తేడాలను, ప్రత్యేకతలను గుర్తించక, రష్యన్ గ్రేట్ పవర్ ఛావునిజమ్ (జాతీయ దుగహంకారం) వైపుకు మొగ్గుతూండే కొద్ది రష్యన్ కమ్యూనిస్టుల మతాలను గురించియే ఇక్కడ నేను సూచిస్తున్నాను. చిరకాల నిష్పంధాలకు గురియైపోయిన జాతుల్లోని కమ్యూనిస్టులవైకూడ తత్ఫలితాలు యిప్పటికీ కనిపిస్తున్నాయి. వారొక్కొక్క పుగు తమ శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం యొక్క ప్రయోజనాలను జాతీయ ప్రయోజనాలనుండి వేరుపరచలేకుండావున్నారు. నేటివ్ కమ్యూనిస్టులలో కొన్ని సమయాల్లో కనిపించే సంకుచిత జాతీయవాదం సంతి యొక్కడ నూనింపబడుతుంది. ఈ సంకుచిత జాతీయతయే తూర్పున 'పాక్ - ఇస్లామి జమ్, పాన్-టర్క్ జమ్' వుద్యమాలకు పురిగొల్పింది. ముఖ్యంగా కిర్మిజ్, బష్మిర్, గోర్బిన్ తెలను స్వనాశంనుండి కాపాడి వారికి కావలసిన భూమి ని కులక్ వలసదారుల నుండి లాగివోనియైనా వారి కిప్పించాలి.

పార్టీయొక్క తక్షణకర్తవ్యముల సంతి చెప్పేను. ఇప్పుడు సరిహద్దు ప్రదేశాలలో, ముఖ్యంగా తూర్పుదేశాల్లో ప్రత్యేక ఆధిక జీవిత పరిస్థితుల కనుగుణంగా మన పార్టీ విధానాన్ని మార్పుకొనుట అనే కర్తవ్యాన్ని గూర్చి మాట్లాడతాను.

ఇంచుమించు మాడుకోట్ల ప్రజలు - అందులో చాలాభాగం టర్కిష్ ప్రజలు - పారిశ్రామిక విధానం అంటే యేమిటో యెరుగరు. వారింకా వెనుకటి భూస్వామ్య విధాన దశలోనే వున్నారు. అందుచేత వారిలో యించుమించుగా శ్రామికవర్గం లేనే లేదని చెప్పవచ్చును. ఇప్పుడువారు ఒక్కసారిగా "ప్రిమిటివ్ ఎకానమి" నుండి నేటి సోవియట్ ఆర్థిక వ్యవస్థలోకి మారవలసియున్నది. ఇది కష్టసాధ్యమైనపనే గాని, అసాధ్యంకాదు; ఈ ప్రజలయొక్క ఆర్థిక జీవిత విధానంలోని ప్రత్యేకతలు, ఇవేకాక వారి చరిత్ర, సాంఘిక జీవితం, విజ్ఞానం వీటన్నిటినికూడ మనం జ్ఞాపకం వుంచుకో

వారి. ఇక్కడ చిథ్య "ష్యాలో ప్రాధాన్యత వహించిన విధానాలనే, అనా-
లోనితంగా కేన్న నాగరికత దశలోవున్న యీ ప్రజలలో ప్రవేశ పెట్ట
జూచుట చాల ప్రమాదకరమైనపని. ఇన్వెన్సోవియట్ కేడరేషన్ యొక్క
ఆర్థిక విధానాన్ని యిక్కడ ఆచరణలో పెట్టేటప్పుడు సరిహద్దు ప్రదేశా-
లకు మూలమే సంబంధించిన (Peculiar to the border regions)
వారి ఆర్థిక జీవితంలోని, వర్గనిర్మాణంలోని, చారిత్రక సాంప్రదాయాలలోని
ప్రత్యేకతలను మనం ముఖ్యంగా దృష్టిలో వుంచుకోవాలి. ఆహార పనాగ్ధాల
కోటాలను నిర్ణయిస్తూ, "పీపుల్స్ కమిస్సేరియట్ ఆఫ్ ఫుడ్" క్విజియాలోని
మహమ్మదీయ ప్రజలకు పండులను సుఫరా చేయవలసిందిగా కోరింది.
మహమ్మదీయులు పండిని ఆసహ్యించుకుంటారు. వారు పండుల నేవిధం
గానూ వుపయోగించుకోరు. ఈవిషయం మామూలుగా ప్రతివానికీ తెలిసి
యుంటుంది. కాని అటువంటి ముఖ్యమైన ఆచార భేదాలను కూడా కొందరు
గుర్తించకుండా వున్నాన్ని విషయం ఈవుదాహరణనుబట్టి స్పష్టమౌతుంది.
ఇటువంటి చిన్న చిన్న తప్పులను (Incongruities) ఖరీదిద్దు కొన్న సంగతిని
గూర్చి యెక్కువగా చెప్పుకోకరలేదు.

క్రామేడ్ చిషెరిన్ వ్యాసాలకు సమాధానం యిమ్మనికోరుతూ ఒక
కాగితం నాకిప్పుడే వచ్చింది. కామ్రేడ్స్, ఆవ్యాసాలను నేను చాలా
జాగ్రత్తగా చదివేను. అవి సారస్వతంగా మాలిమే వుపయోగిస్తాయని నా
అభిప్రాయము. వాటిలో నాలుగు పాఠపాట్లు- తప్పులభిప్రాయాలు-
వున్నాయి. ఒకటి సామ్రాజ్యవాదరాజ్యాలమధ్య పరస్పర వ్యతిరేకత లేదం
టాదు, కామ్రేడ్ చిషెరిన్. సామ్రాజ్యవాదులమధ్య అంతజ్ఞతీయ ఏకాభి
ప్రాయత చాలా యెక్కువ వున్నదంటాడు: వివిధసామ్రాజ్యవాద మతాల
రాజ్యాల (ప్రొచన్, అమెరికన్, బ్రిటన్, జపాను, మొదలగు) మధ్యాల పర-
స్పర వ్యతిరేకతలు లేవంటాడు: ఇది తప్పునందా వున్నాయని, అదే యుద్ధాల
లకు వారి తీస్తున్నాయని అందరికీ తెలిసిన సంగతి. సామ్రాజ్యవాద ప్రభు-
వుల ఏకాభిప్రాయతను అతీతమొక్తిగా చెప్పేడు. వారిమధ్యాల అంతరంగిక

విరుద్ధాలయొక్క బలాన్ని కొంచెపరచి చెప్పేడు. ఆవైరుధ్యాల తప్పకుండా వున్నాయి. వాటి నాధారంగా చేసికొనియే మన విదేశాంగకాళి people's commissariat of foreign affairs యొక్క కార్యక్రమం నడుపబడతూంది. కామ్రేడ్ చిషెరిన్ యొక్క రెండో పోరపాటు యేమిటంటే కొత్తగా నిర్మించబడిన జాతీయ రాజ్యాంగములకూ (జెకోస్లోవేకియా, పోలండు, ఫిన్లాండు మొదలగువాటిమీద ఆర్థికంగా, పైనికంగా ఆధికారం కల్గియున్న గ్రేట్ పవర్స్ కూ మధ్యగల వైరుధ్యాలను కూడ యితడు తగిన ప్రాధాన్యతయివ్వలేడు. (గ్రేట్ పవర్స్) వెద్దరాజ్యాలు యీజాతీయ ప్రభుత్వాలు లొంగి యున్నప్పటికీ కూడా లేక ఆలొంగి యుండుటచేతనే కావచ్చుకూడాను, ఆరెంటి మధ్యా పరస్పర వైరుధ్యాలున్నాయి. పోలండు ఎస్టోనియా మొదలగు దేశాలతో జరిగిన రాయబారాల్లో యివన్ని బైట పడ్డాయి. ఈవైరుధ్యాలను సరిగా గుర్తించి, వాటిని వుపయోగించుకొని తన స్థానమును బలపర్చుకొనుటయే మన విదేశాంగకాళి (people's commissariat of foreign affairs) యొక్క ప్రధానోద్దేశం. కామ్రేడ్ చిషెరిన్ యెంతో ఆశ్చర్యం కలుగజేసేట్టుగా యీవిషయంయొక్క ప్రాముఖ్యతను తక్కువ అంచనా వేసేడు. కామ్రేడు చిషెరిన్ యొక్క మూడో తప్పు యేమిటంటే, అతడు 'జాతీయ స్వయం నిర్ణయత్వము'ను గురించి అనవసరమైనవి చాలా చెప్పేడు; అప్పుడే జాతీయ స్వయంనిర్ణయత్వంనాని అసలు ఆర్థంపోయి, అదియిప్పుడు సామ్రాజ్యవాదులచేత ప్రయోగింపబడుతున్న ఆర్థకూన్యమైన వినాదంగా మారింది. ఈనినాదాన్ని మనం రెండేళ్ల క్రితమే నొదిలివెట్టిన విషయం చిషెరిన్ మరచిపోయినట్లున్నాడు. మన ప్రస్తుత కార్యక్రమంలో యీనినాదం లేనేలేదు. మనకార్యక్రమంలో యిప్పుడున్నది నిజమైన ఆర్థంకూడాలేని జాతీయ స్వయంనిర్ణయత్వ నినాదంకాదు. అంతకంటే మంచిదీ, స్పష్టమైన నిర్వచనంకలదీ ఐన "జాతుల యొక్క రాజకీయంగా విడిపోవుటకు హక్కు" అనే నినాదం. ఈరెండింటికీ చాలా తేడావుంది. రస వ్యాసాల్లో కామ్రేడ్ చిషెరిన్ యీయదార్థాన్ని

వనించలేదు. అందువలన యెన్నడో వదలివేయబడిన పాత వినాదం మీద అతడు చేసిన విచక్షణలన్నీ శుద్ధ వృథాప్రయాస అయింది. ఎందుచేతంటే, నా 'థీసిస్' లో కాని, పార్టీ ప్రోగ్రాములోగాని యొక్క డా "స్వయం నిర్ణయం" (self determinations) గురించి ఒక్కమాట కూడా లేదు. వాట్లలో వున్నది ప్రజలయొక్క రాజకీయంగా విడిపోయే హక్కును గురించియే. వలసదేశాల్లో స్వాతంత్ర్యోద్యమాలు చేలరేగిన యీ ప్రస్తుత పరిస్థితులలో యిది మన కొక విప్లవకరమైన వినాదం. సోవియటు రివల్యూషన్ ను కొద్దికంటే 'సమాఖ్య' లో చేరుటవల్లనూ, రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరేషనులోని ప్రజలందరూ దానిని కోరుటచేరనూ, 'విడిపోయే హక్కు' అమలు జరుపబడలేదు. కాని బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, అమెరికా, జపానులకంటే నున్న వలసదేశాలకు, అరేబియా, మెసపొటేమియా, టర్కీ, హిందూస్తాన్ మొదలగు దానివలసదేశాలకు సంబంధించి సంతకం యీ వినాదం (విడిపోయే హక్కు) విప్లవవినాదమే: దాన్ని మనం వాదించేయుట అంటే 'ఎంటెన్టీ' (entente) యొక్క వలలో సడిపోయేయన్న మాటే. అరేబి వ్యాసాల్లోని నాలుగో పాఠపాటు. వాటిలో యేమీ ఆచరణలో పెట్టవలసి నూచనలు లేవు. వ్యాసాలు వ్రాయుటలో అద్వైతకర్తవేమి; గాని "కామ్రేడ్ స్టాలిన్ థీసిస్: వ్యతిరేకంగా" అని దానికి పెద్ద పేరు పెట్టివును దానిలో రస విషయ ప్రాధాన్యతవుండాలి. అధికం యేవోకొన్ని ప్రతిపూర్ణతలైనా (counter proposals) వుండాలి. కాని అరేబి వ్యాసాల్లో అట్టి ఆచరణీయమైన నూచన ఒక్కటికూడా నాకు కన్పించలేదు. కామ్రేడ్స్, ఇంతతో ముగించబోతున్నాను. మనం ఈక్రింది నిర్ణయాలకు వచ్చేము. బూర్జువా సమాజం జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించకపోవడం అటుంచి పైగా దానిని క్లిష్టతరంచేసి వలసదేశాల సమస్యగా తయారుచేసి తనకే వ్యతిరేకంగా అటు విగ్లండు నుండి యిటు హిందూస్తాన్ వరకు ఒక శక్తులంగాన్ని నిర్మించుకుంది; తన తెలివితక్కువపోలసీవలన ఉత్పత్తి సాధనాల సమిష్టి యాజమాన్యం మీద నిర్మితమైన సోవియటు రాజ్యాంగం ఒక్కటే జాతీయ

సమస్యను ధైర్యంగా యెదుర్కొని పరిష్కరించగలడు. సోవియటు షేడరేవ
నులో పాలక జాతులు, పీడిత జాతులు వుండవు. జాతీయ నిర్భంధవిధానం
తొలగింపబడింది. పాతబూర్జువావ్యవస్థనుండి వారసత్వంగా వచ్చిన నాగరిక,
అనాగరిక జాతుల మధ్య (వైజ్ఞానిక, అర్థిక, రాజకీయ) అసమానత్వం వుండుట
వలన జాతీయ సమస్య ఒక కొత్తరూపంలో ప్రవృత్తు మైంది. వెనుకబడివున్న
జాతుల అర్థిక, రాజకీయ, వైజ్ఞానికాభివృద్ధిని త్వరపరచుటకు, చాల అభివృద్ధి
దశలో వున్న మధ్యరష్యాతో కలుసుకొనుటకూ వారికి తగిన అవకాశాలు
కల్పించుటకు అవసరమైన నిధానాలను కార్యక్రమాన్ని అనలంబించి దానిని
పూర్తిగా పరిష్కరించేయాలి. నేను విముందుంచిన “జాతీయ సమస్యపై
థీసిస్” లోని మూడో సెక్షనులోవున్న ఆచరణీయములైన నూతనలు మన
యొక ద్వయ నిర్వహణకు వుపకరిస్తాయి.

చర్చకు సమాధానం.

కామ్రేడ్స్, జాతీయ సమస్యమీద జరిగిన చర్చలో ఈ సమావేశం
(కాంగ్రెస్) లో అతిప్రధానమైన విషయం యేమిటంటే, మనం జాతీయ
సమస్యపై ప్రకటనలు చేయడంనుండి రష్యా (పరిపాలక) పునర్విభజనద్వారా
సమస్యకు ఆచరణసాధ్యమైన పరిష్కార మార్గానికి వచ్చేం. అట్టోబరు
విప్లవ ప్రాంతంలో జాతులకు ‘విడిపోయే హక్కు’ (right to secede)
వుందని ప్రకటించడంతో పూరుకున్నాము. 1918 లోనూ, 1920 లోనూ,
వెనుకబడియున్న జాతుల శ్రామిక ప్రజాసామ్యంకీ, రష్యాన్ శ్రామికవర్గానికీ
మధ్యను దగ్గర సంబంధాలు నెలకొల్పే ఆశయంతో రష్యా నంలనూ జాతీయ
నూత్రానుగుణ్యంగా వివిధ పరిపాలనా ‘యూనిట్సు’ గా విభజించేము.
ఇప్పుడు యీ సమావేశములో సమస్య సంతనూ ఆచరణమోగ్యమైన గట్టి
పునాదిపై వుంచాము. ఆ సందర్భములో “రష్యాతో కలిసియున్న యీస్వపరి
పాలిత ప్రాంతాలు (Autonomous regions) స్వతంత్ర రిపబ్లికులలోని

శ్రామిక ప్రజాసామ్యం యెవల పెట్టిబూర్జువాన్యం యెవల పార్టీవిధానం యేవిధంగా వుండాలి" అనే విషయంపై నిర్ణయంపబడాలి. "ఈ థీసిస్ ఆంగణ సాధ్యంకాదని" కామ్రేడ్ జాట్కోవ్ స్కీ అనడం నాకు చాలా వింతగా వుంది. ఇప్పుడు నాచెటిలో ఆతడు కయాయచేసిన థీసిస్ వుంది. యే కాణంజేతనో అరెడు దానిని ఈ సమావేశ యొక్క దృష్టిపథంలోకి రానీయ లేదు. థీసిస్ ఆంగణనూ నిర్మాణయుక్తమైన నూతన ఒకటి కూడ లేదు. "వ్యక్తసోషలిస్ట్ షిప్" అనే పేరు మాచ్చి "కమ్యూనిస్టు" అనే పేరుంచాలని "రోస్సిస్కాయి" అనే దానికి బదులు "రవ్యక్" లేక "ప్రోల్ రవ్యక్" అనే మాట వుపయోగించాలనీ తప్ప జాట్కోవ్ స్కీ థీసిస్ లో యింకా సూచన లేనేలేదు.

లెన్యోవ్ విషయం. చర్చలో పాల్గొనిన ప్రతినిధులనుండి నేనెంతో యెక్కువ ఆశించాను. రవ్యక్లో 22 సరిహద్దు ప్రదేశాలు (border regions) వున్నాయి. వీటిలో కొన్ని పారిశ్రామికంగా బాగా అభివృద్ధి చెందినై. ఆ విషయంలో రవ్యక్కు వీటికి ఆటేలేదా లేదు. మరికొన్ని వెట్టు బడిదారీ వ్యవస్థలోకి ప్రవేశించనేలేదు; వాటికి, మధ్యవ్యక్తా యెంతో తేడా వుంది. ఇంకా కొన్ని పూర్తిగా అణగద్రొక్కి వేయబడి సంపూర్ణంగా నాశనమైపోయే దశలో వున్నాయి. ఈ థీసిస్ లో యీ సరిహద్దు ప్రదేశాల భిన్నత్వాన్ని పూర్తిగా సోదాహరణంగా విశదీకరించుట అసాధ్యమైన పని. పార్టీ మొత్తానికి సంబంధించిన 'థీసిస్' లో ఒక్కటర్కీస్తాన్ ను గురించియే వ్రాయాలి, ఒక్క ఆజర్ బైజాన్ ను, ఒక్క యుక్రేన్ గూర్చి మాత్రమే వుండాలి అని ఆదేశం లో సబబు లేదు. అన్ని సరిహద్దు ప్రదేశాలలోనున్న సామ్య లక్షణాలనే (common features) యేరి థీసిస్ లో వాటి కొరకు రూపం యిస్తాము. ప్రత్యేకతలు వదిలివెట్టుబడతాయి. 'థీసిస్' లను యింకొకటిగా కలపాలని చెప్పినది మాత్రం వుండనిది లేదు. రవ్యక్లో జాతుల యెన్నో గుంపులుగా విధింపబడాలి. 'థీసిస్' లో ఆ పద్ధతే అవలంబించబడింది. రవ్యక్లో జాతుల జనాభా 6 కోట్లు 50 లక్షలు,

రాజ్యంగములు (states) గా అభివృద్ధి చెందుటలో మధ్యస్థానములు
 వెనకబడియున్నారు అనేది వీరిందరికీ వర్తించే సామాన్యలక్షణం. తమ మార్పు
 భావంలో తమస్వంత సోవియట్ స్టేట్ లైఫ్ (state life) ను అభివృద్ధి
 చేసికొనటకు యీ జాతులకు - వాటిలోని శాశ్వత ప్రజాసామాన్యంకి - సహాయం
 చేయుటకు మనం చేయవలసిన కృషి అంతా పూర్తిగా చేయుటే మన
 ఉద్దేశ్యం. 'థీసిస్' లోని 'నూచనల్' సెక్షనులో యీ 'సామాన్యలక్షణము'
 (common feature) ను గురించి వ్రాయబడింది. తర్వాత బోర్డరు
 రిజియన్సులోని ప్రత్యేక లక్షణములకు యింతకన్న స్పష్టమైన నిర్వచనం ఇవ్వ
 వలెనంటే ఆ 6 కోట్ల 50 లక్షల్లోంచి, పెట్టుబడిదారీ దశలోనే ప్రవేశించని
 3 కోట్ల టర్కిష్ ప్రజలను వేరుచేయవలసి యుంటుంది. కొన్ని విషయాల్లో
 రష్యా రాష్ట్రాలకన్న అజర్ బైజాన్ చాలా నయమని (వుక్రుష్టమైన
 దని) చెప్పిన క్రామేడ్ మిట్టోయన్ వాదన తప్పు. బహుశా అజర్ బైజాన్
 అని చెప్పినపుడు అతని దృష్టిలో "బాకూనగరం" వుంది. అజర్ బైజాన్
 గడ్డలోనుండి బయల్దేరింది కాదు, బాకూనగరం: అది, నోదెర్, రాత్ షీర్, విషీ
 యింకా యితరుల ప్రయత్నాల వలన అంటే బైటివారి (విదేశీయులు)
 కృషివలన నిర్మింపబడింది. అజర్ బైజాన్ మాత్రం యెంతో వెనుకబడియుంది:
 ఆదేశపు ప్రజలలో యింకా మధ్యయుగపు పితృస్వామ్య-భూస్వామ్య
 (patriarchal-feudal) సంబంధాలు మాత్రమే యిప్పటికీ అమల్లో
 వున్నాయి. ఆకారణంచేత నేను అజర్ బైజాన్ ను పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ
 లోనికి రాని సరిహద్దు దేశాల గూర్పులో చేర్చేను. వాటిని సోవియట్
 ఆర్థిక వ్యవస్థలోనికి తెచ్చుటకుగాను కొన్ని నిర్ణీత మార్గాలవలనోంచవలసి
 యుంది. థీసిస్ లో దీన్ని గురించి చర్చింపబడింది. ఇవి రెండుకాక యింను
 మించు 1 కోటికి మించకుండావున్న (స్థిరనివాసాలులేని) పశువుల్ని మేల్పటే
 ప్రధాన వృత్తిగా 10 (pastoral) గుంపులున్నాయి. వారిలో యింకా
 'గుంపుజీవితం' (tribal form of life) యొక్క ప్రాబల్యం వేమీ
 కన్పింలేదు. వారింకా వ్యవసాయవృత్తిని కూడ అవలంబించనేలేదు. కిర్గిజ్ లు,

వుత్తర టర్కీస్తాన్ ప్రజలు, బష్కిర్లు, చెచెన్లు, ఓసెట్యు, ఇంగుషేలు మొదలగు వారీ రకానికి చెందినవారే. ఈ ప్రజలకు సంబంధించినంతవరకు మనం మొట్టమొదట చేయవలసిన పని వారికి కావలసిన 'భూమి'ని వాళ్ళకిప్పించాలి. అంతటితో వాళ్ళని గురించిన చర్చ ఆపేసేం. ప్రత్యేకం కిర్గిజులకో, మర్కొరికో వేరే అవకాశం యివ్వడం అనవసరం. యిందులో - వాళ్ళతే బష్కిరియా, కిర్గిజియా, గోర్బిస్లలోని దుస్థితిని గురించి. (అక్కడ సాగు చేసికో-దానికి భూముల్లేక మలమల మాడిపోతున్నాడు.) యెక్కువ చెప్పి యుండేవారు. కాని యీ సందర్భంలో కామ్రేడ్ శఫరోవ్ చెప్పినది ఏవో ఒక కోరిక జనాభాగల గ్రూపుకే వర్తిస్తుంది; అందుచేత అరను చేసిన నూతన లను సరిహద్దు ప్రదేశాలన్నిటికీ వర్తింపజేయజూచుట తెలివితక్కువ పని. ఈ గ్రూపుకు మినహాయిస్తే మిగిలిన 3 కోట్ల 50 లక్షల రష్యానేతర ప్రజలకు యీ వుపపాదనల ప్రాధాన్యత శుద్ధశూన్యం. కొన్ని జాతుల గ్రూపుల విషయములో కొన్ని క్లాసులకు కామ్రేడ్ శఫరోవ్ చేసిన స్పష్టమైన వుపపాదనలకూ, సవగణలకూ నేను వ్యతిరేకుడను కాను, కాని, వాటిని అందరికీ వర్తింపజేయ జూచుటను మాత్రం నేను అంగీకరించను. అరడి వుపపాదల్లో ఒక దానిని గురించి కొంచెం చెబుతాను. ఆ వుపపాదనలో "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వయం నిర్ణయత్వము" (National cultural self-determination) అనే పదం వుపయోగింపబడింది. దానిలో యిలావుంది.

రష్యా తూర్పు సరిహద్దు ప్రాంతాల ప్రజలకు తమ జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వయం నిర్ణయత్వం, తమ స్వభావంలో విద్య మొదలగు అవకాశాలను ప్రామాణ్యవాద విధానం కించితైనా యివ్వలేదు. అందువలన వారు పెట్టుబడిదారీ నాగరకరయొక్క వైజ్ఞానికాభివృద్ధిలో పాల్గొనలేక పోయారు.

ఈ ఉపపాదనలో పూర్తిగా 'బండిస్తు' లక్షణాలున్నాయి. జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వయం నిర్ణయత్వం 'బండిస్తుల' పంథా. ఈనినా దాన్ని మనం చూచి తేసి చాలా కాలం ఆయింది. యేమీ అర్థంలేని యీ పదజాలాన్ని మళ్ళీ పునరుద్ధరించవలసిన అవసరంలేదు.

కమ్యూనిస్టులు క్షత్రిమంగా తెల్లవ్యవస్థ జాతి అనేవాన్ని కల్పిస్తున్నారని కొందరు అపవాదు వేస్తున్నారు. ఇందులో యేమీ నిజంలేదు. తెల్ల రవ్వనులకు వేరే ఒక భాష వుంది. వారిభాష ద్వారా వారిజ్ఞానమును సంపాదించుటకెంతో వీలుంది. 5 సం॥రాల క్రిందట యుక్రేనియన్ జాతినిగురించి కూడ యిలాగే మాట్లాడేవారు. ఈమధ్యకూడా యుక్రేనియను రి. బ్లిక్కు, యుక్రేనియన్ జాతి అనేవి అసలు లేవనీ, అవి జర్మనుల సృష్టిమాత్రమే అని కొందరు గట్టిగా చెప్తున్నారు. కాని 'యుక్రేనియన్ జాతి' అనేది వుంది. ప్రజల జ్ఞానాభివృద్ధికి తోడ్పడుట కమ్యూనిస్టులకధి. మనం చరిత్రకు యెదురీదలేము. కొన్ని యుక్రేనియన్ నగరాలలో ప్రస్తుతం రవ్వకొప్పొల్యం యెక్కువగా వుండచ్చు. కాని కాలక్రమాన యివన్నీ యుక్రేనియన్ జాతిలోఁ బ్రసిపోయి తీరుతాయి. 40 యేండ్ల క్రితం 'రీగా' జర్మన్ పట్టణంగావుండేది. కాని యిప్పుడు అదిపూర్తిగా తెల్లల నగరంగా మారిపోయింది. జాతీయతకు పల్లెటిప్రాంతాలే ఆయువుపట్టు. అక్కడనుంచి కచ్చిత ప్రజలే పట్టణాలు పెరిగి పెద్దదవడానికొకానం. అందుచేత తప్పకుండా పట్టణాలు కూడ అసలు జాతీయతను పొందితీరుతాయి. 50 యేండ్ల క్రితం హం రీలోని పట్టణాలన్నిటిలో జర్మన్ జాతిలే ప్రాబల్యం; అట్టిది నేడు 'మాగియూర్' జాతిలే వాటన్నిటిలో ప్రా.ల్యం. తెల్లవ్యవస్థ కాని వారెక్కువగా వున్న తెల్లవ్యవస్థనగరాలలో కూడ యిదే జరుగుతుంది.

చివరను ఈథీసిస్లోని కూరకలను పూర్తిగా ఆరగింపులో పెట్టేవిధానాలను ఆలోచించుటకు గాను వివిధప్రాంతాల ప్రతినిధులతో ఒక కమిటీని యెన్నుకోవాలని నూచన చేస్తున్నాను. (applause)

సోవియట్ రిపబ్లిక్కుల సమ్మేళన. (Amalgamation)

సోవియట్ల ప్రధమ సమావేశంలో (డిశంబరు 30 - 1922)

యిన్వబడిత రిపోర్టు.

కాన్ఫరెన్స్, ఈజిప్టులో సోవియట్ల ప్రభుత్వచరిత్రలో ఒక గూఢనా ధ్యాయం ప్రకటించడానికి ఉద్దేశించబడింది. ఇక్కడ సోవియట్ల రిపబ్లిక్ల పరిధి విస్తరించడానికి ముఖ్యంగా చూడబడింది. ఇప్పుడు ఇరుగు గుర్తు క్రొత్త పరిధి, సోవియట్ రిపబ్లిక్లన్నీ కలిసి ఒకే సంఘటిత సమాఖ్యగా ఏర్పడినట్లు ప్రకటించబడింది. ఇక్కడ వన్నె ఇక్కడ దృష్టిని తొలగించడాకు, సోవియట్ ప్రభుత్వమును అంతర్జాతీయ వాణిజ్యాలలో బోయ్మెన్ శక్తిగా చేయటం ఈ కిందిక అవ్యవసరం. సోవియట్ల ప్రభుత్వం బలపడితేనే అది అంతర్జాతీయ పరిస్థితిని శ్రామికులకు అనకూలంగా ఉండేలా చేయ గలదు.

అయితే క్రింది సోవియట్ ప్రభుత్వమునకు కొంచెమైనా బలము, పలుకుబడిలేదు. శక్తివులు నాన్నెంతో నిరసన భావంతో చూసేవారు. చాలామంది సోవియట్ సామర్థ్యానికంటే కూడా దానిబలహీనతను చూసి జాలిపడేవారు. ఆదేశలో సోవియట్ ప్రభుత్వం తనబలం మీదకంటే శత్రు వుల మొక్క. నిర్వ్యతిమిదనే ఆధారపడింది. సోవియట్ శక్తివులు చెండుముతాలుగా చీలి (ఆస్ట్రీ - జర్మన్ మతం; ఆంగ్లో - ఫ్రెంచిముతం) తిరుగుతాము సోరావకుండా వుండుటవలన వారు తమ శక్తిని సోవియట్ల ప్రభుత్వం మీదకు తిరిగిస్తే పోయేది. ఇది సోవియట్ల ప్రభుత్వ చరిత్రలో యుద్ధకాల లో వచ్చి ఉద్భవం (Period of wartime disruption) కాని కొల్పా, డెలికేట్ దుదానూత్రితో సోవియట్ల ప్రభుత్వం ఈ నిష్పాద రుద్రానుని, విస్తృతమైన మేల్కొన, రక్షణ నిర్మించుకొని శక్తివుల నోడించింది.

సోవియటు ప్రభుత్వ చరిత్రలోని రెండోదశ నాటినుంచి మొదలైంది. ఈ కాలంలో సోవియటు ప్రభుత్వం తమ శక్తులను దేశంలోని అధిక దుస్థితిని తొలగించుటకు కేంద్రీకరించింది. ఆదేశయింకా పూర్తవలేదు. కాని ఇప్పటికీ ప్రభుత్వం యెన్నో విజయాలకు పొందింది: నిరుదు దేశాన్ని గడ్డోలు పొచిన కరువును జరుపుదంగా యెనుక్కొని దానిని నివారించు త్తింది. దేశంలో వ్యవసాయంలో యెంతో భిన్నాభిన్నం: వేలకదశ్రమలు పునరుద్ధరి పబడినై. పారిశ్రామిక నాయత్వం వ హించుటకు సన్నద్ధులై, నడు చాలానుంది లియాగు బయోగు. వారే మన భౌగోళికాన్ని కాభివృద్ధికి యెంతో నోద్యత గలని మన విశ్వాసం. అధిక విచ్చిత్తిని సంచూర్ణంగా నిర్మాణించుటకు మనం చేసింది చాలదు; ఆపనిని మంచి జరుగదంగా కొనసాగించుటకు లాన్ని సోవియటు రిపబ్లిక్కులయొక్క శక్తులను కేంద్రీకరించుట అవసరం. మన ప్రధాన పరిశ్రమలను మరల స్థాపించాలంటే సోవియటు రిపబ్లిక్ లన్నిటి యొక్క అధిక సంపదనంతనూ సంఘటిత పరచాలి. ఇదంతా సాధ్యపడు తుకు సోవియటు రిపబ్లిక్కులన్నీ ఒకే సంఘటిత రాజ్యాంగం (confederated state) గా యేర్పడాలి. ఆపని యిగోజున జరుగుతూంది; మన అధిక వ్యవస్థను వృద్ధిచేయుటకు గాను యిగోజున రిపబ్లిక్కులన్నీ ఒకటిగా కలిసి తమ శక్తుల నన్నిటిని కేంద్రీకరించబోతున్నాయి.

యద్ధంమూలాన దేశంలో చెలరేగిన ఆరాజకాన్నెనుక్కొనేదుకు గాను, సోవియటు ప్రభుత్వం యొక్క మూల స్తంభాలలో నీకత్తైన రెడార్ స్కి నిర్మితమైంది. ఇప్పుడు దేశంలోవున్న అధిక దుస్థితిని, విచ్చిత్తిని తొలగించుటకుగాను, "సోవియటు రిపబ్లిక్కుల యూనియను union of soviet repablics) నిర్మింపబడుతూంది. అది తప్పకుండా సోవియటు అధికవ్యవస్థ సర్మాజానికి చాలా తోడ్పడుతుంది.

ఈనాడు సోవియటు ప్రభుత్వం ఒకనొప్ప శ్రామికవర్గరక్షిగా భి వృద్ధిచెందింది. శ్రమివులకు దానియెడల వెనుకటి సోషలభావంపోయింది. పా రిప్పుడు మన యూనియను అంటే యెంతో కోపంతో పక్షకారుకుతున్నారు.

ఇదీ సోవియటు ప్రభుత్వం పుట్టిన తర్వాత యీ అయిదే-ద్దోనూ అది పొందిన ఆధిక్యం.

కావేర్లోనూ, ఈరోజున పాత స్వామి నూతన రష్యా యొక్క సంపూర్ణ విజయమును మనం చూస్తున్నాం. యూరపు ప్రజలను అణచివేట్టి యుంచిన - ఆర్య ప్రజలపై దాడుల నిర్బంధవిధానాన్ని రద్దీ పాత రష్యా అంగీకరించింది. నేటితో కొత్త రష్యా సంపూర్ణ విజయాన్ని సాధించింది; అది సరిహద్దు జాతులపై జరిగే నిర్బంధ విధానం అంతరింప జేసింది. పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని కూలద్రోసింది. శ్రామిక వ్యవస్థాన్ని స్థాపించింది; తూర్పు దేశాల ప్రజలను మేల్కొల్పింది; శిశుమరణాల్లాని కార్మికులను శ్రేణులను గావించింది; పార్టీయొక్క యోజించాను ఒక రాజ్యాన్ని పతాకముగా చేసింది. ఆపతాకంక్రింద సోవియటు రిపబ్లికుల ప్రజలందరిని సమీకరించి వాటన్నిటిని కలిపి సోవియటు రిపబ్లిక్కుల యూనియను (U.S.S.R) ను స్థాపించి 'భావి' ప్రపంచ సోషలిస్టు రిపబ్లిక్కు స్థాపనకు మార్గదర్శకమైనది.

కమ్యూనిస్టులు కబుర్లు చెప్పటేగాని కార్యచరణకు పూనుకోరని కొందరు మనమీద ఒక అపవాదు వేస్తున్నారు. అట్టి వారోమారు కల్లు నోచి యీ అయిదే-ద్దో సోవియటు ప్రభుత్వ చరిత్రను చూచినట్లయితే కమ్యూనిస్టులు యెంతో బాగా నిర్మించగలరని వారికి తెలుస్తుంది. నిన్నను ప్రతినిన్ను ల సభలో ఆమోదించబడిన 'రిపబ్లిక్కుల యూనియను' సంగీతకటనను (ఆమోదించి) అమల్లో పెట్టుటకు సమావేశమైన యీ కాంగ్రెసుయొక్క కార్యక్రమాన్ని ఒట్టి చూస్తే కమ్యూనిస్టులు పాతవాటి నెలత పట్టుదలతో నాశనం చేస్తారో అంటే బాగానే కొత్తవాటిని నిర్మించగలరని స్పష్టమవాలి.

నిన్ను వివిధ రిపబ్లిక్కులయొక్క ప్రతినిధుల సభలో ఆమోదించబడిన (తయారు చేయబడిన) ప్రకటన చదువుకున్నాను వినిండి. (U.S.S.R కాన్స్టిట్యూషన్ ప్రకటన. Declaration of the constitution of the U. S. S. R)

సోవియట్ రిపబ్లిక్స్ లు స్థాపించబడినప్పటినుండి, ప్రపంచం సోషలిస్టు పక్షం, పెట్టుబడిదారీ పక్షం అనే రెండు పక్షాలుగా చీలిపోయింది.

పెట్టుబడిదారీ 'క్యాంపు' (camp) లో జాతి వైషమ్యాలు, అసమానత, వలస ప్రజల బానిసత్వం, జాతీయ దురహంకారం, జాతీయ నిర్బంధ విధానం, చిత్రవధులు, సామ్రాజ్యవాద దురంతములు, యుద్ధాలు మాత్రమే వుంటాయి.

మన సోషలిజం 'క్యాంపు' లో పరస్పర విశ్వాసం, శాంతి, జాతీయ స్వాతంత్ర్యం, సమానత్వం, వివిధ ప్రజల మధ్య సహకారం, సుహృద్భావం వుంటాయి.

జాతుల ఆటంక రహితమైన ఆభివృద్ధి ఒక మానవని యింకొక మానవుడు నోచుకొనే విధానంతో సమన్వయపరచి జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించుటకు పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచం యెంతో కాలంగా చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ నిష్ఫలము లయ్యాయి. అంతకంతకు యీ సమస్య క్లిష్టతను మె చినకను పెట్టుబడిదారీ విధాన నాశనంకే దారితీసేలావుంది. బూర్జువానర్గం వివిధ జాతుల మధ్య సుహృద్భావాన్ని, సహకారాన్ని కల్పించలేదని స్పష్టంగా తేలిపోయింది.

ఒక్క సోవియట్ల ఆధ్వర్యం క్రిందనే, ఒక ప్రజాబాహుళ్యంయొక్క సహకారాన్ని కల్గియున్న శ్రామికవర్గ నియంతృత్వంలోనే జాతీయ నిర్బంధ విధానం సమూలంగా నాశనం చేయబడి ప్రజల మధ్య పరస్పర విశ్వాసం పెంచుచుండుటకు తగిన వాతావరణం సృష్టి పబడింది. ఒక్క సోవియట్ల ఆధ్వర్యం క్రిందనే వివిధ జాతుల ప్రజలు సోదరభావంతో సహకారం చేయుటకు కావలసిన పునాదులు వేయబడినై.

అట్టి పరిస్థితులుండుట వలననే సోవియట్ రిపబ్లిక్స్ లు ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదుల దాడుల నెదుర్కొని జయించుకొనినై. అట్టి పరిస్థితులుండుట వలననే సోవియట్ రిపబ్లిక్స్ లు అంతర్యుద్ధాన్ని ముగించి తమ పురికిని కాపాడుకొనుటకు, తమ ఆర్థిక నిర్మాణకార్యక్రమం ప్రారంభించుటకు పీలుకొంది.

యుద్ధకాలంలో దేశం ఎంతో నష్టపడింది. పంటలుపోయి భూములు పాడుపడినై. పరిశ్రమలు నిలచిపోయేయి. వుత్పత్తి శక్తులు కుంటుకడినై. ఆర్థిక సంపద వాతనమైంది. అసహ్యం తెనూ పూడ్చి మరల తమ ఆర్థికవ్యవస్థను నిర్మించుకొనుటకు వివిధ రిపబ్లిక్కుల వ్యక్తీ (individual) ప్రయత్నాల వలన సాధ్యపడను. ఈ రిపబ్లిక్కులన్నీ వేర్వేరుగా పరిస్పరసహకారం లేకుండా వున్నంతకాలం జాతీయ ఆర్థికవ్యవస్థా పునరుద్ధరణ అసంభవమైంది.

మైగా యారిపబ్లిక్కులను చట్టబద్ధం చేయబడిన దేశాలనుండి దండయాత్రల భయంపోలేదు. అంతర్జాతీయ సరిస్థితి అధ్వాన్నంగా వుంది. అట్టి పరిస్థితులలో యీ సోవియటు రిపబ్లిక్కులన్నీ కలిసి తమ వికీత బలంతో శత్రువుల నెదుర్కొన గల్గితేనే స్వతంత్రత చేసికో గలుగుతాయి.

అంతేకాక, సోవియటు ప్రభుత్వ రాజ్యాంలలో వర్గస్వభావం అంతర్జాతీయంగా వుంటుంది. (international in its class nature) దాని వలన కూడా సోవియటు రిపబ్లిక్కులలోని శాశ్వత ప్రజాసామ్యం ఒక వికీ సోషలిస్టు కుటుంబంగా చేర్చుకుంటు ప్రాత్యహింపబడుతారు.

ఈ పరిస్థితులన్నీ సోవియటు రిపబ్లిక్కులు ఒకే రాజ్యాంలలో సంఘటితం కావలసిన అవశ్యకతను సృష్టపరుస్తున్నాయి. రిపబ్లిక్కులను శత్రువుల నుండి రక్షించుటకు, ఆంతరంగిక ఆర్థికాభివృద్ధి త్వరపరచుటకు, ప్రజల జాతీయాభివృద్ధి నిరాటంకముగా కొనసాగించుటకు తగిన శక్తి సామర్థ్యాలు అట్టి వికీ రాజ్యాంలమునకు మాత్రమే వుంటాయి.

సమాన గౌరవ ప్రతిపత్తులననుభవించే వివిధ జాతుల ప్రజలందరియొక్క విచ్ఛేద సమ్మతితోనే యీ సోవియటు రిపబ్లిక్కుల యూనియను (U.S.S.R) సృష్టించబడింది. ఆఫ్రికా, ఆసియా సోవియటు కాలగ్రెసులో యీ యూనియను నిర్మించబడదాని తీర్మానించారు. యూనియను నుండి విచ్ఛేదం వచ్చినప్పుడు దేశం వదలి (Secede) ప్రతి రిపబ్లిక్కునూ హక్కు వుంది. సోషలిస్టు సోవియటు రిపబ్లిక్కు లన్నిటకీ యీ స్వతంత్రత, మరదలమండ స్థాపించబడినట్లు - "యూనియను" లోనికి ప్రవేశపెడదా. 1917 లో ప్రారంభమైన

వివిధ ప్రజల మధ్య సహకారం, సుహృద్భావం యీ 'యూనియను' ప్రభుత్వం క్రింద యింకొ యెన్నో రెట్లుగా పెంపొందింపబడతాయని గట్టిగా చెప్పాలము; ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీవిధానానికి వ్యతిరేకంగా యిదొక పెట్టుబడిదారీ గోడగా వుపరిస్తుంది; అన్ని దేశాల కార్మికులు ఒకే ప్రపంచ సోషలిస్టు సోవియటు రిపబ్లికులలో సమ్మేళన మగుటకు యిదొక కొత్త సోపానం అని చెప్పవచ్చును.

బలమైన పునాదులపై నిర్మింపబడిన సోషలిస్టు సోవియటు రిపబ్లికుల సత్తనిధులమైన మేము సోవియటు సోషలిస్టు రిపబ్లికుల యూనియను (U. S. S. R) స్థాపన కొరకు సంధిపత్రం వ్రాయుటకు నిశ్చయించేము.

ప్రాగ్దేశ ప్రజల విశ్వవిద్యాలయం: దాని రాజకీయ విధులు

The Political tasks of the University of the peoples
of the East.

[యూనివర్సిటీ విద్యార్థుల సభలో యిచ్చిన ప్రవచనాసం.]

కామ్రేడ్స్, మీ ప్రాగ్దేశ శ్రామికుల కమ్యూనిస్టు విశ్వవిద్యాలయం
(Communist university of the Toilers of the East)
నాలుక వాణ్ణికోర్చిన సంవత్సరములో నా అభివందనములు. తూర్పుదేశాల
కొరకు కమ్యూనిస్టులను రెయరు చేసే కార్యభారాన్ని మీ యూనివర్సిటీ
విజయవంతంగా నిర్వహించగలుగుతుందని విశ్వసిస్తున్నాను.

నాకున్న పరితొందరకలన యింకెకంటే తగుచుగా మిమ్ములను కలుసు
కొనుటకు వీలు కలుగుటలేదు. మన్నింతురుగాక.

ఇప్పుడు, మీ యూనివర్సిటీయొక్క రాజకీయ విధు లేవిటో
(Political tasks) తెలుసు కుందాం.

యూనివర్సిటీ విద్యార్థులలో ద్వంద్వత్వం కనిపిస్తుంది. 50 కి పైగా
ప్రాగ్దేశాలనుండి వచ్చిన విద్యార్థులందులో వున్నారు. వారందరూ తూర్పు
దేశాలనుండి వచ్చినవారే. అభివృద్ధిలో పూర్తిగా వేర్వేరుగా వున్న రెండు
దశలకు ప్రాగ్దేశియత్వం కలిపించే రెండు "గ్రూపు" లున్నాయి వాటిలో.
అందులో ఒక గ్రూపు తూర్పు సోవియటు రాష్ట్రాలనుండి వచ్చేరు. అక్కడ
బూర్జువావర్గం నిర్మూలించ బడింది. సామ్రాజ్యవాదం కూలదోయబడి
శ్రామికుల ఆధికారం స్థాపింపబడింది. రెండో "గ్రూపు" వలస బానిస దేశాల
నుండి వచ్చినవారు. అదేశాల్లో యింకా పెట్టుబడిదారీవిధానం ఆధికారంలో
వుంది. సామ్రాజ్యవాదుల నిష్పంథవిధానము దోషిడి యింకా చాలా తీవ్రంగా

వున్నాయి. వారు సామాజ్యవాదాన్ని కూలగొరిగి, తమ స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకోలేదు.

అంటే రెండురకాల "తూర్పు" లున్నాయి. రెండూ వేర్వేరు మాగ్గాలలో ఆభివృద్ధి చెందుతున్నాయి. వేర్వేరు జీవితవిధానాలను కలిగియున్నాయి.

విద్యార్థి సామాన్యంగాని యీ ద్వంద్వస్వభావం Dual character యూనివర్సిటీ చేసే పనిపై కొంతవరకు ప్రాబల్యాన్ని కలిగియుండి. ఈ యూనివర్సిటీ ఒకకాలుకు సోవియటు భూమిమీదను, రెండో కాలును వలస బానిసదేశాలమీదను కట్టియుండుటకు కాణం యిదే.

దీనిని బట్టియే యూనివర్సిటీయొక్క కార్యాచరణలో కూడ రెండు భిన్నవిధానాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఒకదాన్నియొక్క ఆశయం తూర్పు సోవియట్ రిపబ్లిక్ లలో పనిచేయుటకు తగిన కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయుట; రెండోదాని వుద్దేశం వలస బానిస దేశాలశ్రామిక ప్రజాసామాన్యయొక్క విప్లవావసరములకు తగిన నాయకత్వం వహించుటకు తగిన కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయుట.

ఈ యూనివర్సిటీ నెడుకొనే రెండు విధాలైన కార్యభారములకు కూడ అదే కాణం. ఆరెండింటిని వలసగా పరిశీలిద్దాం.

1. తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కుల విషయంలో

యీ యూనివర్సిటీ కర్తవ్యములు.

ఈ సోవియటు రిపబ్లిక్కులకూ, వలస బానిసదేశాలకూ వ్యత్యాసాన్ని వాటి వునికిలో ఆభివృద్ధి క్రమంలోవున్న ప్రత్యేక లక్షణాలు, తేడాలు యేమిటి?

ఒకటి : ఈ రిపబ్లిక్కులు స్వాతంత్ర్యమును కలిగియున్నాయి; వాటిపై స్వారీ చేసే సామ్రాజ్యవాదం కూలద్రోయబడింది.

రెండు : అవి జాతులగా ఆభివృద్ధి చెందుతున్నది సోవియటు ప్రభుత్వం యొక్క ఆస్వర్యం క్రిందను గాని బూర్జువా పరిపాలన క్రింద కాదు.

ఇది చరిత్రలో యెన్నడూ కనివిని యెన్నని విషయం; సోవియటు దేశంలో మాత్రమే అది సాధించబడింది.

మూడు : ఈ జాతులు పారిశ్రామికంగా చాల వెనుకబడి యుండుట వలన తమ అభివృద్ధికి వారు పూర్తిగా సోవియటు యూనియనులోని పారిశ్రామిక కార్మిక వర్గంపై నాధారపడవచ్చును.

నాలుగు : సోవియటు యూనియనులో సభ్యులుగా శ్రామిక వర్గ నియంతృత్వం క్రింద స్వాతంత్ర్యము కనుగొనిన వాస్తవ యూరిపల్లికులు మన దేశంలో సోషలిజం స్థాపనా కార్యంలో సమాన బాధ్యతను వహించి వుత్సాహంతో ముందుకు రావాలి: వస్తాయి కూడాను.

ఈ రిపబ్లిక్కుల్లోని కార్మికులు, రైతులు చైతన్యవంతులై సోషలిజం స్థాపనలో తమ పాత్రను సరిగా నిర్వహించే స్థితికి వచ్చుటకు వారికి సహాయంచేయుట, వారందరి వధ్య సోదరభావాన్ని పెంపొందించే పోస్టితులను - ఆయా రిపబ్లికుల ప్రత్యేక జీవిత పరిస్థితుల కనుగుణ్యంగా కల్పించుట ఇవే ప్రధాన కర్తవ్యాలు.

తూర్పు సోవియటు దేశాల్లో పనిచేసే కమ్యూనిస్టుల కర్తవ్యాలు.

[1] తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కులలో పారిశ్రామిక కేంద్రాలు నెలకొల్పి రైతాంగము కార్మిక వర్గంతో సన్నిహిత సంబంధంలోనికి వచ్చేలా చేయాలి. ఈ పని అప్పుడే ప్రారంభం అయింది. సోవియటు యూనియను అధికార వ్యవస్థతో బాటు యిది కూడా ముందుకు పోతుంది. ఈ దేశాలలో అన్ని కాల ముడిపదార్థాలు దొరుకుతాయి. అందుచే ఈ పని త్వరలో పూర్తి అవుతుందనే ధైర్యం కలుగుతుంది.

[2] వ్యవసాయమును ముఖ్యముగా ఇరిగేషన్ (నీటిసాగువల సౌకర్యాలు) ను అభివృద్ధి చేయాలి. ట్రాన్స్ కేషియన్ లోను, టర్క్ మెన్ లోనూ యీ పని అప్పుడే జరుగుతుంది.

[3] రైతాంగంలోనూ, చేతిపనివాళ్లలోనూ సహకార సంస్థలను నిర్మించి పెంపొందించాలి. యీ తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కులు సోవి

యట్లు ఆర్థిక వ్యవస్థాభివృద్ధి కోసం కలసుకోవాలంటే యివొక్కటే సమస్యక మైన మార్గం.

[4] సోవియట్లకూ, ప్రజాసామాన్యంకూ మధ్య ద్వారసంబంధం కట్టించాలి. వాటి నిర్మాణంలో 'జాతీయత' ను పాటిస్తూ శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం యొక్క నిరంతర సహకారంతో సత్వరాభివృద్ధిని చెందే "జాతీయ సోవియట్ల రాజ్యాంగ సంస్థ" (National soviet state organisation) ను నెలకొల్పాలి.

[5] జాతీయ సంస్కృతి సభివృద్ధి చేయాలి. దేశవ్యాపితంగా స్కూల్లు యేర్పరచాలి. వాటిలో సామాన్యవిద్యకు (General education) వృత్తి విద్యలకు, సాంకేతిక శిక్షణ (Technical training) కు కూడా అవకాశాలుండాలి. విద్యాబోధనంతా దేశభాష (Native language) లోనే జరగాలి. వీటన్నిటిద్వారా ఆప్రాంతీయ (Native) ప్రజల్లోనుండి సోవియట్లకు, పార్టీకి, ప్రేమ యూనియన్లకు సభ్యుల్ని తయారు చేయాలి.

ఈ పనులన్నీ సరిగా నిర్వహిస్తేనే తూర్పు సోవియట్ల రిపబ్లిక్కులలో సోషలిస్టు నిర్మాణకార్యం సులభంగా జరుగుతుంది.

తూర్పుసోవియట్లలోని "ఆదర్శప్రాయమైన రిపబ్లిక్కులు" అని తరచు వింటూంటాం. "ఆదర్శప్రాయమైన రిపబ్లిక్కు" (Model republic) అంటే యేది? తన కర్తవ్యములన్నిటినీ మనస్ఫూర్తిగా నిర్వహించి తనవారాయగు పొరుగు వలస బానిస దేశాలలోని కార్మికులను, చైతులను స్వాతంత్ర్య సంపాదనా వుద్యమాలలోనికి నడిపించే మోడల్ రిపబ్లిక్.

జాతుల ప్రజాసామాన్యంకీ, సోవియట్లకూ సన్నిహిత సంబంధం కల్పించడం (Naturalising the soviets) గురించి చెప్పేను. కాని

Naturalising the soviets అంటే అర్థం యేమిటి? ఆచరణలో అది యే కథగా వ్యక్తమౌతుంది? ఈ మధ్యను జరిగిన టర్కీ స్టాల్ లో

జాతీయ సరిహద్దుల సవరింపు (Delimitation) సోవియట్లకూ, ప్రజాసామాన్యంకీ మధ్య సన్నిహిత సంబంధం యెలా యేర్పరచాలి అనేదానికి

మంచి వుదాహరణ. ఈ “సరిహద్దుల సరంపు” బోర్నివిక్కుల మోసం అని బూర్జువా ప్రతిపక్షాన్ని ప్రచారంచేసేయి. కాని నిజంగా యిందులో యేమీ ‘మోసం’ (trickery) లేదు. టర్క్ మెన్ స్టాక్, ఉజ్బేక్ స్టాక్ ప్రజల యొక్క “మాతో సన్నిహితంగావుండే పరిపాలనాంశములు (organs) కావాలి” అనే వుదాత్తాశయం యొక్క నిర్మాణ రూపమే యీ “సరిహద్దుల సరంపు.” విప్లవానికీ పూర్వం యీ రెండు దేశాలు కూడా అసంఖ్యాకములైన చిన్న ముక్కలుగా, చిన్న జమిందారీలుగా, (Khamates) రాజ్యాలుగా విభజింపబడి విద్యుత్ అనేకే లేకుండా వుండేవి. ఎప్పుడూ ఏదో బలవంతమైన రాష్ట్రం కీరివి మోసించి తనకోసం విధానం సాగించేది. ఆచిన్న చిన్న ముక్కలన్నిటినీ కల్పి స్వతంత్ర రాజ్యాలుగా విద్యపరచవలసిన సమయం వచ్చింది. టర్క్ మెన్ స్టాక్, ఉజ్బేక్ స్టాన్ ల ప్రజలను వారివారి ప్రభుత్వం గములతో విద్యపరచాలి. ఇప్పుడు జరిగిన యీ “సరిహద్దుల సరంపు” చెల్లా చెదలై యున్న ధూమిక్కులన్నిటినీ విద్యపరచి రెండు స్వతంత్ర రాజ్యాంగములుగా నిర్మించుటకే ముఖ్యముగా వుద్దేశింపబడింది. అది సరిగేక ఆరాజ్యాంగాలు రెండూ కూడ సోవియటు యూనియనులో సమాన ప్రతిపత్తిల సభ్యులుగా చేరేయి. తూర్పు దేశాల ప్రజల వుదాత్తాశయాలను, కోర్కెలను సరిగా గుర్తించి అవి వ్యక్తీకరింపబడుటకు సరియైన రూపాన్ని బోర్నివిక్కులు సూచింప లిగినాడనీ, వివిధ జాతుల శ్రామిక ప్రజా సామ్యం విచ్చిక సహకారంతో సోవియటు యూనియనులో సమాన హోదాగల సభ్యులుగా వున్నాననీ దీన్ని బట్టి తెలుస్తుంది. ‘పోలండ్’ను విద్యపరచుటకు బూర్జువా దళం యెన్నో యుద్ధాలు చేసింది. కొన్ని నెలల ప్రచార కార్యక్రమంతోనే కమ్యూనిస్టులు టర్క్ మెన్ స్టాక్, ఉజ్బేక్ స్టాన్ లను విద్యపరచేరు. పరిపాలనాంశములను, వివిధ జాతుల శ్రామిక ప్రజాసామ్యంతో దగ్గర సంబంధం లోనికి తెచ్చుటకు యీ మాగ్గం.

బోర్నివిక్కుల జాతీయ విధానం సరియైన దనుటకదే నిదర్శనం. తరువాత తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కులోని జాతీయ సంస్కృతి యొక్క స్థాయి

(level) ని హెచ్చించుటను గూర్చి కూడా చెప్పేను. అయితే జాతీయ సంస్కృతికీ, శ్రామికవర్గ సంస్కృతికీ సమన్వయం కుదుర్చుట యెలా? విజ్ఞానంలో బూర్జునా సంస్కృతి, సోషలిస్టు సంస్కృతి అని రెండు రకాలున్నాయనీ, “జాతీయసంస్కృతి కావాలి” అనే నినాదం అమాయకులైన కార్మికుల్లో జాతీయతావివక్షజాలను నాటుటకు బూర్జువావర్గం లేవనీనే అభివృద్ధి నిరోధక కోర్కెయనీ తెలిస్తే యుద్ధానికి పూర్వమే చెప్పేను. ఒక ప్రక్క జాతీయ సంస్కృతిని, దేశభాషల్లో విద్యాబోధనను, సాంఘికాలను అభివృద్ధిచేసి వివిధజాతుల ప్రజలనుండి కమ్యూనిస్టులను తయారుచేయవలసియుంది; మరొకప్రక్క సోషలిజమును, శ్రామికవర్గ సంస్కృతిని నిర్మించవలసియుంది. ఈ రెండింటికీ సమన్వయం కుదుర్చుట యెట్లు! ఈ రెండింటి మధ్యనూ సమన్వయంపరాని వైరుధ్యం వుందా? లేదని నిట్టిగా చెప్పగలం. మనం ఒక శ్రామికవర్గ సంస్కృతిని నిర్మిస్తున్నాం. నిజమే, కాని శ్రామిక సంస్కృతి అన్నిచోట్లా ఒకేరూపంలో వుండదు. సోషలిస్టు సమాజనిర్మాణ కార్యక్రమంలోనికి ఆ కర్మింపబడిన వివిధజాతుల ప్రజలలో వారివారి భాష, సాంప్రదాయ భేదాలనుబట్టి యీ శ్రామిక సంస్కృతికూడా వేర్వేరు రూపములను పొంది భిన్నరూపాలలో వ్యక్తీకరింపబడుతుంది. సోషలిజం ఒక విశ్వమానవ విజ్ఞానం (Universal human culture) కాదు సాగిపోతుంది. అందులి విషయం యెప్పుడూ సోషలిజమునకు సంబంధించినదాని అభివృద్ధికి తోడ్పడేదే; కాని దాని రూపంమార్చిం జాతీయంగా వుంటుంది. (Socialist in content and National in form) శ్రామికవిజ్ఞానం యెల్లప్పుడూ జాతీయ సంస్కృతిని తోసికొనదు; పైపెచ్చు దానికి బలాన్ని, విషయప్రాముఖ్యతనుయిస్తుంది. జాతీయసంస్కృతి శ్రామిక విజ్ఞానాన్ని వ్యతిరేకంకాదు. పైగా దానికి తన జాతీయ రూపాన్నిచ్చి బలపరుస్తుంది. జాతుల నిర్మాణం, వారి జాతీయ పోరాటాలు బూర్జువావర్గ ఆధ్వర్యంక్రింద నడచినచోకాలం ఆవర్గమే అధికారంలోవున్నంత కాలం - “జాతీయ సంస్కృతి” అనివారు చేసిన గోలంతా బూర్జువావర్గ

కోరికే అది వారి వుత్పత్తికొరకే వుద్దేశింపబడింది. “జాతీయ సంస్కృతి” శ్రామికవర్గ కోర్కెయింట, దానికోరకు శ్రామికవర్గం ఆందోళన చేయుట, పోరాడుట అనేవి సోవియట్ ప్రభుత్వం ఆశ్చర్యం క్రింద జాతులు సంఘటిత పడుట; ప్రారంభమై శ్రామికులు అధికారంలోనికి వచ్చిన రివ్యూషనే ప్రాంతం మైంది. ఈ రెండు భిన్న పరిస్థితుల (Situations), మధ్యల ప్రధాన భేదాన్ని ప్రహించలేనివాళ్ళు తెలియదు ను కాని తెలిసిస్తు దృష్టిగం నుండి జాతీయ సమస్యలోని నిగ్గులు గాని చస్తే అర్థం చేసికోలేరు.

కాట్ స్కీ మొదలైనవాళ్ళు కొందరు సోషలిస్టు యుగంలో మిగిలిన భాషలన్నీ నశించిపోయి ఒకే ప్రపంచభాష సృష్టించబడుతుందంటారు. కాని యీ ఏకభాషా సిద్ధాంతంలో నాకేమీ సమ్మతంలేదు; ప్రపంచభాష భవం కూడ యీ సిద్ధాంతాన్ని వ్యతిరేకంగానే కన్పిస్తుంది. ఇప్పటివరకూ సోషలిస్టు విప్లవం భాషల సంఖ్య నెక్కువచేసిందేగాని తగ్గించలేదు: సోషలిస్టు విప్లవం మానవ సంఘాన్ని పునాదులకంటా కదిపేసి వారిలో చైతన్యం కల్పించి రాజకీయ రంగంలోనికి ప్రవేశపెట్టింది. అంతక్రితం నిగూఢంగా జాగ్రత్తములైయున్న యెన్నో జాతులలో గొప్ప సంచలనం కల్గింది. ఎన్నో కొత్తజాతులు తమ తమ భాషలతో సాంప్రదాయాలతో ముందుకొచ్చాయి. తత్ఫలితంగా భాషలసంఖ్య యెక్కువైంది. విప్లవం వాటినిన్నిటినీ వేళ్ళొల్పి వైకి తెచ్చేవరకు జారిస్తు రష్యాలో 50 కి వైగా జాతులు, గుంపులు వున్నాయని యెవరూ అనుకోలేదు. ఎందరు ప్రజలనో బంధవినుక్తులజేసి వారిలో చైతన్యం కల్పించుట ద్వారా అక్టోబరు విప్లవం ఆ ప్రజల కొకనూలన జీవితాన్ని నూలనాభివృద్ధిని కల్పించింది. ఈరోజుల్లో ఇండియా అంతా ఒకటే (జాతి) గా భావించబడుతుంది. కాని ఇండియాలోనే విప్లవోద్యమం చెలరేగిన పరిస్థితిలో నేటికీ కూడా సంస్కృతమై యున్న యెన్నో జాతుల-తెలుగు-తమిళం ప్రత్యేక భాషతో, సాంప్రదాయాలతో- సంస్కృతితో ముందుకు వచ్చి రష్యాలోనికి ప్రవేశిస్తా నుని ఎన్నుకొనడంగా చెప్పవచ్చును. కిరీథజాతీయ శాస్త్రీకి సంస్కృతంలో భాష స్వామి అవలి; దానిని

ణంలో, అభివృద్ధిలో వారు శ్రద్ధవహించాలి అనేబట్లయితే ఒకటే మార్గం వుంది. ఆ శ్రామికవర్గ సంస్కృతికి తమ తమ భాషా సాంప్రదాయముల కనుగుణమైనరూపాన్నిచ్చి దానిని తమదిగా చేసుకోవాలి.

ఈమధ్యనే కొందరు బుర్యట్ కామేడ్చూర్ విశ్వమానవ సంస్కృతికి, జాతీయ సంస్కృతికి మధ్యగల సంబంధమును గురించిన క్లిష్ట సమస్యలను విశదీకరించవలసినదిగా నాకొక వుత్తరం వ్రాసేను. దానిలో:

“మారు గడ్డుగా కన్నీడున్న యీక్రింది క్లిష్ట సమస్యలను గూర్చి విశదీకరించమని కోరుతున్నాము. కమ్యూనిస్టుపార్టీ అంతిమాశయం ఒకే కత్వ మానవ విజ్ఞానమును నెలకొల్పటం. వివిధ స్వపరిపాలిత రిపబ్లిక్కులలో అభివృద్ధిచెందుతూన్న జాతీయ సంస్కృతులనుండి ఒకే విశ్వమానవ విజ్ఞానంలోనికి మార్పు జరగడం యెలాగ? వివిధజాతీయ సంస్కృతుల ప్రత్యేకతలు, భాష, మొదలగునవి) ఒకటిగా కలసి పోవుట యేవిధంగా జరగాలి?” అని ప్రశ్న వేస్తున్నారు.

ఈ బుర్యట్ కామేడ్చూర్ యొక్క సందేహాలకు సమాధానం నే నింతకు ముందు చెప్పిన దాంట్లోనే వుంది:

విశ్వమానవ శా్రమిక విజ్ఞాన నిర్మాణక్రిమంలో యీ ప్రత్యేక జాతులన్నీ లీనమైపోవా? అని బుర్యట్ కామేడ్చూర్ ప్రశ్నిస్తున్నారు. తప్పకుండా కొన్ని జాతులా విధంగా కలిసిపోవచ్చును; కలుస్తాయి కూడాను. అట్టి క్రిమం చరిత్రకు కొత్త దేమీ కాదు మునుపటినుండివుంది; కాని ఇక్కడ ఒక ముఖ్యవిషయం గమనించాలి. కొన్ని జాతులు తమ వ్యక్తిత్వాన్ని గోల్పోయి, యితరులతో కలిసిపోయే క్రిమంలో బాటే, అసంఖ్యాకములైన జాతులు తమ వ్యక్తిత్వాన్ని బలపర్చుకొని అభివృద్ధిచెందే క్రిమంకూడ నడుస్తూనే వుంటుంది. ఎందుచేతనంటే జాతులు అభివృద్ధి అనే జనరల్ క్రిమం యొక్క ఫలితమే యీ లీనమై పోవుక్రిమం. Process of assimilation ఆకాశం కలననే కొన్ని జాతులు తమ వ్యక్తిత్వమును గోల్పోవుటకు ఆవకాశం వున్నంత మాత్రాన యీక్రింది సూత్రం యొక్క వాస్తవ కలనం కలగం

కలగదు. విశ్వమానవ సంస్కృతి జాతీయసంస్కృతిని పెంపొందిస్తుంది గాని దానికి వ్యతిరేకంగాదు. అదేవిధంగా జాతీయసంస్కృతి విశ్వమానవసంస్కృతికి కొత్త అంచాన్నిచ్చి బలపరుస్తుంది గాని, దానిని వ్యతిరేకించదు అనే ధానిలో యేమీ అసాబడతలేదు.

జనశక్తిగా యినీ తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్లలోని కమ్యూనిస్టుల నెరుక్కొనే సమస్యలు, వారు నిర్వర్తించవలసిన విధులూను. ఇదీ ఈవిధుల యొక్క స్వభావం, విషయమూను.

ఈతూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్లులు ప్రధానంగా క్యూపాయదేశాలు. ప్రస్తుత దశలో ఆర్థికాభివృద్ధి క్వెకగమనంతో నడుస్తూంది. రైతాంగమున కెన్నో సదుపాయాలు చేయబడుతున్నై. ఈ మహదశకాశాన్ని వుపయోగించు కోవాలి. సోవియటు యూనియనులో సోషలిజం నిర్మాతలుగా యీ రిపబ్లిక్లను తయారు చేయుటకూ, యీవైదెప్పిన కర్తవ్యాలను పూర్తిగా నివ్వ హించుటకూ తయారు కావాలి.

మన పార్టీ ప్రస్తుతం రైతాంగం యెడల నవలంబించే విధానం (రైతులకు భూములు కవులు కిచ్చుట, కూలిపనివాళ్లను పెట్టుకొనుటకు అనుగుతి యింకా యితర సదుపాయాలు యిచ్చుట) పార్టీయొక్క అపజయాన్ని నూచి స్తూందని కొందరు అంటున్నారు. దాంట్లో కొంతనిజం లేకపోలేదు. కాని, సోవియటు ప్రభుత్వం, పార్టీ తమ కార్యక్రమాన్ని విజయవంతంగా కొన సాగించుటకు వలసిన ప్రధాన శక్తులన్నిటినీ తమచేతిలో వుంచుకున్నారు. ర్షుత్వం తిని ముందుకు సాగిపోతున్నారు. అదే సమయంలో ప్రధాన కార్య క్రిమానికి అడ్డుగాని కొన్ని చిన్న కన్సెషన్లు యివ్వబడినై. కరెన్సీ విలువ ధిద్రం (Stabilise) చేయబడింది. పరిశ్రమలు, రాకపోకల సౌకర్యాలు అభివృద్ధి చెందుతున్నై. క్రెడిట్ సిస్టమ్ (దేశీయార్థిక క్యూపకాంతమీద దీని ప్రాబల్యం వుంటుంది.) ప్రభుత్వం చేతిలోవుంది. ఈ ఆయుధాలన్నీ ప్రభుత్వం చేతిలో వున్నంతకాలం యేదో ఒక రంగంలో పెక్కి పోయినా అది మొత్తం పోరాటాన్ని జయప్రదంగా ముందుకు తీసికొని పోవుటకే వుపయో

గిస్తుంది. ఆదృష్ట్యా, యీనాడు రైతాంగాన్ని కొత్తగా యివ్వబడిన కన్నే వస్తు వారిని సోవియట్టు నిర్మాణ కార్యక్రమంలోనికి ఆకర్షించుటకే వుపయోగిస్తాయి.

దీనినుండి తూర్పుసోవియట్టు రిపబ్లిక్కులు వేర్పర్చుకోవలసిందేమిటి? వాటిని కూడ సోవియట్టు ఆర్థిక వ్యవస్థలోని యితరులతో సమాన హోదాను తెచ్చుటకుగాను అచటి కమ్యూనిస్టులను యిది ఒక మంచి ఆయుధంగా వుపయోగిస్తుంది.

వ్యవసాయక పొంతాలలో పార్టీవిధానంకీ, తూర్పు సోవియట్టులోని కమ్యూనిస్టుల కార్యక్రమంకీ వున్న సన్నిహిత సంబంధం యిదే.

ఈ సందర్భంలో మీ యూనివర్సిటీయొక్క కర్తవ్యం వైన చెప్పిన కార్యవిర్వహణమునకు సమర్థులైన కమ్యూనిస్టు కేడర్లను, శిక్షణ యిచ్చి తియ్యను చేయుటే.

తన చుట్టూవున్న జీవిత వాతావరణంకీ, యూనివర్సిటీకి చాలా దగ్గర సంబంధంవుంది. తనచుట్టూవున్న జీవిత సమస్యలకది ముఖంగావండజాలదు. ప్రజా జీవితం దానిలో ప్రతిబింబించాలి. ప్రస్తుతం తూర్పుసోవియట్టు రిపబ్లిక్కుల నెరుక్కుంటున్న సమస్యలనుండి అది తప్పించుకోదానికి వీలేదు. వాటి పరిష్కార విషయంలో అదికూడ బాధ్యత వహించాలి. అందుచే కమ్యూనిస్టు కేడర్లను తయారు చేసేటపుడు ఆరిపబ్లిక్కుల లక్షణావసరములను, వారు నిర్వహించవలసిన విధులను పూర్తిగా దృష్టిలో వుంచుకోవాల్సి యుంటుంది.

తూర్పు సోవియట్టులో పనిచేస్తూన్న కమ్యూనిస్టుల ఆచరణలో రెండు రకాల తప్పుడుపంథాలు పొడచూపుతున్నాయి. నిజమైన విప్లవ యోధుల్ని, నిస్తలైన కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయాలంటే ఆ తప్పుడు పంథాలకు (Deviation) యీయూనివర్సిటీలో స్థానం వుండరాదు. వాటి నెదుర్కొని తొలగించుట దీని కర్తవ్యం.

మొదటి తప్పుడు పంథాయేమిటంటే అతినూత్నీకరణము: అంటే (over simplification) పెద్ద సమస్యలను కూడ అతిచులకనగా, సులువైనవిగా పరిగణించుట. బాగా అభివృద్ధిచెందియున్న మధ్యస్థమైన ఆర్థిక విధానాలను పూర్తిగా భిన్న ఆర్థికాభివృద్ధి దశలో వున్న బోగ్డో రిఫర్మలలో పూర్తిగా ప్రవేశ పెట్టాలి అంటారువారు. అనూత్రియ, విధానాలు, యిక్కడ అచరణ పాథ్యముగా అనే ఆలోచనే లేదువారికి. ఈ పంథా ననుసరించే కామ్రేడ్లు రెండు సంగతులు గుర్తించుటలేదు. కేంద్రంలోనూ, సరిహద్దు ప్రదేశాలలోనూ పరిస్థితులూకే రకంగా లేవనీ, అవెంతో భిన్నంగా వున్నాయనీ వారు గుర్తించుటలేదు: తర్వాత తూర్పు సోవియటు రిఫర్మలలో కూడా అన్నీ సమానస్థాయిలోలేవు. వాటి పరిస్థితులమధ్య యెన్నో ప్రధానమైన భేదాలున్నాయి. ఉదాహరణ: జాజ్జియా, ఆర్మీనియా లలో ప్రజలు యెక్కువ జాతీయ చైతన్యం కలిగి యున్నారు. చెచ్చాన్, కబార్డా మొదలగు వాటిలో జాతులు పూర్తిగా సంఘటిత పరుపబడలేదు. కిర్గిజ్ స్టాన్. మొదలగు వాటి స్థితి పైరెండింటికీ మధ్య దశలోవుంది. తమ పనిని ఆయా ప్రాంతీయ పరిస్థితులకనుగుణంగా మార్చుకుంటేనే తప్పు, ప్రతిదేశం ప్రజలయొక్క ప్రత్యేకతలను జాగ్రత్తగా గుర్తించి తన కార్యక్రమాన్ని వాటికి సరిపడేటట్లు చేసుకుంటేనే తప్పు అతడు చేసిన పనిలో స్థిరత్వం గొప్పతనం యేమీవుండదు. పునాదులలేని కట్టడం మాదిరి తయారౌతుంది అని యీ కామ్రేడ్లు తెలిసికోవడంలేదు. దీనివల్ల చివరికి కలిగే ఫలితం యీ కామ్రేడ్లు ప్రజాసామన్యంనుండి వేరై పోతారు. వట్టి గాలికబుద్లు చెప్తూ తమ నినాదాల్లో మాత్రమే అతివాదులుగా తయారౌతారు. ఇటువంటి అతినూత్నీకరణ పంథాను ప్రజల శత్రువులుగా వుండే కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయలే యూనివర్సిటీ.

ఇక రెండో తప్పుడు పంథా అవలంబించేవారు ప్రాంతీయ ప్రత్యేకతలను, భేదాలను అనవసరమైన ప్రాముఖ్యతనిస్తూ, సోవియటు యూనియను లోని పారిశ్రామిక ప్రదేశాలకూ, తూర్పు సోవియటు రిఫర్మలకూ మధ్య

గల కామన్ విషయాలను విస్మరిస్తున్నారు. సోషలిస్టు కర్తవ్యములను వదలి వెట్టి సంకుచిత జాతీయత మేక్కు అవసరాలకూ, ఆశయాలకూ చెగినట్లుగా తమ కార్యక్రమం మార్చుకుంటున్నారు. ప్రాంతీయ ప్రత్యేకతలకు అవసర ప్రాముఖ్యతనిచ్చి తమ అసలు కర్తవ్యాలను పూర్తిగా మరచిపోతున్నారు. ఈ క్రమేచ్ఛకు తమ దేశంయొక్క ఆంతరంగిక అభివృద్ధి గురించి విచారమే లేదు. కాలక్రమేణ ఆ అభివృద్ధి సహజంగానే జరుగుతుంది. దాని విషయం మనం పట్టించుకోనక్కరలేదు అంటారు. వాళ్లకు కావలసింది “విదేశ” రాజకీయాలు, తమ రిపబ్లికు సరిహద్దులను పెంచడం, యిరుగు పొరుగు రిపబ్లికులతో లావాదేవీలు, వీలైతే వాటిలోంచి కొంత ప్రదేశం కలుపుకోవడం, తివ్వారా దేశంలోని బూర్జువా జాతీయ వాదుల సానుభూతిని సంపాదించడం, యివే కాని దేశంయొక్క అభివృద్ధి సంతతి వారికక్కరలేదు. ఈ డీవియేషను ఫలితం వాళ్లు సోషలిజం నుండి వేరైపోయి మామూలు బూర్జువా జాతీయ వాదులుగా తయారౌతారు.

ఈ సంకుచిత జాతీయతకు యేమాత్రం అవకాశం ఉన్నప్పుడూ వుండే కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయాలి యూనివర్సిటీ.

ఇవీ తూర్పుసోవియటు రిపబ్లికుల యెడల ప్రాద్దేశప్రజల విశ్వవిద్యాలయం నిర్వర్తించవలసిన విధులు.

2. వలసల : బానిసదేశాల యెడల యూనివర్సిటీ విధులు.

ఇక వలసబానిస దేశాలయెడల యూనివర్సిటీ విధులేమిటో చూద్దాం. ఈ దేశాల, తూర్పు సోవియటు రిపబ్లికుల జీవితంలో, అభివృద్ధిలో చెట్టని పేరుపడే ప్రత్యేకలక్షణం యేమిటి?

[అ] ఈ దేశాలు సామ్రాజ్యవాదం క్రిందనే జీవిస్తున్నాయి, అభివృద్ధి చెందుతున్నాయి.

[ఆ] ఈ ప్రజలమీద ఒక ప్రక్కను విదేశ సామ్రాజ్యవాదప్రభుత్వం, యింకొక ప్రక్క స్వజాతీయ బూర్జువావర్గం కూడా స్వారీ చేస్తున్నాయి. ఈ ద్వంద్వ దోడి విధానం ఆ దేశాలలోని సంక్షోభాన్ని తీవ్రతరం చేస్తూంది.

[ఇ] వీటిలో ఇండియా మొదలైన కొన్ని దేశాలలో పెట్టుబడిదారీ విధానం సత్వరాభివృద్ధి చెందుతూ ఆయా దేశాలలో శ్రామికశ్రద్ధం యేర్పడి బలపడుటకు కారణమౌతుంది.

[ఈ] విప్లవోద్యమం ముందుకు సాగినకొలదీ అటువంటి దేశాల్లోని జాతీయ బూర్జువాశ్రద్ధం రెండుకేతులుగా చీలి పోతుంది.. అందులో ఒక పార్టీ పెట్టిబూర్జువా విప్లవాన్ని కొనసాగించాలంటుంది. రెండోపార్టీ (పెద్ద బూర్జువాలు) రాజీ బేరాలకు దిగి, చివరకు సామ్రాజ్యవాదంతో చేతులు కలిపి ఒక ముఠాగా రూపొందుతుంది.

[ఉ] ఈ సామ్రాజ్యవాద ముఠాకి వ్యతిరేకంగా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పక్షం యేర్పడుతుంది. శ్రామికులు, విప్లవాన్ని కొనసాగించాలనే పెట్టిబూర్జువాశ్రద్ధాకూ కలిసిన యీ పక్షం సామ్రాజ్యవాదం నుండి సంపూర్ణ విముక్తికి, దేశస్వాతంత్ర్యాన్ని కోరుతుంది.

[ఎ] అట్టి దేశాల్లో శ్రామికశ్రద్ధం యొక్క అధిపత్యం ప్రజాసామాన్య మును రాజీబేరాలాడే జాతీయ బూర్జువాశ్రద్ధ సాబల్యం నుండి తప్పించుట- ఈ సమస్యలు చాల స్పష్టంగా ముందుకు వస్తున్నాయి.

[బి] ఈ పైని చెప్పిన అభిరుచిస్థితి (ఎ) మూలంగా అదే దేశాల్లోని జాతీయ స్వాతంత్ర్య సంపాదనోద్యమాలను నాగరిక పశ్చిమ దేశాల్లోని శ్రామికోద్యమాలతో కలుపుట చాల సులభం అవుతుంది.

దీనినుంచి కనీసం మూడు విషయాలు స్పష్టంగా తెలుస్తున్నాయి.

(1) విజయవంతమైన విప్లవంద్వారా తప్ప యీకలస-బానిస దేశాలు సామ్రాజ్యవాద శృంఖలనుండి విముక్తమవుట అసంభవం. స్వాతంత్ర్యం అనేది 'బహుమతి' గా యేర్పడూరాదు.

(2) విప్లవం విజయవంతమవాలంటే, పెట్టుబడిదారీ పద్ధతాల్లో అభివృద్ధిమైన యీకలస-బానిస దేశాలు తమ స్వాతంత్ర్యం పొందాలంటే- రాజీబేరాలాడే జాతీయ బూర్జువా శ్రద్ధానికి బలంలేకుండా వేరు చేయాలి.

విప్లవపంథా ననుసరించే వెటీయూర్జువాను, ప్రజాసామాన్యాన్ని పెద్ద బూర్జు వాల పలుకుబడి నుండి తప్పించాలి; శ్రామిక వర్గం యొక్క ఆధిపత్యం (Hegemony.) స్థాపించబడాలి; కార్మిక వర్గం లోని చైతన్యం వారం దరనూ ఒక స్వతంత్ర కమ్యూనిస్టుపార్టీలో సంఘటిత పరచాలి.

(3) ఈ దేశాలలోని స్వాతంత్ర్యోద్యమాలకూ, పశ్చిమ దేశాలలోని శ్రామికోద్యమాలకూ సన్నిహిత సంబంధం నెలకొల్పితేనే తప్ప యీ దేశాల్లోని యీశ్వరద్యమాలకు శాశ్వత విజయం చేకూరదు.

ఈనూడు విషయాలను తమ విప్లవ కార్యచరణకు ప్రాధాన్యతగా చేసి కొని పనిచేయడం యీ దేశాలలోని కమ్యూనిస్టుల ప్రధాన కర్తవ్యం.

ఈ పరిస్థితులలో యీ వలస-బానిస దేశాలలోని విప్లవోద్యమాల కర్తవ్యాలు యేమిటి?

ఈ వలస- బానిసదేశాలలోకూడ అన్నీ ఒకేరకంగా లేవు. వీటన్నిటిని కలిపేసి వెనుక తూర్పు వలసదేశాలుగా వ్యవహరించేవారు; కాని యీ నాడు వీటన్నిటిలో ఒకే పరిస్థితులు లేవు. వాటి భిన్నభిన్న దశలలో యెన్నో భేదాలున్నాయి. పారిశ్రామికంగా యెట్టి అభివృద్ధి లేకుండా, అసలు కార్మిక వర్గమనేదే లేని మొరాకో మొదలగు దేశాలున్నాయి; పారిశ్రామికంగా కొద్ది అభివృద్ధిచెంది చిన్న శ్రామికవర్గంవున్న యెనా, ఈజిప్ట్ మొదలగు దేశాలున్నాయి. వెట్టబడినారీ విధానం యించుమించు బాగా అభివృద్ధి చెంది బహుసంఖ్యాకమైన జాతీయ శ్రామికవర్గం వున్న ఇండియా మొదలగు దేశాలున్నాయి. అంటే వెనక 'బానిసతూర్పు' అని ఒకటిగా వ్యవహరింపబడే దానిలో యీనాడు మైకూడు రికాల దేశాలున్నాయి. వాన్నిటిని ఒకే తరహాలో కలపడం భావ్యం కాదు.

మొరాకోవంటి దేశాలలో జాతీయ బూర్జువావర్గం రెండుగా చీలిపోవడానికి (రాజీ-బేరాలాడే ముతా, విప్లవోద్యమం కొనసాగాలనే ముతా) అవసరమైన పరిస్థితులింకాలేవు. ఆ అవకాశాన్ని వుపయోగించుకుని దేశంలోని ప్రజలందరనూ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో విక్రమరచనలసిన

కర్తవ్యం కమ్యూనిస్టులమీద వుంది. సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటం వృద్ధిపొందేకొలదీ - ముఖ్యంగా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా జయప్రదమైన విప్లవం కలిగితే - కమ్యూనిస్టు భావాలు కలవాందరిని చేర్చి ప్రత్యేకంగా కమ్యూనిస్టుపార్టీని నిర్మించడం నీ వుంటుంది.

చైనా, ఈజిప్ట్ దేశాలలో ఆపుచే బూర్జువావర్గం చెడుగా పోయింది: కాని "రాజీకి పాకు"చే" ఇద్దబూర్జువా ముఠా యింకా పూర్తిగా సామ్రాజ్యవాదంతో కలిసిపోలేదు. ఆఫరిస్థితులలో యునైటెడ్ నేషన్స్ ఫ్రంట్ నిర్మించే తలంపును నొచ్చుచూచి కార్మికులను, ఇటీబూర్జువా వర్గాన్ని వికలపరిచి ఒక విప్లవ సంఘాన్ని (Revolutionary bloc) నిర్మించాలి. ఒక్కొక్కప్పుడు యీ 'రివల్యూషనరీ బ్లాకు' ఏకస్థానీగానే యేర్పడకచ్చు - చైనాలోని 'క్యూమింటాంగ్ పార్టీ' వలె - కాని అది యెప్పుడూ పైకెండు శక్తులకూ - కమ్యూనిస్టుపార్టీ, ఇటీబూర్జువా విప్లవవాదులపార్టీ - కూడ ప్రాతినిధ్యం వహించి తీరాలి. ఈ "రివల్యూషనరీ బ్లాకు" జాతీయ బూర్జువా వర్గం యొక్క రాజీతత్వాన్ని ప్రజలకు వెల్లడి చేస్తూ, సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగించాలి. ఇటువంటి ద్వంద్వపాత్ర (Double role) వహించే పార్టీయొక్క ఆవశ్యకత ముఖ్యంగా యిటువంటి పరిస్థితులలో చాలా వుంది. కాని అది కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్వాతంత్ర్యమునకు భంగం కాకుండా, కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆంతోళన - ప్రచార స్వాతంత్ర్యానికి అడ్డంకం కాకుండా, శ్రామికవర్గం కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆధ్వర్యం సంఘటింపించడాన్ని అడ్డంకపడకుండా వుండి విప్లవోద్యమ నాయకత్వం వహించడానికి కమ్యూనిస్టుపార్టీకి అవకాశం కలుగజేసేలా వుంటేనే అట్టి ద్వంద్వపాత్ర వహించే పార్టీయొక్క ఆవశ్యకత వుంటుంది. వైదొప్పిన వాటన్నిటికీ అంతరించక పోతే ఆపార్టీలో చేరుట కమ్యూనిస్టుపార్టీ త్రేమానికే వ్యతిరేకంగా పరిణమిస్తుంది: బూర్జువా సభ్యుల ప్రాబల్యం యెక్కువై కమ్యూనిస్టులు కూడా దానిలో కలిసిపోతారు. క్రామిన్ వర్గ నాయకత్వం కమ్యూనిస్టుపార్టీ చేతిలోంచి పోతుంది.

ఇండియావంటి దేశాలలోని పరిస్థితివేరు. అక్కడ జాతీయ బూర్జువా వర్గం రెండుగా - రాజీపార్టీ, విప్లవపార్టీగా, యెన్నడో చీలిపోయింది: వీటిలో రాజీపార్టీ సామ్రాజ్యవాదంతో అంగీకారానికి రావడంకూడె అపుడే జరిగిపోయింది. ఇందులో కేవలం ఇండియావంటి బానిసదేశాలకూ, ఖైబెర్ పక్షిని చైనా, ఈజిప్టులవంటి వాటికీ వ్యత్యాసం ప్రధానమైన భేదం. ఈ 'రాజీపార్టీ'లో జాతీయ బూర్జువావర్గంలోని మహాభవంతులు, పలుకుబడి గలవాళ్ళూ వుంటారు. వాళ్లకు తమలాభాలు తప్ప దేశంసంగతి అక్కర్లేదు. వీరేకీ సామ్రాజ్యవాదం కన్నా విప్లవం అంటే వాళ్లకు భయంయెక్కువ. విప్లవం అంటే వాళ్లకున్న క్షయంకలన దేశస్వాతంత్ర్యానికీ, విప్లవానికి శత్రుత్వం సామ్రాజ్యవాదంతో కలిసిపోయి, తమదేశీయులైన రైతాంగాన్ని, కార్మిక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుటకు తయారయ్యారు. ఈ 'బ్లాక్' (సామ్రాజ్య వాదం + పెద్దబూర్జువా) ను విచ్ఛిన్నం చేస్తే తప్ప విప్లవం విజయవంతం కాజాలదు: కాని ఆ "బ్లాక్" ను విచ్ఛిన్నం చేయాలంటే దానిలో చేరిన 'రాజీ పార్టీ బూర్జువా' లపై దాడిని కేంద్రీకరించాలి. రాజీపార్టీయొక్క దేశద్రోహాన్ని ప్రజలకు వెల్లడిచేయాలి. శ్రామిక ప్రజాసామాన్యాన్ని ఆశ్చర్యంకొల్పే (ప్రాబల్యం) పలుకుబడిలోనుండి తప్పించాలి: శ్రామికవర్గం అధిపత్యంహించుటకు వలసినపరిస్థితులను కల్పించుటకు దీక్షగాకృషిచేయాలి. అంటే, బూర్జువావర్గాన్ని, దాని ప్రతినిధులను మెల్లిమెల్లిగా స్వాతంత్ర్యోద్యమ నాయకత్వంనుండి తొలగించి, అనాయకత్వంహించుటకు ఆదేశాల శ్రామిక వర్గాన్ని తయారుచేయాలి; సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక 'సంఘం' (Bloc) నిర్మించాలి. అందులో శ్రామికవర్గానికి ప్రాబల్యం, అధిపత్యం వుండేలా చూడాలి. అదీ చేయవలసివస్తుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు పరిస్థితులను బట్టి యీ 'బ్లాక్' కార్మికుల-రైతుల జాయింటుపార్టీ స్వరూపం పొంది ఒకే వేదికపై నిలబడవచ్చును.

అట్టి దేశాల్లో స్వతంత్ర కమ్యూనిస్టు పార్టీ రూపొందించడం నిష్ఠు లెపుడూ దృష్టిపథంలో వుంచుకొని వాటి నిర్మాణానికి ప్రయత్నించాలి.

ఎందుకల్లనంటే కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఒక్కటే శ్రామికవర్గ ఆధిపత్యాన్ని సంపాదించుటకు సమర్థతగలది. 'రాజీపార్టీ' పెద్దబూర్జువాలను వేరుపరచేసేక, దేశంలోని పెటీబూర్జువా ప్రజా సామాన్యమును సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో నడిపించుటకు గాను కమ్యూనిస్టుపార్టీ బూర్జువా వర్గంలోని విప్లవవాదులతో కలిసి ఒకే సంఘంగా తప్పకుండా యేర్పడాలి.

అందుచేత, పెట్టుబడిదారీ విధానం బాగా అభివృద్ధి చెందియున్న వలస-బానిస దేశాలలోని విప్లవోద్యమాల తక్షణకర్తవ్యాః:

(1) కార్మికవర్గంలో చైతన్యవంతులైన వారందరినీ కమ్యూనిజం వైపుకు ఆకర్షించి, స్వతంత్ర కమ్యూనిస్టుపార్టీలు నిర్మించాలి.

(2) సామ్రాజ్యవాదుల, బూర్జువా రాజీవాదుల ముఠాకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు, రైతులు విప్లవవాదులైన మేధావివర్గంతో కూడిన జాతీయ విప్లవ వాదుల సంఘమును (Bloc) స్థాపించాలి.

(3) ఆ 'బ్లాక్' లో శ్రామికవర్గ ప్రాబల్యం వుండేలా చూడాలి.

(4) దేశంలోని పెటీ బూర్జువా ప్రజా సామాన్యమును 'బూర్జువా రాజీ వాదుల' పలుకుబడిలోనుండి తప్పించుటకు కృషి చేయాలి.

(5) దేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి యితర దేశాలలోని శ్రామికోద్యమముతో దగ్గర సంబంధం యేర్పరచాలి.

తూర్పు వలస-బానిస దేశాలలోని active workers యీ నైకార్యాచరణకు పూనుకోవలసియుంది.

ప్రస్తుత అంతర్జాతీయ పరిస్థితిలో యీకర్తవ్యముల ప్రాధాన్యత ప్రాముఖ్యత మరీ యెక్కువగావుంది. నేటి అంతర్జాతీయ పరిస్థితియేమిటి. ఈ నాడు విప్లవోద్యమంలో ప్రతిష్టంభనం యేర్పడింది; అది ముందుకు సాగి పోవటంలేదు. (lull) ప్రస్తుత పరిస్థితిలో నిస్తబ్ధత యేర్పడిందంటే ఏమిటి? పశ్చిమ దేశాల కార్మికులమీద, తూర్పు వలసదేశాలమీద, ముఖ్యంగా అన్ని దేశాల్లో విప్లవోద్యమ నాయకత్వం వహిస్తూ సోవియటు యూనియను మీద మునుపటికంటే యెక్కువగా ఒత్తిడి తెచ్చి వాటిని నాశనం చేయుటకు

ప్రతి యిత్తి స్త్రాని దీన్ని బట్టి తెలుస్తుంది. సోవియటు ప్రభుత్వంపై అటువంటి ఒత్తిడి తెచ్చుటకు సామ్రాజ్యవాదులు ప్రయత్నాలు ప్రారంభించేరని నిస్సంశయంగా చెప్పవచ్చును. ఎస్తోనియా తిరుగుబాటు సందర్భంలో వాళ్లు చేసిన నీచ ప్రచారం, సోఫియాలో ప్రేలుడు సందర్భంలో సోవియట్ యూనియనుమీద వాళ్లు చేసిన అబద్ధ ప్రచారం, మామూలుగా బూర్జువా పత్రికలన్నీ మన దేశానికి వ్యతిరేకంగా చేసే ప్రచార కార్యక్రమం. ఇవన్నీ మనమీద దండయాత్రకు ముందు చేయబడుతూన్న సన్నాహాలు. ఈ ప్రచారం మూలంగా సోవియటు యూనియనుమీద వ్యతిరేకతను ప్రజల్లో కల్పించి సోవియటు యూనియను మీద నిందలను దైనందిన విషయంగా చేసి, తాము సోవియటు యూనియను వ్యవహారాల్లో అన్యాయంగా కలగజేసుకొనుటకు తగిన నైతిక వాతావరణం కల్పించుకొనుటే వారి యుద్దేశం. ఈ నీచ అబద్ధ ప్రచార ఫలితం యేవిధంగా వుంటుంది? సామ్రాజ్యవాదులు తీవ్రమైన గాడిక సాహసీస్త్రానా? అనేవి ముందుముందు తెలుస్తాయి. ఈ గాడిక స్వభావం చూస్తే వలస-దేశాలకు కూడ దీనివలన చాల చెడుగు కలగబోతుందని చెప్పవచ్చు. సామ్రాజ్యవాదం కొట్టబోయే చెబ్బకు యెగురుచెబ్బ కొట్టుటకు విప్లవ శక్తులను తయారుగా చేయుట తక్షణం మనం సాధించవలసిన సమస్య; దానిని చెప్పించుకునే వీలులేదు. యెదుర్కొనే తీగాలి.

ఈ కారణంచేతనే వలస-బానిస దేశాలలోని శ్రమోద్యమ తక్షణ కర్తవ్య నిర్వహణకు యింత సాగ్రహస్య వుంది.

ఈ దేశాల విప్లవాభివృద్ధిలోని ప్రత్యేక లక్షణాలను గుర్తించి మనం మైన చెప్పిన వివిధ కర్తవ్య నిర్వహణకు సమర్థులైన “కెనియన్” ను తయారు చేయుట- (అనగా దేశాల సభ్యులలో నుండియే) మీ యూనివర్సిటీ యొక్క ఆశయం, ఆదర్శం.

ఈ యూనివర్సిటీలో తూర్పు వలస-బానిస దేశాలనుండి వచ్చిన విద్యార్థులలో పది గూపు లున్నాయి. వారందరినీ నిశ్చలైత శ్రమ వాదులుగా తయారు చేయవలసియుంది. తెనినిజం సిద్ధాంతం అనే మహాయుగంతో,

తెలినిజంయొక్క ఆచరణానుభవంతో ఆదేశాల స్వార్థంత్రోద్యమమే కర్తవ్యాలను పూర్తిగా నిర్వహించుటకు సమర్థులుగా వారిని తయారు చేయాలి.

ఈ దేశాలలోని 'వక్రస్థ' లో రెండు తప్పుడు పంథాలు కన్పిస్తున్నాయి. అసలైన విప్లవవాదులుగా శిక్షణ యివ్వాలంటే యీ తప్పుడు పంథాల నెదుర్కోవాలి.

మొదటి తప్పుడు పంథా (Deviation) విప్లవోద్యమం జయప్రదం కానడానికి వున్న ఆచరణాలను తక్కువ అంచనా వేయడం, ఆ దేశాలలోని ఆభివృద్ధియొక్క పరిమితి, స్థితులను సరిగా అంచనా వేయక యీవలన బానిస దేశాలలో అన్నివర్గాలలో కూడిన (all embracing) జాతీయపక్షం స్థాపించుటకు అల ఆచరణాలను యెక్కువ అంచనా వేయడం. ఈ డివియేషన్ మూలంగా విప్లవోద్యమం యొక్క గౌరవమే నశించి, కమ్యూనిస్టులకూడ బూర్జువా జాతీయ వాదుల ప్రాబల్యంలో బడిపోవుట జరుగుతుంది. యూనివర్సిటీ యీ తప్పుడు పంథాను దృఢశబ్దంతో యెదుర్కోవాలి.

రెండో తప్పుడు పంథా : విప్లవోద్యమావకాశములను యెక్కువ అంచనా వేయడం సామాజ్యవాద వ్యతిరేక గోరంటంలో కార్మికవర్గం, బూర్జువా విప్లవవాదులు వికలం కావలసి ఆవశ్యకతను తక్కువ అంచనా వేయడం. బావాలోని కమ్యూనిస్టులు- తమ దేశానికి సోవియటు ప్రభుత్వం కావాలంటూ నినాదం లేవదీసి- యీ తప్పుడు పంథాలో పడ్డారు. ఈ పంథా వలన కమ్యూనిస్టులు ప్రజాసామన్యమంటి వేరైపోయి, చిన్న మతంగా తయారయ్యారు. సిద్ధతైన విప్లవవాదులుగా తయారుచేయాలంటే యీ 'డివియేషన్'ను యెదుర్కోవాలి.

తూర్పుసోవియట్ యొక్కయు, వలస దేశాలయొక్కయు ప్రజల యెడల నీ ప్రాగ్దేశ ప్రజల విశ్వవిద్యాలయం నిర్వహించవలసిన రాజకీయ కర్తవ్యం.

వీటి నీ యూనివర్సిటీ జయప్రదంగా నెలవేరుస్తుందని మనం విశ్వసిస్తున్నాం.

“జాతీయసమస్యను గురించి ఇంకోసారి”

యుగోస్లావ్ కమిషన్ లో నావుప న్యాయసంఘం [బోల్షివిక్ నం 7. చూడండి.]

మూడు సమస్యలమీద అభిప్రాయభేదాలున్నాయని చెప్పేను.

[1] జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించే మార్గాన్ని గురించి.

[2] ప్రస్తుత చారిత్రక యుగంలో.

[3] జాతీయ సమస్యలో అంతర్జాతీయత యెట్టి పాత్రను వహిస్తుంది?

అనే దాన్ని గురించి.

.....రెండో సమస్య విషయంలో “కామ్రేడ్ సెమిచ్ జాతీయ సమస్య ను రైతాంగ సమస్యగానే భావిస్తున్నాడు” అని నా వుపన్యాసంలో చెప్పేను. (బోల్షివిక్. నం. 7.)

అది యెంతవరకు నిజం? యుగోస్లావ్ కమిషన్ లో కామ్రేడ్ సెమిచ్ వుపన్యాసంలోని యీక్రింది భాగం చదివితే మీకే తెలుస్తుంది.

“యుగోస్లావియాలోని జాతీయసమస్య సామాజికంగా ఏమి తెలియ జేస్తోంది? సెర్బియన్ పెట్టుబడిదార్లకూ క్రోయిట్-స్లావోన్ పెట్టుబడిదార్లకూ మధ్య జరుగుతున్న పోటీ, పోరాటంలానే ఉంది దాని ప్రాముఖ్యత అంతా” (యుగోస్లావ్ కమిషన్ లో సెమిచ్ వుపన్యాసం) సెర్బియన్ బూర్జువా వర్గానికి క్రోయిట్-స్లావోన్ బూర్జువా వర్గానికి మధ్య జరుగుతున్న పోరాటానికి యిందులో కొంత ప్రాముఖ్యత ఉంది దానిలో సందేహంలేదు. కాని యిట్లు భిన్నజాతుల బూర్జువావర్గాల మధ్య జరిగే పోరాటంలో జాతీయోద్యమం యొక్క “సోషల్ మినింగ్” ఉందని గ్రహించిన వాడెవరూ, జాతీయ సమస్య పూర్తిగా రైతాంగ సమస్య అని చెప్పడానికి వీలేదు. జాతీయ సమస్యల అంతరంగిక రాజ్యాంగ సమస్యనుండి ప్రపంచ సమస్యగా కలన- బానిసదేశాల సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాట సమస్యగా మారి

పోయిన యీరోజున దానియొక్క సాగాంశం యేమిటి! ఈవలసల బానిస జాతుల ప్రజాసామ్రాజ్యం, ఆర్థిక దోపిడీ విధానం, రాజకీయ బానిసత్వానికి పాలితజాతుల్లోని సామ్రాజ్యవాదబూర్జువావర్గం తమ సంస్కృతి నాశనానికి చేస్తున్న యత్నాలకూ వ్యతిరేకంగా జరిపే పోరాటంలోనేవుంది అసలు విషయం. జాతీయసమస్య యూరూపంలో మనయెదుట ప్రత్యక్షమాత్రాంటే వివిధజాతుల బూర్జువావర్గాల పోరాటానికి యెంత ప్రాముఖ్యత వుంటుంది! ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత యెప్పుడూ వుండదు. ఒక్కొక్కప్పుడు అతీవల్పంగా వుంటుందికూడాను. ఈసోటీ పోరాటంలో ఒకదేనిపు బూర్జువావర్గం యింకోజాతిబూర్జువావర్గాన్ని ఓడిస్తుంది లేక ముందుకుఓడిస్తుంది అనేది కాదు ముఖ్యవిషయం; పాలితజాతిలోని సామ్రాజ్యవాదముల బానిస జాతుల ప్రజాసామ్రాజ్యమును ముఖ్యంగా రైతాంగాన్ని నిర్బంధ విధానంకి లోను గావించి దోచుకుంటుంది. అట్లు చేయుట మూలంగా వారివందనీ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలోకి తెచ్చి క్రామిక విప్లవంలో భాగస్వాములు గా చేస్తుంది. అనేక ముఖ్యవిషయం అని స్పష్టంగా తెలుస్తూంది. భిన్న జాతుల బూర్జువావర్గాల మధ్య పోరాటమే జాతీయోద్యమంలోని “సోషల్ మీనింగ్” అనేటట్టయితే జాతీయ సమస్య సంపూర్ణంగా రైతాం సమస్యగా పరిణింపబడజాలదు. జాతీయ సమస్య రైతాం సమస్యయే అని నెహ్రూ నాడు. దాని సోషల్ మీనింగ్ యీబూర్జువా వర్గాలపోరాటంలోవుండ జాలదు. ఈరెండూ ఒకనానికొకటి సమానం అనడాని కిసలు వీలేదు.

జూలై 1912 చిరభాగంలో వ్రాసిన “మార్క్సిస్టు-జాతీయ సమస్య” అనే కరపత్రంలోని ఒకపేరాను కాప్లేడ్ సెమిచ్ బైటికిలాగేడు. దానిలో “జాతీయ పోరాటం బూర్జువావర్గాల మధ్య జరిగే పోరాటం” అని వుంది. ప్రస్తుత చారిత్రక పరిస్థితులలో జాతీయోద్యమాల “సోషల్ మీనింగ్” ని నిర్వచించే తన మూలం సరియైనదని ఋజువు చేయడానికే బహుశ అందు సాక్ష్యం తెచ్చియుంటాడు. కాని స్టాలిన్ కరపత్రం సామ్రాజ్యవాదయుద్ధానికి పూర్వం వ్రాయబడింది. మార్క్సిస్టుల వృత్తిలో అనాటికింకా జాతీయ

సమస్యకు ప్రపంచ ప్రాముఖ్యతరాలేదు. మార్క్సిస్టుల కోరిక మైన 'స్వయం నిర్ణయహక్కు' అప్పటికింకా బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యవిప్లవంలో భాగంగానే పరిణింపబడింది, కాని శ్రామికవిప్లవంలో భాగంగా చూడబడలేదు. అప్పటినుంచి అంతరాతీయ పరిస్థితిలో పూర్తిమార్పు వచ్చింది. ఒకమూల యుద్ధం, యింకోపక్క ఆక్టోబరు విప్లవం - ఈరెండూ కలిసి బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యవిప్లవంలో భాగంగావున్న జాతీయ సమస్యను శ్రామిక సోషలిస్టువిప్లవంలో భాగంగా మార్చాయి. ఈవిషయాలను గుర్తించక పోవడంలో అర్థంలేదు. స్వయంనిర్ణయహక్కు - ప్రజాస్వామ్యపుద్యమంలో భాగంగా వుండడం యేనాడో పోయిందనీ, శ్రామిక సోషలిస్టు విప్లవంలో భాగంగా అది మార్పుపొందిందనీ లెనిన్ 1916 లోనే "Discussion on self determination Summed up" అనే వ్యాసంలో చెప్పేడు. జాతీయ సమస్యమీద లెనిన్ యొక్క లేక యితర కమ్యూనిస్టుల రచనలను వుదహరించిన దలచుకోలేదు. ఒకనూతన చారిత్రక పరిస్థితి ఫలితంగా యీనాడు ఒకక్రొత్త యుగంలో.. ప్రపంచశ్రామిక విప్లవయుగంలో - ప్రవేశించేము. అటువంటి పుడు, రష్యాలో బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య విప్లవకాలంలో వ్రాయబడిన స్టాలిన్ కరపత్రంలోని విషయాన్ని వుదహరించిన కామ్రేడ్ సెమిచ్ ని యేమనాలి? సంక్షిప్తహితంగా, కాలానికీ, ప్రదేశానికీ, సంబంధంలేకుండా మన యెదుట ఈనాడున్న చారిత్రక పరిస్థితికి సంబంధంలేకుండా కామ్రేడ్ సెమిచ్ వీటిని వుదహరిస్తున్నా డన్నమాట. ఏద్యారా (డైలెక్టిక్సు) గతితార్కికవాదం యొక్క సామాన్య సూత్రాలనే వుల్లంఘిస్తున్నాడు; ఒక చారిత్రక పరిస్థితిలో సరిపడినది యింకొక చారిత్రక పరిస్థితిలో తప్పు కావచ్చు అనే విషయాన్నే గుర్తించలేక పోతున్నాడన్నమాట. యుగోస్లావ్ కమిషన్ లో నా వుపన్యాసంలో యిదివరకే చెప్పియున్నాను. రష్యన్ బోల్షివిస్టుల ప్రకారం జాతీయ సమస్యలో రెండు దశలున్నాయని. ఆక్టోబరు విప్లవానికి పూర్వదశలో అది 'జనరల్' ప్రజాస్వామ్యపుద్యమంలో భాగంగా వుండేది. ఆక్టోబరు దశలో అది శ్రామిక విప్లవ సమస్య. జాతీయ

సమస్య శాశ్వత విష్ణునంటూ ఒక భాగంగా తయారైంది. ఈ రెండింటికీ మధ్య గల భేదం యెంతో యెక్కువ ప్రాధాన్యతను కల్గియుండని వేరే చెప్పవలసి వచ్చేదు. జాతీయ సమస్యలోని యీ రెండు దశల మధ్యనూ, వేదా యొక్క ఆర్థమును, ప్రాముఖ్యతను కామ్రేడ్ సెమిచ్ యిప్పటికీ గుర్తించలేదనే అనుకుంటున్నాను.

జాతీయ సమస్య రైతాం సమస్యకాదనీ, అది వివిధజాతుల మూలనానగాల మధ్యనున్న సమస్య అనీ కామ్రేడ్ సెమిచ్ అంటున్నాడు; సదృష్టం యీవే సమాఖ్యను కాలం యేచిటుచు “ఈతడు జాతీయోద్యమం యొక్క అంతరంగిక శక్తిని, బలాన్ని తక్కువ అంచనా వేస్తున్నాడు; జాతీయోద్యమం యొక్క విప్లవ స్వభావాన్ని, ప్రజలనందనూ ఆకర్షించే స్వభావాన్ని సరిగా అర్థంచేసికోలేక పోయేడు” (బోల్షివిక్ నం. 7.)

కామ్రేడ్ సెమిచ్ యొక్క రెండో పొరపాటును గురించి అంతమాత్రం చాలును.

రీ వేదవల్ల దాదాపు

రెండు (మూడు).

ఆనుబంధము 1.

జాతీయ సమస్యపై సోవియటు యూనియను కమ్యూనిస్టు
పార్టీ ప్రధాన నిర్ణయాలు.

జాతీయ సమస్యపై కీర్తనలు.

(రష్యాను సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ 7వ ఆఖిల రష్యా సమావేశంలో
ఆమోదింపబడినది: 1917- ఏప్రిల్).

నిరంకుశ రాజరికాలచే ప్రాచీనపడిన జాతీయ నిర్బంధవిధానాన్ని
తమకు అధికారాలను కాపాడుకొనుటకు, వివిధజాతుల కార్మికులలో ఉన్న
కృతను కలిగించుటకొరకు భూస్వాములు, పెట్టుబడిదారులు, కెటీబూర్జునా
వర్గాలు బలపరుస్తున్నాయి. “బలవంతుడిదే రాజ్యం” అనే నూత్రంపై నడు
స్తూన్న నేటి సామ్రాజ్యవాదంకూడ యీ జాతీయ నిర్బంధ విధానమును
తీవ్రతరం చేస్తుంది.

పెట్టుబడిదారీ విధానంలో యెక్కడైనా జాతీయ నిర్బంధవిధానం
తొలగించుట సాధ్యమైతే అది అన్నిజాతులకు, భావలకు సమానహోదా
నిచ్చే సంపూర్ణప్రజా స్వాతంత్ర్యప్రభుత్వంలోనే సాధ్యమవుతుంది.

రష్యాలో భాగములుగావున్న ప్రతిజాతీకీ విడిపోవుటకు to secede
వేరే స్వతంత్ర రాజ్యస్థాపన గాపించుకొనుటకు హక్కువుంది. ఈహక్కును
వ్యతిరేకించుటగాని, అది ఆచరణలో పెట్టుట కష్టంకులు గలిగించుటగాని,
దురాక్రమణ విధానాన్ని ప్రోత్సహించినట్లే భావింపబడుతుంది. నిజమైన
ప్రజాస్వాతంత్ర్య వర్గాలపై అన్నిజాతులను సంఘటిత పరుచుటకు, వివిధజాతు

లకు చెందిన శ్రామికలపక్షభయ వికృతను నెలకొల్పుటకూ ఏకైకమంగ్గం శ్రామికవర్గం జాతుల 'వేరుపడే హక్కు'ను గుర్తించుటే.

• 'వేరుపడే హక్కు'ను ఇవ్వకపోవుట జాతిస్థు నిష్పక్షపాదమునకే దారి స్తుందనుటకు ప్రస్తుతం కమ్యూన్ తాత్కాలిక ప్రభుత్వంకీ (కె.కె.స్కీ) శిక్షించుకూ మర్య బయల్దేరి పోరాటమే మంచివుదాహరణ.

జాతులకు వేరుపడే హక్కువుండడం ఒక విషయం: ఒక ప్రజ్యేక సమయంలో ఒక జాతివేరుపడాలా, అది దానికి లాభకరమా? అనే విషయం మరొకటి. దురదృష్టవశాత్తూ తేడా ఏర్పడింది. సోషలిజం కొరకు శ్రామికులు జరుపుకూన్న వర్గ పోరాటం యొక్కయు, మొత్తం సామాజికాభివృద్ధి యొక్కయు ప్రయోజనాలను దృష్టిలో వుంచుకొని, అప్పటి ప్రజ్యేక పరిస్థితియొక్క అవసరాలనుబట్టి శ్రామికవర్గ పార్టీయే వేరుపడుట మంచిదా? అవసరమా? అనే దాన్ని నిర్ణయించాలి.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ విస్తృతమైన ప్రాంతీయ స్వపరిపాలనను, తమ బానిసత్వ నిర్మూలనను కోరుతుంది: నిష్పక్షపాదంగా ఒకేభాషను రాజ్యాంగం అంతటా సామాన్యభాషగా చేయు ప్రయత్నాలను మానుకొని దేశీయ భాషలకు ప్రోత్సాహం ఇవ్వకలెనంటుంది. ఆర్థిక, సామాజికపరిస్థితులు, ప్రజలు యేజాతికి చెందినవారు, మొదలైన విషయాలను బట్టి ఆయా ప్రాంతాల ప్రజలే స్వతంత్ర లేక స్వపరిపాలన ప్రదేశాల సరిహద్దులను నిర్ణయించాలి: అని నునపార్చి కోరుతుంది.

ఈ శ్రామికవర్గపార్టీ "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" అనే దాన్ని పూర్తిగా నిరాకరిస్తుంది. కారణం ఆవిధానం ప్రకారం విద్య, మొదలగు వాటిపై ప్రభుత్వానిధికారం వుండదు. జాతీయ ప్రతినిధిసభ (National Diets) ల వంటి వాటిపరం చేయబడుతుంది. ఆ ఆధికారం "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" ఒకే ప్రదేశంలో నివసించే కార్మికులను ఒకే పార్టీశ్రామిక శాఖలో పనిచేసేవారికూడా - వారిజాతులనుబట్టి జాతీయ సంస్కృతినిబట్టి విభజిస్తుంది; అంటే వేర్వేరు జాతుల బుద్ధువా సంస్కృతికీ, కార్మికులకూ

మధ్య అనుబంధాలను బలపరుస్తుంది; కాని ప్రపంచకొరిమకుల అంతర్జాతీయ సంస్కృతిని పెంపొందించుటయే కమ్యూనిస్టు పార్టీయొక్క ఆశయం.

కొన్ని జాతులు మాత్రమే అనుభవిస్తూన్న యొక్క అధికారాలను తీసివేస్తూ, అల్పసంఖ్యాకుల హక్కులపై నిర్బంధాలను తొలగిస్తూ రాజ్యాంగ చట్టము (Constitution) లో విధింపబడవలసిన పార్టీకోరుతూంది..

రష్యాలోని అన్ని జాతుల కార్మికులు శ్రామిక వర్గసంస్థలలో (రాజకీయ, ట్రేడ్ యూనియను, కోఆపరేటివ్, వైజ్ఞానిక సంస్థలు) సంఘటిత పడినాడే. వారి వర్గ ప్రయోజనాలను సాధించుకో గల్గుతారు. అట్లు సంఘటితమైనాడే అంతర్జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానంపై, బూర్జువా జాతీయత మీద విజయవంతమైన పోరాటమును సాగించ గలుగుతారు.

ఆనుబంధము 2

పార్టీ కార్యక్రమాలలో నుండి (Extract.)

[రష్యా కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఎనిమిదో కాంగ్రెస్‌కు చే ఆమోదించబడింది. 1919 మార్చి.]

జాతులమధ్య సంబంధాల విషయంలో.

జాతీయ సమస్యమీద రష్యాన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ యొక్క నిర్ణయాలను ప్రకారం వివరిస్తుంది.

[1] భూస్వాములు, బూర్జువావర్గమునకు వ్యతిరేకంగా విప్లవ విప్లవ పోరాటం సాగించుటకు వివిధజాతుల శ్రామికులను వారితో. అంగీకరించే యింక వర్గాలను సంఘటిత పరచాలి. వారిమధ్య సన్నిహిత సంబంధం నెలకొల్పాలి: ఇదే మనకు సాగితిపదిక.

[2] పీడితజాతుల క్రామిక ప్రజాసామాన్యంకి పాలక జాతుల శ్రామికవర్గం యెడల గల అపరమృతాన్ని తొలగించాలంటే, అన్నిజాతులకు సమానమైన హక్కులను; ఏజాతికీ యిరువలకులేని యెక్కువ అధికారాలు (Privileges) వుండరాదు. వలసదేశాల, అస్వతంత్ర దేశాలకు గల "వేరు పడుటకు" (Secede) హక్కు గుర్తింపబడాలి.

[3] అదే ఆశయంతో సంపూర్ణవిప్లవవాదానికి దారితీసే మధ్యమార్గంగా (Transitional form) 'సోవియటు రకపు రాజ్యాల సమాఖ్య'ను పార్టీ సూచిస్తుంది.

[4] జాతియొక్క విడిపోవాలనే భావాన్ని యెవరు వ్యక్తపరచాలి: అనే సమస్యమీద రష్యాన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ చార్టర్‌కు దృక్పథాన్ని స్పష్టం

రిస్తూంది. అందులో ఆజాతియొక్క చారిత్రకాభివృద్ధి దశను, అది మధ్య యుగపు నాగరికతనుండి బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం వైపుకు నడుస్తూందా, లేక బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యంనుండి సోవియటు శ్రామికప్రజాస్వామ్యంగా పరిణామం చెందుతుందా అనే విషయాన్నీ గమనిస్తుంది.

ఎప్పుడైనా పాలిత, అస్వాతంత్ర్యజాతుల ప్రజాసామ్యంలో పాతు కొని యున్న అవిశ్వాసాన్నీ, భయాన్ని పోగొట్టుటకు పాలక జాతుల శ్రామిక వర్గం చాలా జాగ్రత్తతీనికొని ప్రత్యేక చర్యతో పనిచేయవలసి యుంటుంది. అంతర్జాతీయ శ్రామికశక్తిలోని విఠభగల మధ్య స్థితి మైన, విచ్ఛిన్నమైన వికృతను సాధించవలెంటే యీవిధానం ఒక్కటే సరియైన మార్గం. సోవియటు రష్యాలో యెన్నో జాతీయ సోవియట్ రిపబ్లిక్లను విక్రమచతులలో గలిగిన అనుభవం కూడ దీనినే సూచిస్తుంది.

వివరణ సూచిక.

1. జియోనిజమ్: ఒక ఆభివృద్ధి నిరోధక మైన జాతీయ రాజకీయోద్యమం.

(పేజీ 11) సభ్యులు ముఖ్యంగా యూదు బూర్జువావర్గం నుండి, మేధావివర్గం నుండి, మధ్యతరగతి వారి నుండి, కార్మికుల లోని చైతన్యంలోని తగ్గుతుల నుండి వచ్చినవారు. యూదుకార్మిక ప్రజా సామాన్యమును 'జనరల్' శ్రామిక వర్గపోరాటము నుండి వేరుచేయు ప్రయత్నిస్తుంది. పాలిస్టయిక్ లో యూదు బూర్జువా జ్యోనిస్థాన దాని ఆశయం.

2. పాన్ ఇస్లామిజమ్: టర్క్స్, తాతార్ ప్రతి లోని వున్న వర్గాల

(పేజీ 11) (ఖాన్స్, ముంజులు, భూస్వాములు, కర్షకులు) రాజకీయ సిద్ధాంతం. ఇస్లామ్ నవలంబించే జాతు

లన్నిటిని ఒకటిగా సంఘటిత పరచుట దాని ఆశయం. పాన్ ఇస్లామిజమ్ పాన్-టర్క్ జమ్ వంటిదే. (టర్క్స్, మహమ్మదీయ ప్రజలందరను టర్కుల ఆధిపత్యం క్రింద సంఘటిత పరచుట పాన్-టర్క్ జమ్ యొక్క వుద్దేశం.)

3. "బండ్" విధుయేనియా- పోలండు, రష్యాల యూదు కార్మిక సమితి:

(పేజీ 12.) సెప్టెంబరు 1897 లో (విల్నా కాంగ్రెసులో) స్థాపించబడినది. అది తన కార్యక్రమాన్ని ముఖ్యంగా యూదు

కార్మికులలో యెక్కువగా ప్రచారం చేసింది. యూదు కార్మికులకు మాత్రమే సంబంధించిన విషయాలలో స్వతంత్రంగా వ్యవహరించే స్వపరిపాలిత సంస్థ"గా నిది 1898 లో రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ లేబర్ పార్టీలో చేరింది. 1901 వరకు "యూదులకు సమాన పౌరస్వాత్వపు హక్కులు" కోరాలి." అనే ఒక్కరాజకీయ నినాదాన్ని మాత్రమే స్వతంత్రంగా ప్రచారం చేసింది. 1903 లో జరిగిన రష్యన్ సో. డె. లేబర్ పార్టీ రెండవ సమావేశంలో యూదు క్రామికవర్గపు యేకైక్ ప్రతినిధిగా తాను గుర్తింప బడవలెననీ,

పార్టీనిర్మాణం "ఫెడరల్ లెన్య" మీద జరుగవలెనని బండ్ కోరినకోర్కెలు నిరాకరింపబడుటతో అది పార్టీ నుండి చీలిపోయింది. బండ్ యొక్క ఆరవ సమావేశంలో (1905) "జాతీయ వైష్ణవిక స్వపరిపాలన" కోరుతూ తీర్మానించింది.

"సంస్కృతికి సంబంధించిన యే విషయాలనూ (ప్రజల విద్య, మొదలగు) ప్రభుత్వాని కధికారం వుండకూడదు. ఆ అధికారం. అంతా 'జాతి' కి అంటే జాతికి ప్రాతినిధ్యం వహించే కొన్ని నిర్ణీతకేంద్ర, ప్రాంతీయ సంస్థల చేతిలో వుండాలి. ఆ సంస్థల సభ్యులు స్వాజనీయమైన సమానమైన 'బాలట్ వోటింగు' ప్రకారం యెన్నుకోబడాలి" 1906 లో జరిగిన నాలుగో కాంగ్రెస్ తర్వాత బండ్ మరల రష్యన్ సో. డె. లేబర్ పార్టీలో చేరింది. కాంగ్రెస్ బండ్ యొక్క జాతీయ కార్యక్రమాన్ని గురించి చర్చించక దాన్నిలావుంచింది. పార్టీలోపల జరిగే వివాదాలూ మామూలుగా బండ్ మితవాద (Right) పోలనీ నవలంబిస్తూ, మెన్షెవికులను బలపరుస్తూండేది. 1912 లో అది 'లిక్విడేటర్స్'తో ద్వార సంబంధం పెట్టుకుంది. యుద్ధకాలంలో (యేదో కొందరు అంతర్జాతీయ వాదుల మినహా) బండ్ జాతీయ రక్షణను ప్రచారం చేసింది. ఫిబ్రవరి విప్లవం తర్వాత అది సంయుక్తప్రభుత్వాన్ని ('కెరెక్స్కీ') బలపరుస్తూ బోల్షివికుల నెరిరించింది. 1918 చివర ప్రాంతాల్లో, బండ్ లో తీవ్రవాద ముఠాలు బయల్పడ సాగినై. 1919 మే లో యుక్రేన్ కమ్యూనిస్టుబండ్ (ఇది అసలు బండ్ నుండి చీలి పోయింది.) యొక్క ప్రథమ మహాసభ కీవ్ నగరంలో జరిగింది. ఆ మహాసభలో యుక్రేన్ కమ్యూనిస్టుబండ్, యువైటెడ్ జ్యూయిష్ కమ్యూనిస్టు పార్టీతో కలిసిపోయి "జ్యూయిష్ కమ్యూనిస్టులీగు" గా యేర్పడింది. దానిని అగస్టు 1919 లో రష్యన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేర్చుకున్నారు. తెల్ల రష్యలో "జ్యూయిష్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ" గా యేర్పడిన బండ్ లోని తీవ్రవాదులు (left wing) మార్చి 1919 లో రష్యన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీలో కలిసేరు. చివరికి మార్చి 1921 లో మిస్కన్ నగరంలో జరిగిన మహాసభలో

యేకాగ్రముందో తప్ప. బండ్ లో మిగిలినవారంతా రష్యన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేర నిశ్చయించేరు. చాలాకొద్దిమందిమాత్రం అంబ్రోషోవిచ్ నాయకత్వంకింద పార్టీకి వెలుపలనే వుండిపోయేరు. అంతకుపూర్వమే పన్నెండో మహాసభలో (1920) సోవియటు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా తమ - ఎత్తు గడలను కదలి వేయాలని తీర్మానిస్తూ బండ్ తన ప్రధాన జాతీయతా నినాదమైన "జాతీయ జైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" నినాదం శుద్ధ భిక్షకరం అని అర్థం చేసుకొని ఒప్పుకుంది. "జైజ్ఞానిక గానీ వ్యతిరేకంగా వో. ఇ. డి. 'జాతీయ జైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన' సోషలిస్టు విప్లవ పరిస్థితులలో అర్థహితంగా తియాకాతుంది."

4! బండ్ తొమ్మిదో మహాసభ: 1912 జూన్ లో వియన్నా నగరంలో జరిగింది: నాలుగో డ్యూమా ("పాత కాసనసభ) యెన్నికలను గురించి,

ఆగస్టు (లిక్విడేటరు) కాన్ఫరెన్సును (ఇందులో 'బండిస్టు'లు హాల్గాన్నారు.) సమావేశపరచడం గురించి చర్చించబడింది. ఈ బండ్ తొమ్మిదో మహాసభ నిర్ణయాలన్నీ పూర్తిగా ఆపర్యూస్టు (ఏగాలికాగొడుగుపట్టే) లిక్విడేషనిస్టు స్వభావం కలిగి యున్నాయి. [రాజరికాన్ని తొలగించి 'రిపబ్లికను' స్థాపించాలనే నినాదం నొదిలేసేరు: ప్రభుత్వ వ్యతిరేక కార్యక్రమం అంతామూల బెట్టుబడింది. శ్రామిక స్వయంపరిపాలన దర్బారనే మగచిపోయేరు.) వెన్నెకోక్ లిక్విడేటరుతోనూ, పోలిష్ సోషలిస్టు పార్టీలోని తీవ్రవాదుల తోనూ, సన్నిహిత సంబంధ-యేర్పరుచుకొనుటకు ఆంగీకరించింది.

5. లిక్విడేటర్ల కాన్ఫరెన్సు: ఇది 1912 ఆగస్టులో వియన్నాలో జరిగింది. [దీనినే ఆగస్టు కాన్ఫరెన్సు అని కూడా పిలుస్తారు] ఒకబోర్నికో

వ్యతిరేక మతాను నిర్మించుచే దాని ప్రధానోద్దేశం. లిక్విడేటరును, బండ్,

రెట్టివ్ సోషల్ డెమోక్రాట్లు, కేషియన్ సోషల్ డెమోక్రాట్లలో ఒక భాగం - తమ ప్రతినిధులను యీ కాన్ఫరెన్సుకు పంపేయి. కాన్ఫరెన్సు వెనకాల వండి మొదటినుండి చివరవరకూ నడిపించివాడు ట్రాక్ స్కీన్.

6. బాల్కన్ యుద్ధం: 1912 లో ప్రారంభమైంది. టర్కీకి యెదురుగా [పేజీ 33.] బల్గేరియా, సెర్బియా, గ్రీసు, మాంటెనీగ్రోలు యుద్ధం చేసేయి. దీనికి కారణం బాల్కన్ ద్వీప కల్పంలో "ఎంజెంటి" రాజ్యాలకూ [ఫ్రాన్స్, బ్రిటన్, స్వా] ట్రిపుల్ ఆలయన్సులోని రాజ్యాలకూ [జర్మనీ, ఆస్ట్రీయా-హంగరీ, ఇటలీ] మధ్య గల తగాదాలే. 1913 లో పాత మిత్రుల మధ్యనే పంపకాలు తెగి మళ్ళీ రెండో బాల్కన్ యుద్ధం ప్రారంభమైంది: దాంట్లో బల్గేరియా ఓడిపోయింది. ఈ యుద్ధాలవలన పాత చిక్కులన్నీ బిగినేయి. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధానికి నాందీ ప్రస్తావనగా వుపయోగించేయి.

7. జగీల్లో: పోలిష్ సోషలిస్టు పార్టీ తీవ్రవాద ముఠాకు చెందిన [పేజీ 41] 'జగీల్లో' నాలుగో 'డ్యూమా'కు డెప్యూటీ ప్రతినిధిగా యెన్నుకోబడ్డాడు. వోటాన్ని కార్మికులలో యెక్కువ మంది పోలిష్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీనే బలపరిచేయి. కాని వాకి శ్రుతిరేఖగా బండిస్తులు, పోలిష్ సోషలిస్టు పార్టీ, యూదుబూర్జువా జాతీయ వాదులతో కలిసి ముఠాగా యేర్పడ్డారు. నాలుగో 'డ్యూమా'లోని సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీలో 'రిక్విడెటర్సు దే మెజారిటీ' అవడంతో సోషల్ డెమోక్రాట్ కాని 'జగీల్లో' సో. డె. పార్టీలో చేర్చుకోబడ్డాడు. ఇది బుక్ యొక్క విచ్ఛిన్న పథా యెత్తుదలకు సహకారం యిచ్చి ట్లయింది. పోలండ్ కార్మిక కర్గంలో చీకె తెక్కునయాయి దీనిమూలంగా.

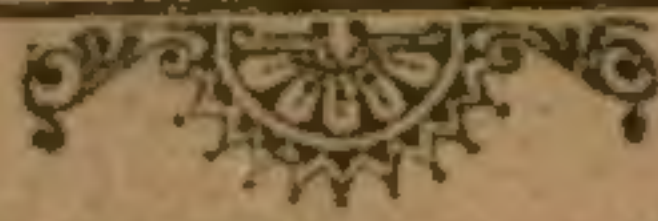
శ్రీ పేమన గ్రంథాలయము

110

తెలప్రోలు (కృష్ణ)

AYANTI PRESS, MUNGUNDA.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA116B111
పుస్తకం పేరు	మార్క్సజము జాతీయపమవ్య
తారీఖు	26/10/24
ముందు లభ్య	-
వెనుక లభ్య	-
మొత్తం పేజీలు	111
పెద్ద పైకా పేజీలు	no
ఖాళీ పేజీలు	no
లేని పేజీలు	no
తయారు చేసినది	prathyusha
పేజీలు విడదీసినది	prathyusha
స్కాన్ చేసినది	prathyusha
పరిశ్చ చేసినది	prathyusha
పేజీలు పరిశూనినది	
లైబ్రరీంగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	Good